

ବି ଶି ପନ ।

ତର ଅନ୍ତୁକାଳର ସବ୍ରଷ୍ଣ ବଦନ୍ତର
ପୋଟ ବରବାନମନ୍ତେ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବାରୁ
ଗଲ ଜିଥରେ ତଦନ୍ତ ଅନ୍ତମ ଘୋଟିଲା
ହେବ ମହୋଦୟକ ବଦନ୍ତ ହାର ଯେବିଲୁ
ତାଙ୍କ ପାନ୍ଦିକ ଏମନ୍ତ ଆଖା ମଧ୍ୟ ପାଯା
ଥାଇଥିଲା । ତେଣା ପ୍ରଦେଶରେ ଝୋଲାରୁ
ମାର କେତେହିର ଅନ୍ତୁ ଜାତ ଦୋଇଥିଲା,
କଲେ ହୃଦୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦୋଇଯାଏ । ତିକ୍ତ
ଅନ୍ତୁକାଳର କେତେବ ସମୟରେ ପାପିତା
ମୁହଁର ବିଦ୍ୟୁତ ବୋଲ ଥିଲେବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ବାବାର କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା ଦୋଇ ଲାହି ।
ଅନ୍ତୁମେବିକି ସାହେବ ବାହାରଙ୍କ ତଦନ୍ତ
ତେଣା ପ୍ରଦେଶରେ ଦେବାନମନ୍ତେ, ବଜାଳାର
ମାଦପତ୍ରମାନକରେ ବିଶେଷ ଅନୁଶେଷ
କେତେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କେତେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମିଶ୍ରମକର ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
୧୨୩ ରହିବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ତେଣାର
ମାଦପତ୍ରମାନକରେ ଅନେକ ସମୟରେ
ବକା ମାଧ୍ୟର ବରେଇକଳକ ଅଥବା ଅଗ୍ର-
ମ୍ବର ବାଜେ ବିଦ୍ୟୁତ ବିଶେଷ ଅନେବିଦୀ-
ର ବାଗଜ ପଣ୍ଡିତ ଦୋଇଥାଏ ମାତି ଦେଇର
କୌଣସି ପଢ଼ିବ ମଙ୍ଗଳକଳକ ବୁଲୁଛିବାର୍ଯ୍ୟ-
କିମ୍ବା କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିକ ମନ୍ଦିରୋଗୀ
ଦେଖାଇ ଦେଖାଯାଏ ଲାହି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରକାଶ ପାତକାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଧରିବା
କିମ୍ବା ଝୋଲାରୁଟିର ଅନ୍ତୁକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାନନ୍ଦରେ ବିଶେଷଗୁଡ଼େ ଅନେବିତ ହୋଇ
ତେଣା ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଅନ୍ତୁମେବିକି ପାଦବିକଳ
ଦ୍ଵାରା ଧୋଲାରୁଟିର ତଦନ୍ତକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାନନ୍ଦର ଗକ୍ରମେଶ୍ଵର ସମୀକ୍ଷରେ ଅବେଦନ
କରିବେ । ଏହି ସବେଷ ପ୍ରମାଦ ହୋଇବା
ବାହୁର ଝୋଲାରୁଟିର ଅନ୍ତୁକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାନନ୍ଦର ସୁଦଶେବ ମଙ୍ଗଳକଳକ କରିବାନମ-
ନ୍ଦେ ରହୁଥିଲେ ।

ବନ୍ଦମଦ
ଦେଇ ସବେଶ

ମୂଲ୍ୟାପ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରଣ ବର୍ଷମାନ	ମାତ୍ରମାନ
ମାଧ୍ୟମିକ ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୨
ଗୋପନୀୟ ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୧୨
ଅନୁଭବ ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୧୨
ମାନୁଷିକେତ୍ର ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୧୨
ମାନୁଷିକେତ୍ର ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୧୨
ମାନୁଷିକେତ୍ର ମାତ୍ରମାନ	ଟ ୧୨

ପ୍ରାସରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ । ପଠାଇବାର ଖୁବି
ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ।

By order
H. C. GHOSE
Head Clerk
Talchir Rajah's Court

ଟ ୫୦ କାର ପୁରସ୍କାର ।

ଏହି ଜାନୁଏସମାପ୍ତ କା ୨ ରଖରେ ଅମ୍ବର
ବଦରଙ୍କ ମୁହାମ କୋଠିବୁ କିମ୍ବଲାଖିତ ଦ୍ରବ୍ୟ
ମାନ ଶେଷ ଯାଇଥିଲା ସବ ବୋଲିଷିଲେବ
ଏପରିବିହି ସନ୍ତାନ ଦେଇପାରନ୍ତି ସହିରେ
ବେଶମାଲ ପୁଲାର ପ୍ରତିହିସିବାରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସନ୍ତାନ ଦିଏ ହେବେ ଅମ୍ବେ ତାକୁ ଟ ୫୦ କା
ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

ଶେଷପାଇଥିବା ମାଲର ତାଜିକା ।

୧ । ଗୋଟିଏ ସୁଲାର ଡିବଳ ଲାହିର
ଗୁଡ଼ି ମଧ୍ୟ, କେନେଶିଏନ ସୁଲାର ବାଟ୍ରିଟେନ ।

୨ । ଗୋଟିଏ ହସପ୍ରେତ୍ ସକାର ମୁଦ୍ର
ଏହାର ଏକକୋଣ ଟିକ୍ ରୁଚି ଯାଇଥିଲା ।

୩ । ଗୋଟିଏ କଲାମାଳକର୍ଣ୍ଣିର ପନ୍ଧାଅଥର-
ପ୍ରୟୁକ୍ତ ସଲାମ୍‌ମ୍ୟା ।

୪ । ଗୋଟିଏ ଶେଷ ତନନକାଠର ବାକୁ
ଉପରେ ଦାଢ଼ିବାନ୍ତର ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ଓ ନବିରାତିରେ ।

ଶେଷ ବୁନ୍ଦୁବିଧି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାପ୍ତ କବିତାକ ଶବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ର୍ମପ୍ର ସତିନ ରେଗର୍ପ୍ର ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ
ବେଗରୁ ମୁନ୍ତ୍ର ବରିବା କିମ୍ବିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛିଲା ।

ନନ୍ଦିବିର୍ବର୍ଷମାନକର୍ଣ୍ଣିର ପନ୍ଧାଅଥର-
କାହାର ଫେରିବାର ଦେଖାଯାଇ ଲାହି ।

ଶେଷକୁ ମୁନ୍ତ୍ର ଆରହାର ବାଜା ପେବେ ତମ୍ଭର
ଆଏ ପେବେ ରାହାକୁ ସେଗର ବିବରଣ୍ୟ
କଣାଇଲେ ଅତି ଅନୁଭଦ୍ୟରେ ଅନୁଭଦ୍ୟ-
ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅରେଜ୍ କରିବିଲେ । ସେ
ଅନେକକଲେବକୁ ଅରେଜ୍ କରି ଅନେବ
ପ୍ରକାଶାତ୍ମକ ପାଇଅଛିଲା ।

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜି କା ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପକାଳର ସହାନ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟପ୍ରାୟ
ଶୁଣା ହୋଇ ବିକିନ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ । ୧୭ ତାକମାସିଲ ଟ ୦ ।
ସବେଷ ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ । ୧୭ ତାକମାସିଲ ଟ ୦ । ୧୭

ଶୁଣ୍ୟକ ବଜା ବଜାଧାମ ଭାଲତେବକ
ବିଶୁଦ୍ଧମୁକୁ ସଂକଳତ ଖ୍ୟକ (ଅ)

ସଂକଳତ ଖ୍ୟକ (ପ) ୧୨୮୮୮

ଶୁଣ୍ୟକାମ

ବେଧ କୁବ ପାବର ବହୁତ ଅନେକ
ଲୋକର ଅଦରଣୀୟ ଥିଲେ, ଅଭି ଯେଉଁ-
ମାନେ ପ୍ରୋକ୍ରିପ୍ତ ପାଦବାର ଅଗାମୀରାହାକୁ
ବିଜ୍ଞପ୍ତ କରିବ ଦିଅଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭି ପାଦବାରା
ବିଶୁଦ୍ଧମୁକୁ ଶୁଣ୍ୟକ ପାଦବାରା
ତାହାରେ କବିତା ପଦ ଲେଖିଲେ ଅନ୍ତା-

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ

କଟକ ।

୧୦୮୮ ମିଶନରେ ସଂପ୍ରାପ୍ତି ।
ଗବର୍ନ୍ମମେଧ, ମିଶନ, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ କରିବାରେ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଗକୁ ପଦବାର ଶୁଣ୍ୟକ ।
ଅନ୍ତିମେତ୍ତା ମରିଲେ ମିଶନ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା ।

୧ ୩ ୭
୨ ୫ ଜାନ୍ମ

ମ ୧୧ ଉପ ମାହେ ପିତ୍ତର ପତ୍ର ପାଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟମୁଖ ପତ୍ର ପତ୍ର ପାଇଥାଏ ।

ଅପ୍ରେମ ପାତ୍ରିକା ମୂଲ୍ୟ ୩ "୯
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଦେଶୀୟ ୩ ୨୫

ଚଳନାମ୍ବାବା , ଉଷ୍ଣର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ
ଠା ସବୁଜବ ମହିମାର ଝଣ୍ଡିର ଶିଖିମେ
ପ୍ରଦେଶ ବିଜ୍ଞାନ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇ
ଛା । ଉଷ୍ଣଦେଶରେ ପରମାନନ୍ଦ ଜାମ ପନ୍ଥର
ଜମାର ନିଳମର ପରି ଜନ୍ମାଦ ଲେଖାଅଛି
ତାହା ସମ୍ମରି ବାବାହାର ଦେଖିବାରେ
ଜୀବ ଦେବ ବନ୍ଦାର ବଜ୍ର ଲେଖା ନାହିଁ ।
ପରି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକରବାର ଦ୍ୱଦେଶ
ସମ୍ବାଦକେ କୁଣ୍ଡିପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାନାନ୍ତରେ ପ୍ରବାହିତ ବିଜ୍ଞାନକୁ ପାଠକ-
ମାନେ ଅବରତ ଦେବେ ଯେଲବନବର ବୁଦ୍ଧି-
ବିଜ୍ଞାନରେ ଆଗ୍ରହ କାଳ ବିଠରେ ଗୋଟିଏ
ବୁଦ୍ଧି ସାହିତ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଏ ମର୍ମ ଦେହଅଛି ଏକ ଆଶା କରୁଁ ତ
ପଠାରେ ଅବେଳା ଲେବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବେ ।
ଅମ୍ବାନକୁ ଅନୁରୋଧ ଯେ ଏହି ସ୍ଵଯୋଗରେ
କଟକ ଓ ବାଲେଇର ଜୀବାର ଲୁଗପୋକ୍ରାନ୍ତି-
କଟକ ଏବଂ ମେଲାନ୍ତିକୁ ଝଣ୍ଡିର ଅବେଦନ-
ପଥ ପ୍ରେରିତ ଦେବାର ବିନୋଦପ୍ତ ଦେଲେ
ବଢ଼ି ଉତ୍ସମଦେବ । ଏବୁଜହାରେ ପୋକ୍ରାନ୍ତି
କଟଦେବାରୁ ଦୂରେଲେବନର ଯେମନ୍ତ ଦୟା
ଦେଇଅଛି ତହିଁ ଭୁଲଗୋରେ ଭରହୁବି ଅତି
ଶ୍ରମାନ୍ୟ ଅଟି । ସରରେ ବହୁବ ବନ୍ଦର
ଦେଲେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ତେଣାପ୍ରାତି ଗୁରୁଗୋଟା ଟଙ୍କେଠି ମର୍ମିଲସ୍ତୁଲ-
ମାନବରେ ରତ ସତ ୧୦୨୭ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଯୁ-
ଷାଶ୍ୱାସିକ ପରାମାର ଫଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ହୋଇଅଛି । ଯଥା ।

କଟକ	୧ମଶ୍ରେଣୀ ଜନ୍ମଶତ	୨୨୩
ସୁରା	"	୪୨୩
ବାଲେଇର	"	କେଣ୍ଟଶତ
ଅନୁଷ୍ଠାର	"	କେଣ୍ଟଶତ

ଉପରେକୁ ଫଳକୁ ବେଶୀଯାଏ ସେ ସୁରା-
ନିର୍ମିଲସ୍ତୁଲର ଫଳ ଅଗରାର ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସୁଲମାନକୁ ଫଳ ମନ୍ତ୍ର ନୁହେ ବାରଗ ଏହି-
ଫର ପାରତମ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ । ଅନୁଗୋଳ-
ନିର୍ମିଲସ୍ତୁଲ ସେତେବେଳେ ଉନ୍ନତପ୍ରାୟ ଓ
ଏକାଧିକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କାରୀ ନିବାହିତ ହେଉଥିବା
ସୁଲମାନକୁ ସମାଜପାଦ ସହବା ଦେଖାର
ଅସୁଅନୁରୋଧର ଅସୁଅନ୍ତରକବସ୍ତ୍ରାନରେ ସୁଲ-
ମାନକୁ ପରିପ୍ରକାଶ ସଥୋତିତ ସୁରଯୁର ଦେବାର
ଭିତର ବିଷୟ ଅଟେ । ଦରସା କରୁଁ ବିଶ୍ଵିଷ-
ଷାସ୍ତ୍ରମାନେ ଏହିରେ କୁଣ୍ଡିତ ଜ ଦେବେ ଭବିତ ।

ଦେଲାନ୍ତଯାତିକ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଜାମରେ ଚଳନ-
ନାମ ଲା ୧ ଉପର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ , ଗୋଟିଏ
ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଅଛି ଏହି ଜାମା
ନିମଶଃ ପ୍ରବାହିତ ଦେବାର ଲେଖାଅଛା । ଲେଖକ
ଦେଲାନ୍ତକୁ ବୋଲ୍ପାତେଲାର ବାଟରେ ବାଲେ-
ନରକୁ ଅସ୍ତ୍ର ସପ୍ତମାନା ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି

ଜାମା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଦେଲାନ୍ତକୁ ଘେରେଖାଲ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସବାର କୋରେ ଅସୁଦ୍ଧା , ନାହିଁ ।
ସେହିତାକୁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୀ । ବେହି ବାର-
ରେ ଜାମାକ ଅସେ ଓ ବେବେ ଅବା
ଳ ଅସେ । କେନାଳରେ ସଥେଷ୍ଟ ଜଳ ଥିବା
କ ଥିବ ଏଥର ବାରଗ ଅଟକ । ଏକ ସପ୍ତମ-
ଦରେ ବେଶେଗାଟୀ ଦେଲାନ୍ତକୁ ଅଛି ଘେରେ-
ଖାଇତାରେ ବିହୁଦଳ ପଢ଼ିବହି ଜାମାକ ନ
ପାର ଦେବି ଅଳ୍ୟବାଟରେ ଅସିଲେ ଓ ଦେବି
ଅବା ଫେରଗଲେ । କୋଣ୍ଠାକେନାଳର ଏପରି
ଭୁର୍ବଗା ଶୁଣି ଅମ୍ବମାନେ କହାଣ ହେଉଅଛି ।
ସେବେ ଆଜିବାଲ ଏପରି ଦେଲ ହେବେ
ବସଦିକକୁ ଅନ୍ତର ପାଣି ନଥିଲୁ ଦେବ ସୁଲଗ୍ରହ
ସେହି ସମୟରେ ଏ କେନାଳର ଅଥବା
ପ୍ରସ୍ତୋତଳ ଦେବ ସେହି ସମୟରେ ଏଥରେ
ବିହୁବାର୍ଷ ଦେବ ନାହିଁ । ଜାମା ହେଲେ
ଏତେବାଲର ବଥା ଇତି ଦେଲ ଗୋଲାକୁ
ଦେବ ।

ବୋଠଦେଶ ଉନ୍ନିବାରକ ବିଦୟିଲଦାର
ବାରୁ ମଧ୍ୟେବତ ମହିମା ପରମା ପାଇସ୍ଵର
ମୁକାମରେ ଜାମାର ଲା ୧୬ ଉପରେ ପ୍ରାମ-
ବାସିବାର ଏକ ସବୁ କରି ଗୋବିଧ ନିବାରଣ-
ଦରେଶରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଓ ପଠାଏ
ଏବି ପାଖକୁ ଯେମାନେ ଗୋରୁ କରିଯୁ
କରିବେ ସେମାନେ ସଜାଗାୟ ଦେଲେ ସମାଜ-

ତ୍ରୁପ୍ତ ହେବେ ଓ ଅଜ୍ଞାଗୟ ହେଲେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କଣ୍ଠର କଣ୍ଠର କଥାରୁ ତଳ ନେଇପାଇବେ ନାହିଁ ।
ଏ ଚିକାଦି ସେବକମାଙ୍କେ ଜାହାନ୍ତି ଝଟିଦେଖିବାରୁ
ନାହିଁ । ୧ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁଥେ ଉନ୍ନ ପରମାଣୁ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ପ୍ରଥା ମନ୍ଦିରୀ ଅଧିକାରୀ ଶୈଖିରେ
ଏହି ନିୟମାନ୍ତରରେ ବର୍ଣ୍ଣାବକ ହେବାର
କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାଗକିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ସ୍ଵାଭାବିକ କରି ବିଶେଷ ନେଇ ସମ୍ଭାବନେ ।
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପତ୍ରପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵାମି-
ବାହିମାନେ ଏ ନିୟମ ପାଇଦାରୁ ସମ୍ମୁଖୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବୋଧ କରିବାର ପାଇଁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପରମାଣୁ
ପ୍ରସ୍ତାବ ସବଳସାଧ୍ୟ ଓ କିଶେଷ ଫଳବୟକ
ଅନ୍ତର । ପ୍ରତିପାନରେ ଏହିପରି ନିୟମ ହେବାର
ଯେମନ୍ତ ଫଳ ହେବ ସମ୍ଭାବିତାରୁ ତେବେନ୍ତି
ହେବ ନାହିଁ । ବେଦାଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମୋତ୍ୟ ନିବାରଣର ବେଦ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ସମାଜ
ଓ ଧର୍ମର ଶାସନ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ଏହିପରି ରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିକଷା ଜ୍ଞାପାତ୍ମକ
ସଙ୍ଗେ ହେଲେ ଅନୁରେ ହଇ ।

ଏଠା ମୁଁ ସହି ଅଦାନଗ୍ରହେ ଗୋଟିଏ
କୌତୁକଜଳକ ମୋବଦନା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛି । କାହା କୁବାଙ୍ଗ ଦାସ ପ୍ରତିବାଦା ନ ୧
ମର ଚର୍ବିରୁଙ୍କ ପଢ଼ିଲାୟକ ଏବଂ ନ ୨ ମର
ଶବ୍ଦମୟକର ପଢ଼ିଲାୟକଙ୍କ ଜାମରେ ଏହି ଜା-
ଲିମ କରାଯାଇନ୍ତି କି ସଙ୍କ ୫୦୦ ମାଲରେ
ନ ୩ ମର ପ୍ରତିବାଦା ସେବକ କାମକ ମାଟେକ
କାଗଜ ବାହାରକର ଏକବର୍ଷ ଉତ୍ତର୍ଵ ଉତ୍ତର
କଲେବର ଦକ୍ଷି କରି ଥେବର ଓ ସମ୍ମାରକ
ଜାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଅନ୍ୟ ସେ କାଗଜ
ଖଲୁଆତି ଓ ନ ୪ ମର ପ୍ରତିବାଦା ଅଦ୍ୟରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ବାନତର ପ୍ରକାର ହୃଦୟକାନ୍ଦା
ଆଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଶାରଣା କରୁଥିଲୁଣ୍ଟି ଏହି ପାଇଁ
ଶା ଅନାୟ ଓ କର୍ମଶଳୀଙ୍କ ବେତନ ଦେଉଥି-
ଦିଲି । ନ ୫ ମର ପ୍ରତିବାଦା ପ୍ରକାର ଏତିକର
ଆଏ ମୁଦେଦରୁ ଜାମମତ ଏତିକର ହୋଇ
ମଙ୍କ ୧୦୦୦ ମାଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦର୍ଶନେ ମାତ୍ର
ମହେନ୍ଦ୍ର ଜାହାର ଅଧୀକରେ ଜଣେ ବର୍ମଗୁଡ଼ୀ
ଆଏ ସନ ୫୮୭ ମାଲ ମରମାତ୍ର ଏର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାସକୁ ଟ ୧୦୫ କାହା ବେତନ ଥାଇଥିଲା । ସେହି
ବେତନ କାବତ୍ତ ମୁଦେଦରୁ ଆରଣ୍ୟ ଟ ୪୦୯
କା ଥିବା ଓ ଭାବା ନ ୬ ମର ପ୍ରତିବାଦାରୁ

ଧାରାର ପ୍ରାର୍ଥ । କରିଅଛୁ ଓ ନ ମର
ପଢିବାଦିକ କେବଳମୁଖମାତ୍ର ଏହିଜୀବ ବୋଲି
ନେବେଣ୍ଟିଛୁ । ଆମେ ଧର୍ମବାର ସେବଦମାର
କିମୁର ହେବ ।

କୃଷିତରୀବଧାରକ ପିଲୁଦେନ ସାହେବଙ୍କ
ମହରେ ପୁରୀ ଓ ଅନୁଗୁଳରେ ଏପରି ଅନୁଭବୀ
ହୋଇ କାହିଁ ସେ ତହିଁ ପାଇ ସବକାରୀ ସାହେ-
ପଥର ପ୍ରଯୋଜନ ବୋଲିଥାରେ । ମାତ୍ର
ମାଣେକଥାର ଛଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଯେବେ
ଏଥିଥୁବେ ସେଠାରେ ଭାଷା ଅନୁଭବୀ ଉପରୁଚି
ହୋଇଥିବାର ଲେଖିଥିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖି—
ଅନ୍ତରୁ ବି କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟ ଦିକ୍ଷା ଦିକ୍ଷା ଦିନ
ଦେଇଥାରୁ ଏବଂ କବିତେଲେବ ଗ୍ରାମ ଶତ
କବିତାକୁ ପରାର ପାଇଅଛନ୍ତି । କବିତାକ
ପଲାଯୋର ମର ପଡ଼ିଥିବା ମୁଣ୍ଡକର୍ମର କାମ
ପୁରୀ ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ପାହାବ ମହରେ
ଶୀଘ୍ର ସାଦାଯଥିବାକର ବ୍ୟକସ୍ତା ନ ଦେଲେ
ଅଛେବିଲେବ ମର ପଡ଼ିବେ । ଏହାର
ଅବସ୍ଥାର ଅମ୍ବେମାଳେ ପୁଷ୍ପର କଲେନ୍ଦ୍ରିଯକୁ
ଅନୁଶଧ କରୁଅଛି କି ସେ କୃଷିତରୀବଧାରକଙ୍କ
ମହରେ ସହସା ନିର୍ଭର ନ କରି ମାଣିକପଥିକାର
ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁମାନ କରି ଗର୍ବମେଣ୍ଡନ୍
ସ୍ଵପ୍ନମର୍ମା ଦେଇଲୁ । ଯେବେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ
ଲେଖିବାମତେ ସେ ଅଛିରେ ତୁର୍ଣ୍ଣିତି ଅଶ୍ଵା
ଆଏଗେବେ ଯେଉଁ ଶାଖାନାମ ଘୋଲାଇବା
କାରିଗ ଶ୍ରାମବାଦିମାନ ବହୁତନ୍ତରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁ ରବି ର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ହୋ-
ଯଥରେ ଆମ୍ବମ କରିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁହେବା
ଏ ବାର୍ଷିରେ ଆପାରିତା ଅନେକ ଦୁର୍ଗ୍ରାନ୍ତିଲେବ
ମୂଳରେ କମାହିତ ହେବେ ଏବଂ ଭବସ୍ୟତକୁ
ମର୍ମତର ରୟ ରହିବ କାହିଁ । ପ୍ରାମଣ୍ଡ ତୁର୍ଣ୍ଣିତ-
ବିବାରଣର ସବଳିପନ୍ୟ ଏଥିରୁ ଅୟବ କିନ୍ତୁ
ହୋଇ ନ ଆବେ ।

ବଜ୍ରପୁଣେର କଠ ବିଶ୍ଵା ଓ ଆରଦ
ପସଳର ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଅନୁସାର କର କୃତିବିଭାଗର
ଭାବାବ୍ୟାଳକ ଶବ୍ଦର୍ଥମେହଳୁ ଯେଉଁ ଘରୋଟି
ଧାରାଲଙ୍ଘରୁ ବାହା ବଳିଷତ ଗେଜେଟରେ
ପ୍ରବାଚିତ ହୋଇଥାଏ । ମୁଣ୍ଡ ଘରୋଟରେ
ଲେଖାଇଛି କି ହର୍ଷି ଭାବ ହେବାକୁ ଉତ୍ତର
ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵାପିଷଳ ବିଜଳାର ସବଳକାରୀ
ବିଷେଷ ଭାବା ହୋଇଥାଏ । ବଜ୍ରପୁଣେର

୪୯ ଜିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରୁ କି ୩୦ ଥାରେ ଫର୍ମଲ ଲାଗୁ
ଓ ପାଇକିନ୍ତାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପରୁ ସମାଜ
ହୋଇଥିଲା । କି ୨ ଥାରେ ଫର୍ମଲ ଥୋର
ସାଥୀରେ ମାତ୍ର ବଡ଼ିଆଣୀ ଯୋଗେ ପଢ଼ିବର୍ଷଠାରୁ
ଅଧିକ ଫର୍ମଲ ହେବାର ଅଶା ଅଛି । ମୋଟରେ
ଦୂରଥିଲାରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କାନ ହୋଇ ଗାଲୁ
ସୁଧା ଲହିଯା କାନ୍ଦା ଓ ଗୁପ୍ତ ଏ ଜିଜ୍ଞାନରେ
କର ସବୁ ସବୁରେ ବର୍ଷପରେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସାର
ଯାହାକାବାଦ ଓ ଖରସୁଆ ସବୁତିକଳିମା-
ନବରେ ଧାରିବ ଫର୍ମଲ ବିଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ଅନୁମତି କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ଜାଇବେକର ସାହେବ
ସୁଧା ସବୁରେ କରନ୍ତୁକର ଦେଖିଅଛନ୍ତି କି
ଅତି ମନ ମୌଜ୍ଞାମାନଙ୍କରେ ଅଠେବେଳେ ଫର୍ମଲ
ଅମଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୌଜ୍ଞାମାନ-
ଙ୍କରେ ଦେଇଦିର ଫର୍ମଲ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବ୍ୟବ୍ସରୁ
ଅବସ୍ଥା ହେଉଥି ପିଲ୍ଲବେଳ ସାହେବ ଏହି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଇଲାନ୍ତି କି କୌଣସିଠାରେ ପରି-
ବାଳ ସାହୁପିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦନ କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ହାତି । ଏବଂ କବିତାରେ ସେବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧିକ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣ
ଅଟେଇ । ପିଲ୍ଲବେଳ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତ
ସାର୍ଥି ହେଉ ଅମମାନଙ୍କର ଏହି କମଳା ।

ମାନାଜ୍ଞର ଜୀବିଷ୍ଟ ସମେତ ସଂକାଳରେ ପଦ୍ଧତି
ନିଷ୍ଠସଦ୍ଵ ଦାସଙ୍କ ବ୍ୟାଗା ବିଷୟ ଅମେରିକାରେ
ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାହରେ ବାହୁଣ୍ଡରୁଥେ ପାଠକମାଳକୁ
ଜୋରିଅଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ କିମ୍ବା
ଲାଲିତମୋହନରତ୍ନ ଏକର୍ତ୍ତକ ଉତ୍ସବରୁ
କରେ ଏହି ଧର୍ମପତ୍ର ସମ୍ବାଦରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସହ୍ୟୋଗୀ ସେ ପଢ଼ ପରିଚୟ
ପଢ଼ିବା ହେବଳ ଲେଖନକ କିମ୍ବା
ତିବି ପରିଷ୍ଠାପନ ଦେଇଥିବା କରିବାର ମନ୍ତ୍ରମାଳା
ସଥର୍ତ୍ତମରେ ଥେବା କଥାଥିବାରୁ ସେ ସହିତ
ନୁହେ ଅମ୍ବନାଳବର ଅଥବା କହିବାର ଅବଧି
ଦ୍ୱାରା । ଲକ୍ଷତ ବାହୁଣ୍ଡର ଜାଗାର ପେନ୍ଦର
ଭାବର ଅମେରିକାରେ ଧରିବା କରିଥିଲୁକୁ କିମ୍ବା
ପହରୁ ତହିଁର ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁଭବ କରି କୃତିତ୍ତିତ
ହୋଇଥିଲୁ କରୁଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ନିଜେ ଲେଖିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
ଅମେରିକାରେ ପରିଚାରୁ ଯେବେ କାରେଇବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଅମ୍ବନାଳବର ଜାଗାଳାଙ୍କା କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ରାଜପେଟୁଏନ୍ଦ୍ରାଳ୍ ପ୍ରକାଶ ମହିଳା

କୃତ୍ୟାମନୀ ।

四

କି ହୁମ୍ରାଦର ମନ୍ତ୍ରଲେଖମାନେ ପର୍ବତ
ଧରି ଥାବୟ ଦେଇଅଗ୍ରନ୍ତି ହେବେ ଆଜିର
ଆଜିର ବ୍ୟବହାର ଅମାର ରାଜ ଏବଂ
ସ୍ଵାମୀ ତାଙ୍କ ଅମୃତାବର ହିତେଷୀ
କରିବ କିମ୍ ? ଆଜି ବଜାରଦେଶରୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ବି କର୍ମାଣ୍ଡା, ଗୋଟିନ୍ଦ୍ରାଧାରୀ-
ମୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥବାନ୍ଦୀ, ବାଲିକାଧାରୀ-
ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାନି ମାଳିକ ନିର୍ମଳୀ
ପ୍ରତିନିଧିସୁରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ସାରଥିଲେ
ନାହିଁ ଅଜାତ ବେଳିଯିବ ? ବର୍ତ୍ତମାନର
ଯେ ନିଜଗାନ୍ଧୀର ଧେଖଣ୍ଡିକ କୌଣସି
କା ବା ଚଂରେଜା ପହିକାରେ ସ୍ଵାମୀ ନ
ଜୁ ତଥା ଗୋଟିଥିଲେ ତାହାର ସ୍ଵର୍ଗ-
ମୁଦ୍ରାଙ୍କ କି ବୋଲିଦେ ଥରେ ଶୁଣି ସବୁଷୁଳ୍ଲା-
ଙ୍କ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମୃତମାନେ
ପର୍ବତରୁ ବଲକିତଗାନ୍ଧୀ ଅସଥାନେଖାରେ
ତାହା ଉଷେଷ କି କର ବରଂ ସମୟକ
ତାହା ଦେଇହାତୁଭରେ ଭବେଳିତରେ
କେ । ତାହାରହାନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତରେଖାରେ
ଯାଏ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ପରିଅଛି ଏବଂ ସବୁଷୁଳ୍ଲା-
ଙ୍କ ଅଥା ଅଛି ।

କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧରେ ଅଳସ୍ୟ ।

ପାଇଁ ସ୍ମୃତରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାନକୁ
ଅନୁମାନକେ ଜୀବିଥବେ ଯେ ଲବଣ୍ୟକର-
ଣ ଅଧିକ ଗଢ଼ୀମେଖର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ
ବୁଦ୍ଧିକୁ ଗର ଉତ୍ତରାବ ଭାବିନ୍ଦୁଷାର
ପାଇଁ ଦେବତାଙ୍କ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଷ-
ର । ଅପ୍ରକାଶ ଏ ଓ ସମୟରେ ସାର
କାର ଥିଲ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଏ * ଗା ଧୟାନକୁ
ପ୍ରମାଣିତ କି ୨୦୧୦ ଶତ ଅଧିକ କପପ୍ରିଯ
ଦୂରାର ଦେଖି ସବଚାପା ମହାପତି ବାରୁ
ଦଳକ ଦାସ ଏବେ ଅନ୍ତରେକ ଦେଇ
କହୁନ୍ତର ବିଷୟର ବିବର କରିବ
ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଏକ ସାର ପ୍ରଦିଵ
ଏକ ଏହି ଅଛି ଏବେଇ ବୌଣି ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରମାଣରେ ହୁହୁ ସାର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରି ଉପରୁ ଏହି ଏ ବିବେଳାରେ
ଦେଇ ଯେ ଆମେ ଉତ୍ତରାବ ଅର୍ଥାତ୍
ମାନ୍ଦିଲ କାହିଁ ଏ କରିପ୍ରମାଣିତ କରିବାକି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏ ଗା ସମୟରେ ଏ ଉପରୁ
ଦେଇ । ଏହୁକଥା ଧାର୍ଯ୍ୟହୋଇ ସାର

ଯାହାରୁ ସବୁଲୁହୁଳ ଲାହିଁ ସେପାନ୍ତକର
ଅସିବା ଓ ମନୁକବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦୃଢ଼ତ
କାରଣ ହେଉଥିବା କେବଳର ଜୀବନର
ଓ ତୁମ ଦୂର ଦେବ । ମାତ୍ର ଅସି ନ ଅସବାପର
ଦେବାକିଆଟା ଆହୁର ଗଲକୁ କଥେ ।

ଶ୍ରୀରାମକୃତ ଅର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ।

ଲକ୍ଷଣବର ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରୁ ପାଠ୍ୟମାନେ
କୁହେଅଶ୍ଵନ୍ତ ଯେ ଗବ୍ରୀମେସଙ୍କ ଅର୍ଥୀକ
ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନୁହୁ ଓ ସଜ୍ଜ ନିଅଣ୍ଟ ପତିଅଛି
ଭାବା କ ଦେବଲୁ ହଠାତ୍ କର ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର
ବୋଲିଏ କାରଣ ନ ଥିଲା । ବିଦେଶୁ ଗବ୍ରୀ-
ମେସଙ୍କର ନିଅଣ୍ଟ ପତିଅଛି ଅମ୍ବମାଳଙ୍କ ଧଳ-
ନାବ ଦେଖୁଳାଗ୍ରେ ସାହେବ ବିଷାକ୍ତରକୁ
ଭାବତରବୀରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ସରବଂକୁ କରିବାରୁ
ସବସାଧାରଣ ଭାବା କାଣି ପାଇଅଛି ଏବଂ
ଏଥୁପରି ଅମ୍ବମାଳେ ଭାବାକୁ ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛି । ଭାବା ପ୍ରଜାମାଳକଠାରୁ ମାତ୍ର
ନେବାକୁ ଦେଲେ ଭାବିର ଦେବୁ କଣ୍ଠାର
ଦେବା ଭାବିର ନୋହିଲେ ଗବ୍ରୀମେସଙ୍କ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପ୍ରଜାଭବ ମନ ମାନର ନାହିଁ ଓ
ଯେହିଁ କର ବସେ ବାହିର୍ ଘର ଦ୍ୱାରେ ଜଣା
ଯାଏ । ଧଳଗତକ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ପ୍ରକାଶ
ପେ କେବଳ ସନ୍ ପାର୍ଶ୍ଵାର୍ଥ ସାଲ ନିମିତ୍ତ
ଗତ ବର୍ଷ ଯେହିଁ ବଜେଟ ବା ଅଗମି ହୁବାକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଭାବା ଠକ ଭାବ ପାଇଲା
ନାହିଁ । କେବେଗୁଡ଼ିଏ ଆୟୁ ଭଣା ଓ ବ୍ୟୁ
ତ୍ସକ ପତିଭାବୁ ଗଜ୍ଜ ନିଅଣ୍ଟ ପତିଅଛି । ଯଥା
ଆୟୁରକ୍ଷା ଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷ ଓ ବେଳିବେ ଅମଦାମା
ନୁହି ଲକ୍ଷ ଭଣା ପତିକ କୋଳ ଜଣା କରି-
ଅଛି । ବ୍ୟୁ ମଧ୍ୟର କବା ରୂପାର ବଜା ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରୁ ସେହି ବାଟେ ଗଲାର
୨୦ କଲାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଧାର କିମ୍ବା ପତିବାର
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାର ଏଥି ଉପରେ କ୍ରୁଷ୍ଣବ ଏବଂ
ବ୍ୟୁର ପର୍ମମ ଶାମ ଦୂର କରିବାର ବ୍ୟୁ
ହୃଦ ଦେଇଅଛି । ଏହିରୁପେ କଳି ବର୍ଷର
ବଜେଟରେ ୨୫୦୦୦୦ଟା ନିଅଣ୍ଟ ପତି ।

କିପରିଲାଖିଲ ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
ସାହା ନିଅଥ ପଡ଼ିଅଛି ତହିଁର ଅଧେ ଏବା
ବୃଥାର ବିଟା ଅଟଇ । ବୃଥାର ମଳିଖ ସୁର୍ଦ୍ରା-
ଭୁବନାରେ ଜମାଗତ ଭାବୀ ଦେଇଅଛି ଏବା
ଜାହାଜବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସଙ୍କର ଏଥୁ ଉପରେ

କୁଣ୍ଡଳାଶ୍ରୀଙ୍କ ନାଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟାବୀ କୁବେ-
ଶରେ ଗର୍ବମେଷ ଲବନୀ ଘରୁଳ ଅଠଥଶା
ବୃତ୍ତ ଦୟାହୁନ୍ତି ଏହି ଚର୍ଚାକୁ ଯେହି ହେଉ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦୋଷାତ୍ମକ ତାମା କୌଣସିରୁପେ
ଅନ୍ତରେ ଦୋଷ ମାର ନ ପାଇବେ । କେତେ
ସକାଦିନେ ଗର୍ବମେଷଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଜିନା କରୁଥିଲୁଗନ୍ତି ସବୁ ମାତ୍ର ସେ ଜିନା ସୁନ୍ଦର-
କୁଣ୍ଡଳ ଦୋଷର ଦୋଷ ରହିବ ତାହୁ ! ଅପର୍ତ୍ତ
କାହମାତେ । କୁଳ କୁଳ ଦୋଷ କରିବି କି
କିମନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପକ କରିବି ଦିନପ୍ରମୋଜନୀୟ

ବସୁ ନିରାକୁଣ୍ଡାଳୀ ପଦା ଲବଣ ବଜା ଘରାହତ
ହୋଇଲ ଥାରେ ଅଚାମକ ଏହି ଦୁଇ
ହିପରେ କର ଦକ୍ଷ କରେ ଦୁଃଖିନ କରୁ ଦକ୍ଷ
ବାଧିବା ବାସ୍ତବରେ ସେ ଲବନ କର ଆହେ
ଜ ଥିବା ପ୍ରାଣ ପରି ବର୍ତ୍ତନାର ବିଶାଗା ମୋ
ପ୍ରତିକର କରିବାରୁ ଅଜନ୍ତୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ
ହୋଇଥାନ୍ତା ହେବେ ଜନବଳ୍କୁ ବାଧିବା କାହା
ହିବେବାର ଉପରେ ଦୁଃଖ । ମାତ୍ର ସେପରି
କିମ୍ବା ବୋଲି ଲାଗି । କେମନ୍ତ ପ୍ରତିକର କର
ଉଠରେ ମନ୍ଦରୁ ଟ ୫ ଟ ଅଥବା ସେଇ ମୁଢି
ଏହି ପରିବାର ଜଣା ଦକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । "ଏହି
ଦକ୍ଷ ଜନବଳ୍କୁ ବାଧିବ ହ କାହ ଏଠିବ
ଦେଖିଯାଇ ଦେଇବ । ଏଥିବୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଅନେକ ବିଷ ପୂରୁଷ ହନ ଟ୍ୟୁନ୍ ସାଇର
ମାର୍ଗ ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲବନ - ବର କଙ୍ଗଳାରେ
ମହା ପ୍ରତି ଟ ୨୫୯ ଟ ଅଳ୍ୟାଳ୍ୟ ପ୍ରତେଶରେ
ଟ ୨୫ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ମସରେ ଲବନ କର
ସବାରେ ଜଣା ହୋଇ ଟ ୨୯୩ ଲେଖାଏ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ । ସେବେ ବାସ୍ତବରେ ପୂରୁଷ
ଅଧିକା କର ଦେବଳ୍କୁ ବାଧିଥାନ୍ତା ଓ ସେ
ଦେଇବୁ ଲେବେ ଅନ୍ତି ଲବନ ଖାତାନ୍ତେ
ତେବେ କର ଜଣା ଦେଇବୁ ଲେବେ ଅଧିକ
ଲବନ ଆତାନ୍ତେ ସବବଳ ଲବନ ଅର୍ଥ ଅଧିକ
ଦକ୍ଷଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ବାକୁମୁଖୀମେଷ ସର ଟ୍ୟୁନ୍
ସାଇର ପରି ଦେଇର୍ଦ୍ଦିତାରୁ ପରିକର ର୍ଦ୍ଦିଯାନ୍
ଲବନ ଅର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଗାଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି-
କିନ୍ତୁ ଅର୍ଦ୍ଦର ଦେଇଯାଏ ଯେ ଏକ ୨୭୧-
୨୧ରେ ୨୨୨ ମଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ଝର୍ଣ୍ଣି, ବା-ଶୁଳ ଓ
ପ୍ରତିର୍ବତ୍ତ କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷ ହୋଇ ମନ୍ଦିରଟାକୁ
ରେ ୨୨୬ ଲତ ମହା ଟ ସେ ତାରୁ କିମନ୍ତି
ଦକ୍ଷଦ୍ୱାରା ସର ଟ୍ୟୁନ୍ ମାଟ୍ରରେ ୨୨୭ ଲତ
ମହା ଅର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ । ସୁତବଳ ମୁକ୍ତ ଜଣା ପାର-
ଅଛି ସେ କର ଜଣା କେବାକୁ ଲବନର ଅର୍ଦ୍ଦ
ଦସ୍ତବ୍ର ଦକ୍ଷ ଲେବ ପରି ଦକ୍ଷ - ହୋଇ
ଏହି ଦେଇଥାକ ବସ୍ତାବାର ବାଧା ବାଧାକୁଠି
ସେହି ଅର୍ଦ୍ଦକାର ଅଶ୍ଵାହୋଇପାରେ ସେହି
ଅକୁଶରେ ହୋଇଥାଏ । ଦେବେ ବର ଦକ୍ଷ
ଲେବକୁ ବାଧୁର ଦେଇ ଦୂର୍ପ ପ୍ରତିପଦ
ବାଧାକ ଧାରେ ଟ ୧ ବରା କର୍ତ୍ତମାକର ଦକ୍ଷ-
ଦକ୍ଷ ଟ ୨୫ କା କଙ୍ଗଳାର ପରା ଟ ୨୫୯/କା-
ତାରୁ ଜଣା ଟ ୧୯୪୫ ର ପୂର୍ବ ଟ ୨୫ କା-
ସର୍ବଜୀ ସମାଜ ଅଗ୍ରମ୍ ଲେବକୁ ବିଶେଷ ବା-
ଧି କୋଳି କୌଣସିମରେ ବୋଲିଯାଇ ନ

ବେଳମାନରେ ପାଦକଳେ ଯତ୍ତାଶ୍ଵର ଅନ୍ଧାରର ଭାବମାନି,
ଦେଖୁଣେ ଘର ଦିଲ୍ଲି ହୋଇଅଛି; ବାବମାନବା ବାଜାରରେ
ବାଦବର ବଥାଇଛି । ଏ ଯତ୍ତାଶ୍ଵର ସର୍ବକୁଟି ହୋଇ
ବେଳେ ମାନିଲେବେ କିମ୍ବା ଗାୟକୁଟିର କାହିଁ ହେବେ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେବତ୍ତଙ୍କ ମନୀମତ ଲମନ୍ତେ ଅମେସ୍‌
ମାଳେ ଦାସୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠପାତା ସମ୍ମାନକ ମଦୋଚୟୁ
ବାମୀଯେଷ

888

ବ୍ୟାମର କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଅଧିକାର ଲାଭକୁ
ପ୍ରାମର ଛକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କାହାର ସେ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଦାୟର କଳ ଶୁଣ କୋଠ ଯାଦିଷ୍ଟିବାରୁ ପ୍ରାମର
ବ୍ୟାମର କଳ ଶୁଣ କୋଠ ଯାଦିଷ୍ଟିବାରୁ ପ୍ରାମର
ଗାସବାଦିକର ଏହାତୁ ଦୂରଦ୍ୱାରା ଦେଖି ଏହା
ଲାଭକୁ ପ୍ରାମର ଯାଦେବଳ ପଢ଼ୁଥି ପ୍ରାୟ ତିବି
ଶୁଣଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ମୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ ପୁଷ୍ପିଣୀର
ଦେବେବ ଆସି ଜଳକ କଳର ଦେବେ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଦେବେବ କଳମ କାଣି ଅମ୍ବ କିନ୍ତୁ ତଥୋଡ଼ା-
କିମ୍ପିରୁଷବେବ ବାହାତୁର ସୁନ୍ଦରପୂଞ୍ଜି
ଦୃଢ଼ ପ୍ରାମରବ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ପଣ୍ଡେକୁ ଗୋଟିଏ
ଦୃଢ଼ ସୁଖରଣୀ ଜଳକ କଳରଦେବାର ଜଣାଏ
ଦେବାର କିନ୍ତୁ ମହାମା ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର
ଅର୍ଥାତ୍ ୩୫୦ ଟଙ୍କା ଦର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତର ଗୋଟିଏ
ସୁଖରଣୀ ଜଳକ କଳର ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଦୃଢ଼-
ପରମାତମାରେ ଦୃଢ଼ ପାଣି ପରମାତମାର
ପାଣି ଅଧିକାର ପ୍ରସ୍ତର ଦେବ ଜଳକି ଦେବରେ
ଏହଦର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖରାଜୀଟ ପ୍ରସ୍ତର କୋଠ-
ଦାଳୁ ଦେବ ଆଗାମୀ ପ୍ରାଣଦୂର ପ୍ରାମରବ୍ୟ-
କର ଅତି ଜଳକରସ୍ତୁବେ ଜାନେଣି ନ ଆନ୍ଦୁ
ଆଶା କରୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡ ମହାପ୍ରୀ
ପ୍ରାମରବ୍ୟ ଦୃଢ଼ ପରମାତମା କରବାକୁ
କଳମ କରବେ ଲାହୁ, ଅତିଏବ ଏହାତୁର
ଦୂରଦ୍ୱାରା ସମେପକାରୀ ମହାପ୍ରୀକୁ ସତ
ସବୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବ କାରଣ ପ୍ରେରଣ କଲୁ
କିମ୍ବା

ଶାଖା } ଶାମ୍ବଳୀ ଲାଷୁକ
ହମ୍ମଳେପର } ପ୍ରଧାନଶିଖ ଦୁଃ ମୁକ୍ତ ଲବଜା

99

ଅମୃତାଳକ ହୁକ୍କାଖର୍ମ ଶାକ ଏ କମାଇବାରେ

ଏହି ବ୍ୟାକରୁ କି ସେବେ କନ୍ତୁପଦିଶ ଗ୍ରସ-
ଦୋଷ କରିଯାଇବ ତେବେ କୁଣ୍ଡଳରୁ ଅନ୍ଧ-
ଗ୍ରେଜକ ଲିଖେ ଦେବ, ସେବତ ଗ୍ରସଦୋଷ
ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟାକ ତେବେ ପରିଦର କନ୍ତୁ ଦସନବଲେ
ଅନ୍ଧାଳକ କମିକାରୁ କୁଣ୍ଡଳ ଏହା ଆମେନ-
ଦେ ଅନ୍ଧବ୍ୟାକ ଦେଖି ଅନବୁଦ କରାଯାଏ ।

ଆଜିକେ ଆମମାନବର ସେଇ ଜୟମଣି

ବୁଦ୍ଧିଶକ୍ତି ଓ ଅନୁଭବର ନିଷେଧ ଦୂଆର
ମେହସମ ଓ ଜଗନ୍ମାତା ଓ ଲିଙ୍ଗଶକ୍ତି ମହାପ୍ରା-
ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିରମାଳାକୁରେ କଥ୍ୟମ କରୁଥିବାର
ଏକବାବ ଦେଖା ପାରୁଥିଲା । ଚର୍ଚିମାନ ଘର
ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତରମାତକ ଯେଉଁ ଦିନ୍ଦୁପ୍ରତିବନ୍ଦିତରେ କାହାରୁ
ବାବ ଗ୍ରୂପ୍ ହୋଇଥିବାର ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ।
କୁହକ ଛୁଟ୍ଟାଏ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଦୂରଦେ-
ଶ୍ଵର ଲିଙ୍ଗଶକ୍ତି ମହାପ୍ରଦୂତର ହୋଇଥିବା ଦରା
ଦୂରପଦର ପର୍ଦ୍ଦାନ୍ତର ବନ ରଖା ଯାଇଥିବା
କୁଣ୍ଡଳାରେ ତୌରେଣ୍ଟ ଆ କେପକହୁ ବାବ
ମନ୍ଦିରମୟୀ ପେହିଦର ଧେଠରେ ହୃଦୟରୁ ଗୁରୁତବ
ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲାରେ ମୁଣ୍ଡର ସମୟ ଅଣିବ
ହୋଇଥିବା ଓ ଦେବତାମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ
କବ ପ୍ରାୟ ପାଳକକରି ରହିବା କିମ୍ବା ନୂହେ
ଦେଇ ମତ ଦେବାରୁ ଠାରୁରଙ୍ଗ ବୈଷରେ
କୁଳଗମି ଦେଇବର ପ୍ରସ୍ତରହୋଇ ଦେବ-
ଦରେକ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଧୂ ବସଇଲା । ଅର
ମହାପଦ ଘରେ ବିଷର ହୋଇଥିବା (ବୋ-
ଦୁଷ୍ଟ ଏଥରହୋଇ ନ ଥିବ) ବାବକଣାଯାଇ
ଥାର୍ଯ୍ୟ । ଅବେଳା ଶୁଣ୍ଟ ଏହି କି ଯେବେ
ଦେବତାମାନଙ୍କର ଅମୂଳକଟ୍ଟାଏ କୁଦର
ଥାର୍ଯ୍ୟ ହାତିଲାକ ପରିବ ଯାଇନାକ ହୁଏ
ଦରେ ଏବା କାହିଁକି ପାଇଲେ କାହିଁ ।

ପରିବାରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ
ପ୍ରାଦିଷ୍ଟ ବନ୍ଦର ପଞ୍ଜରେ ଦେହଙ୍କଳମୟ ଅ-
ନ୍ତରୁକୁ ଦେଖିବାର ଏକ ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଥାକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାନଦରେ ବିଧ୍ୟାକୁଳର ଦୁଇଟାଦା
ପରୀକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତିଗତେ ପ୍ରମାଣିତ ଏହି
ବିଜ୍ଞାନପିକାରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାନଦରେ ମହି ମହି ମହି ମହି

2100

ଶୁଣ ମାତ୍ରରେ ପାଇଦେଇ ସହାଯ-
କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି

ବିଶ୍ୱାସରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ପାଠ ଦିଲ୍
ଏହିବେଳାଟୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଗ୍ରୂ-
ଗୋଟିଏ ଖୋଲାଇ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ସୁରୂପେ ପ୍ରବାହ
ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଅଧିକରଣ କରିବାକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ପଢ଼ିବାରେ ଦେଇ ଶୁଣ ଦାନ ଦର ଚିରକାଳର
ଦରିବେ ।

৫৩

ଦ୍ୱାରା ତଥା କରୁଥିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ।
ଅଗରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରେସର
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

ନୂହକ ଏହି ପ୍ରାସାଦଟା ?
କିମ୍ବା କୁଳକୁଳା ଧୀରଙ୍ଗନପ୍ରଥିତ
ଟାଙ୍କା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକ୍ରେ ପୃଷ୍ଠା ସ ପରିଚୟ
ପରିଚୟ । ॥

ତେବେ ଶାକରେଖିତସ୍ଵରୂପମାତ୍ର
ଜଳମନ୍ଦିରକ୍ଷୋଦ୍ୟଦୀତ୍ୟାହ ମଦା ପ୍ରକଟନ-
ପ୍ରତୁଲବଦ୍ଧଦୀତ୍ୟାହୁତ୍ୟୁତଃ । ପ୍ରୋକ୍ତି ବିଧିଭିତ୍ତି
କରିବାକୁଳପରିବଳ ଧୂପସ୍ତାଙ୍ଗରେ ପ୍ରୋମତ୍ତ-
ତ୍ତମମର୍ଯ୍ୟାହୁତି କରିବାକୁଳପରିବଳ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧ | ଶା ସାମର୍ଥ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତର
ମାତ୍ରା ଶିଖ | ସମ୍ଭାବ୍ୟ |

ଅଥବା ମାସ-ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁ

ସଦ୍ୟପି ଭାଙ୍ଗନଦେଶପଣ୍ଡିତରେ ଲେଖୁଥିଲା
ବୋରେଟ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ କେତ୍ରମାସ ଅଧିକମାସ ହେ-
ବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ । ଏଠା ଜ୍ଞାନବିଦିଦ୍ୱାରା ବାବୁ-
ଶାର ଚିତ୍ରମାସ ଅଧିକମାସ ହେବାର ସିଙ୍ଗ କରୁ-
ଛନ୍ତି ପରିବ୍ରା ଅମୃତ ପରମମିତ୍ର କାଶାନବାରୀ
ହିତି ଜ୍ଞାନବିଦିଶାପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀରାମକୃତିଜନ
ବେଶମାସ ଅଧିକ ହେବାର ସକି କରୁଥିଲୁ
ହେବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉତ୍ସବ ପରାଗ କରିଗଲା ।

CE10

କୁଳାଶେ ରୂ ପାନୀଙ୍ଗେ ଯାଏବେ ରହି
କୁଳାଶ ଅଧିକ ପ୍ରାତିମାନପରିବହି ଥିଲା ଏବଂ
କୋଣେ ରାତ୍ରିପାଦିକରେ ବିଜ୍ଞାତେ ଅର୍ଦ୍ଦମନକିର୍ତ୍ତି

ଦିନେ ଶେଷେ ବରିମଧୁଷ ମାଧ୍ୟମରେ କେଣ୍ଟୁ-
ମରେ ଗୁଣ୍ଡକେ ଆଗାମେ ନୃପତିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରୁକେ
ଦାତ୍ରୁ ବିଶ୍ୱାସକେ ନେବେ ଗୁଣ୍ଡ ମାରିବେ
ମୂଳବରେ ମାସାଧକା ସାଧକା । ୨ ।

ଅର୍ଥ

ସମସ୍ତରେ ସଙ୍କଳିତ ଯେଉଁ ମାରି କୃଷ୍ଣପତ୍ର,
ପଞ୍ଚମୀରେ ପଢିବ ଆଗମେବସରେ ଏହିମାସ ଅଧି-
କମୟ ହେବ ୧୩୧୯ ବାହାରକରିବ ଆର
ଶେଷରେ ଯେଉଁ ଶକାଦ କି ସମ୍ଭବ ହେବ
ବାହାର ଭାଗରେ ଶେଷରେ ଯେ ବଞ୍ଚିବ
ବାହାର ଧଳ ନିର୍ମଳିତରୁଷେ ଜୀବିବ ।
ସେବେ ଗ ବିଷ ଦେବେ ଚୌତ୍ର ୧୯ବିଷେତ
ବୈଶାଖ ମ ବିଷେତ କେଣ୍ଟୁ ୨୭ ବିଷେତ
ଆସାନ କ ବିଷେତ ଶାବଣ ୧୩ ବିଷେତ
ଦାତ୍ରୁପଦ ବିଷେତ ଅଶ୍ଵିନ ଏହିମାସ ଅଧିକ
ଦେବାର ଦିନାରୁ ଏଥୁରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାସମାନ-
କର ଅଧିକ ଦେବାର ସମ୍ଭବ ନୂହର ଅଛିବ
୧୩୧୦ମାତ୍ରରେ ଅଧିକମାସ ଦେବାର ସମ୍ଭବ
ଦେଇଁଅଛି ।

ନାନ୍ଦାଗାନ୍ତିତ ଭାଗର ରମାନୁଜ ବାସା
ଶାକଶାଖା ପୁରୁଷ

ଦର୍ଶନାକର ପର୍ବତାର୍ଥ ମୂଳମୂଳମେ ବୁଝ
ଦିନିବାରୁ ସନ୍ଦେହପୂରୁଷ ଦେଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ
କଟଙ୍କୁରୁଷ (ବାଶାଶାକ) ୧୯ ପେତ
(ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର) ୧୪ରେ ଦେବାର ଅବଶେଷରହ-
ବାରୁ ଚୌତ୍ରମାସ ଅଧିମାସ ଦେଇଅଛି । ଅତି
(୧୯୧୫) ପେତ ୧୫ରେ ଦେବାରେ ୧୯
ଅଂଶ ରହିବାରୁ ବୈଶାଖ ଅଧିମାସ ଦେଇଁ
ଅଛି ଏବଂ ଉପରଳିଖିଲ ପ୍ରଥମମୋହରୁ ଦେ-
ଖାଯାଏ ଯେ ବରବେ ଶାଖାକୁଣ୍ଡଗମ୍ଭୀରକ ସଙ୍କଳ-
ିତ ପରିଦ୍ୱାରା ବୈଶାଖ ଅଧିମାସ ଦେବାର
ସମ୍ଭବ ଅଛିବ ତାକୁ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣପୁର ପ୍ରକାରଥ
ବୃକ୍ଷାର୍ଦ୍ଦେଶ୍ରୀ ସବ୍ରାଦାଧାରଣକର ତୁମ ସମ୍ମା-
ନାନ୍ଦାଗାନ୍ତ ଦେବ ପ୍ରଥାକ ଜ୍ୟୋତିଷ ବ-
ନାନ୍ଦାଗାନ୍ତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ରହି ।

ଶାକ ପନ୍ଥ ।

ଏତମ୍ଭାବ ସବ୍ରାଦାଧାରଣକୁ ଜୀବାର ଦିଅ-
ଗାତ୍ରାଥିରୁ ଯେ ସରକାର ବାହାରୁ ନିର୍ବା
ରପରେ ତିକଟ ଦୂରି କରି ୨୨ କା ପ୍ରକ୍ରି
ଯ ୨୫କା ଧାର୍ମ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
ଦର୍ଶନ୍ତୁ ମୋହମାନଙ୍କର ବରଶେଷ କଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ବା

ହେଉଅଛି । ଅଭେଦ ଆଗାମୀ ରହିବାର
ଉପରବେଳା ଏ ଠାକୁ ସମୟରେ ଶା ଗୋପାଳ
ଯତ୍ରକ ମନ୍ଦିର ନିକଟ ହାଠରେ ଏକ ସତ୍ର
ହୋଇ ତାକୁ ଲବଣ ତିକଟ କରି କରିବା
ବିଷ୍ଣୁ ପୁର କରିଦିବ । ସବନୟପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ଅପରାମାନି ଦେଇ ତାକୁ ସମ୍ଭବରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବେ ।

ନିର୍ମଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାକୁ ସତ୍ରରେ
ବଜୁଗା କରିବେ ।

ଶା ବାହାର ମଧୁଦନ ଦାସ
» » ବିଷିନ ବିହାର ମିଶ୍ର
» » କରମୋଦକ ଲାଲ
» » ରମଶଳର ରମ୍ଭ
» » ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ଚୌଥିକୁମା

ନୃତ୍ୟ ପୁରୁଷ ।

ନାନ୍ଦିକାଳ ନାଟକ ।

(ପ୍ରଦେଶ ।)

କଟକ ପ୍ରଦେଶକାଳ ସମ୍ବାଦପୁରେ
ବିଷ୍ଣୁପାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି

ମନ୍ଦିର ସରିଥା । ମୋହମାନଙ୍କ ପଠାଇବା
କାରଣ ଉତ୍ତପତ୍ରର ଭାବରେକି କରିବ ।

ତେବେ

ଏ କଟଙ୍କୁରୁଷ ମଧୁଦନ ପୁରୁଷ

ପରିଷାପ ପାଞ୍ଜିକା ।

ମନ୍ଦିର ପ୍ରସତ ପୁରୁଷ ।

କେନ୍ଦ୍ରପକ୍ଷ କରିବକ ଜୀବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ନୟର ପୁରୁଷ ପରିଷାପ ରେଗରପୁ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ
ଗେଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବରୁଦ୍ଧ ।
ଗତ ତିନିବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଶୋଭିରେବା ଅଭେଦ
କରିବାର ପ୍ରସତିକାର ଦେଖାଯାଇବାକାହୁ ।
ବେଗରୁ ମୁକ୍ତ ଶାକରାର କାହୁ ପେତିବ ତୁମର
ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଶାକରୁ ବେଗର ବିବରଣ
ତିନିବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଅବ ଅନ୍ୟବ୍ୟବରେ ଅବଦିନ-
ମଧ୍ୟରେ ଭୁମି ଅଭେଦ କରିଦେବ । ସେ

ଅକେବଳେବକୁ ଅଭେଦ କର ଅନେକ
ପ୍ରଶଂସାଧିକ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଯୋଗରେକ ଅଞ୍ଜଧାରୁ ଅନ୍ତରୁ, ଅନ୍ତରୁବୁର ଓ
ପଦକ ।

ଏ ସବ ସୁନ୍ଦର ରମ୍ଭ ରମ୍ଭ ଲୁହା ରଙ୍ଗ ସାରା
ଦୟା ଓ ପାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ । କୁର ଜଣା କାଷ,
ସାଧ ଅର୍ଦ୍ଧ ମୂର୍ଚ୍ଛା ଅମ୍ବପନ୍ଦିତ ବର ରମ୍ଭାର
ତେବେତା ପ୍ରତିକରିତ ସମ୍ଭବ କରିବେଗର ଅବର୍ଥ
ଭିଷମ । ସୁମୁଦ୍ରରରେ ଧାରଣ କଲେ ଶାରରର
ବିନ ବାର୍ଷିକ କାନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି
କୁଅଳ । ଏହୁ ଅନ୍ତରୁବୁର ଜଣାତ ବିକାରର
ନିବାରି କରେ ଯେ ବେଗରୁ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ
କୋଣସି ଦେବାଳୀପୁରେ ସମ୍ମାନ ପୁରୁଷ
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ପୁରୁଷ ଦିନାନ୍ତର ଓ ଶ୍ଵର ପାନକରରେ
ଏ ଅନ୍ତରୁବୁର ଧାରଣ କରିବ ପୁଣ୍ୟମା ଓ
ଅନାମାଧାରରେ ଗନ୍ଧାରି ଅଥବା ଦେବପ୍ରଦେଶ
କର ବ୍ୟକ୍ତିକରିବୁରବା ଶୁଭଜଳରେ
ଦୃଢ଼ାର ସେ ଜଳ ପ୍ରକର ।

ମନ୍ଦିର ପ୍ରସତ ପୁରୁଷ
ଅନ୍ତରୁବୁର ଗୋଟିକ ଟ ୧୭ କା
ତାବନ୍ଦୀପୁର ତାବନ୍ଦୀ ଟ ୦ ୮୦

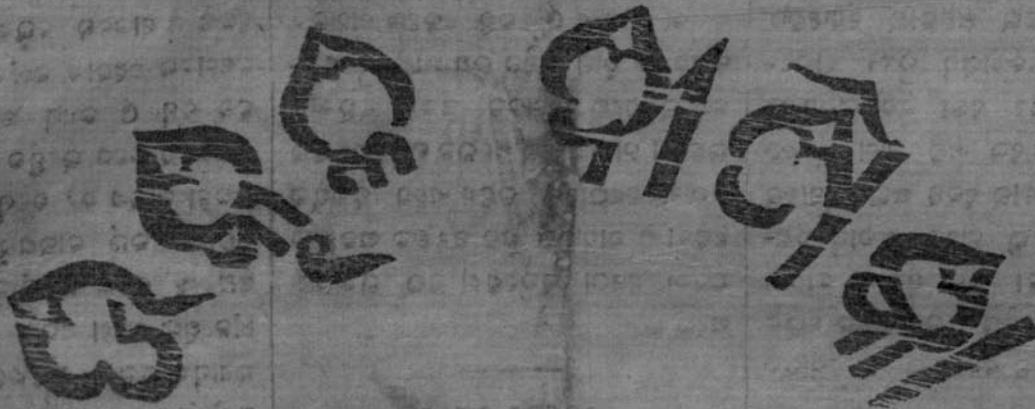
ଏକଳ ଗୋଟିକ ଟ ୧୫ କା
କଟଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ କୁମାର ସୁପ୍ରବାଳପୁରେ ବିଭୂତି
ଦେଇଥିଲ ।

ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ଦିର ପ୍ରେସ୍

କଟଙ୍କ ।

ପାନ୍ଦି ମଧୁଦନେ ସଂଗ୍ରହିତ ।
ପରିଷାପ, ଶୀର୍ଷ, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ତରିକାଙ୍କ
ସମ୍ମାନ ବାଗଜ ପରାଦ ଶାରୀ ଶୁଭ ।
ଏଥିମେଟ ମାରିଲେ ମନ୍ଦିର ।

ଶାଘାତୀକ ସମ୍ବ୍ରାବିପଢ଼ିବା

四
六

ମା ୫୦ ଟଙ୍କା ନାହିଁ ପରିଧାର ଛା ଏକଟଙ୍କା ନାହିଁ । ମା ଘାଲାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏକଟଙ୍କା ନାହିଁ

ଅଟ୍ଟିମ କାଷିକ ଦୂର୍ଲଭ । ୧୯
ପଶୁଦେହୁ । ୨୦

ଏ ସ୍ପ୍ରାଦରେ ଲକ୍ଷଣରୁଷିତ ବିଜୟ
ଉତ୍ତରିତ ଅଧିକ ଶ୍ରାନ୍ତଅସ୍ଥିତିରୁ କରିବାରୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଗାମି-ସ୍ପ୍ରାଦରୁ ଜାଣିବାକୁ କାହିଁ ଦେଲୁଁ ।
ଗାଠିଯାଇଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ବର୍ଣ୍ଣତକ୍ଷୟ ଲକ୍ଷ ଅଥବା କ୍ଷାନ୍ତର
ରବ ମନୀଶୀ ଗୁରୁତବର୍ଷର ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵପ୍ନ-
ସମ୍ଭବ ଜଣେ ସହସ୍ରବେ ନୟାଗ୍ରୂ ଦୋଷେ-
ଛନ୍ତି ଏହି ଏ ନିୟୁଚରେ ଅମ୍ବେଳାର
ଅଳନ ସହି ତାହାର ମନେରାବ
କରୁଥିଲା । ନାହାରଙ୍ଗା ଘର ମାନ୍ଦାକ ସମେତରେ
ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ସ୍ରେତ ହୋଇ ମନୋଯାର ସହି
ଶ୍ରୀଦାତାଙ୍କ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ଦେଉଥିଲେ ଏହି ଦେଖ-
ନୃତ୍ୟ ଅନୁସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ସଂଦ୍ରା
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଚକ୍ରର କେନ୍ଦ୍ରର ଲଜ୍ଜା
ପରେ ଆଗମ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନରେ ପଦିତାଗ
କର କଲାପରୁ ଯାହା କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ହୋଇ କଲାପରୁ ଅଧିକାରୁ ଏଥର ବାବରେ
ହୁଣି କି ଧାର କେବେ ଆଶ୍ରମେ ଦୋଷଥିଲେ ।
ପରେ ମନ୍ଦାମଳକ ଲଞ୍ଜ ବାହାଦୁର ସ୍ଵର୍ଗ
କରିପାଇବାରେ ବନ୍ଦ କଲେ ଯେ ବେ
ଲକ୍ଷର ଗାଁମ ଦେବୁ ପର ଫ୍ରାଙ୍ଗର ବହକାର
ପାର ହୋଇଥିଲା । ଲଞ୍ଜ ଉପରକ ସନ-

କୋଟି ସାଲ କବିମୂର୍ତ୍ତ ପାଷରେ ଏଠାକୁ
ଆସିଥିଲେ । ସବୁ କୋଟି ଦିନମୂର୍ତ୍ତରେ ଛାଇ-
ଦର ଧାରା ହେଲା ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେଳେ
ପକରୁ ଯାଇଅବଶ୍ୟକ । ତାହାର ସୁଜୀଳ ଚକ୍ରଗା-
ରୂପ ଅମ୍ବା-ଦର ଆଶା ଦୂର ଯେ ଦେଖିପା-
ଲେବକର କ୍ଷେତ୍ର ଉପକାଳ ଚରିତ୍ରରେ
ଯେବେ ଏଥିମଧ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ର ଉପରିତଥିବ
ଏଠାରେ ଚିରମୁଖାୟ ହେବି ପଢନ୍ତିର
ଲାଭ ।

ସମ୍ବଲପୁରର ବାର୍ଷିକ ବୈବହିମେଳା ବୀରାଗୀ ଚଳନ୍ତମାସ ତା ୧୦ ଶଖତାରୁ ତା ୧୨-
ଜାନ୍ଯାଏର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିକ୍ର କରଇବ ରଙ୍ଗବ୍ରଦୟ ବାର୍ଷି
ତାରେ ବରସ୍ଥିଲା । ସେଠା ଦେଖିବା କମିଶର
କୁ ଗୁଡ଼, ରତ୍ନ ସାହେବ ଏହି ପାତାର ମୂରିବ
ହୋଇଥିଲେ । ସେଷିଦିନ ସାତୁର୍ ତାମରେ
ଏବ ଶଶ ମଜଲିଷ କୋଇଥିଲା । ତିକ୍ର କଲାର
କମିଶର ସମ୍ପାଦ୍ୟର ଭବନରେମନ୍‌ତେ
ଅମରିତ ହୋଇ ଅହିଥିଲେ । ସମ୍ବଲପୁରର
ତୃତୀୟ କନ୍ଦିଳ ଓ ମନ୍ଦିରରେପିଲା ମିଟାର
କି ୫ ମେନର ଅଧାର ସେଇ ଅନିରୁଦ୍ଧବାକ
ବାହୁ ଦେବଗୀ ଦୋଷ ବାହୁ ଦେବଦାତା ଦେଶ୍ଵର
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହିତରୀଧିରେ ପଢିଥାଏ ନିର୍ମାଣ
ଶୟକୁ ପ୍ରଧାନ କମିଶର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ-
ନିର୍ମିତ ପେହିଁ ସନନ୍ଦମାନ ପଠାଇଥିଲେ ଟାଙ୍କା
ସେମାନଙ୍କୁ ପଢାଇ କରିବା ଉଲ କେ

ମହିଳା ଦୋଷରୁ ଓ ସେ କାହିଁ ସମାଧୀନ-
ଦୟାବ୍ୟକ ସଙ୍ଗନ୍ତ ହେଲା । ସେଠା ଜେପୁଣୀ-
କମେଶ୍ଵର ଗୁରୁ, ଗର ବାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ଥାଏ
ସୋହେଲେବସର ଉଳଙ୍କାଶପ୍ରାୟ ସୁଲକ୍ଷଣର
ଦେବତାରେ ଏ ଶାଖାରୀର କୁଳକାରୀଙ୍କ କର
ସମୟକୁ ପ୍ରେସପାଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କେବେଳିନ ଦେଲ ଛପରେ ମାସ୍କ ବରି-
ବାର ଅଛି ଜାଣି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ
ମୁଖ୍ୟ ଛପରେ ଶତଚବୀ ଟ ୫ ଟା ଦେଖାଏ
ବର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତା ହୋଇଥିଲା ।
ନାହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧର ବେବରକାଶ ଉଦ-
ବେପୀଦୃସହ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ଖୁଲ ସାହେବ ଥାପନ୍ତି
ଦଲେ କି ମୁଲ୍ୟଛପରେ ମାସ୍କ ବରିଲେ
ଦେବେଳିନ ହଳ ଓ କାକସର ମୁଲ୍ୟ ଛପରେ
ଶୁକା ଅଳକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼େ ମାସ୍କର କିଷ୍ଯାଯିବ ଓ
ମୁଲ୍ୟର ଜଣା ଅଧିକ ଘେଲ ସବ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ ଘେଲର ପରମାଣୁ-
ପରେ ମାସ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ “ବେପଦ କିମ୍ବ
ଦେବ ନାହିଁ” । ଏହିଯାନ୍ତିରେ ଆଉ ସେଗଲଙ୍କ-
ପରି ଦୂରପ୍ରକାଶ ମାସକ ୧ସାଇଗାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଗାରୁ ତାହା ମୁହଁର ହୋଇ ତବନ୍ତ୍ରସାର
ଅଭିନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେତ ଗାନ୍ଧିଜିର
ପରମାଣ କହାରକ କହନ୍ତାଯୁ କ
ଅଟିଲା । ଗତରେ ଦେବ
ଦେସାକ ସରକାର ମାସ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନି

କେବେଷ୍ଟଳ ତେଣ ଅଜିବାର ସହିତେ
ହୃଦୀଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରି ଚାହେ-
ଅଛି । ଏ ମୟଳଟ ସବ୍ବା ଗତିବିଜ୍ଞାପନ
ଅଛିଲ । ମାତ୍ର ମାସିର ଅତି ସାମାଜିକ ଏବଂ
ଏ ପ୍ରକରଣ କରିବାର ସ୍ଥତ୍ତ ଅନୁନ୍ତାନ୍ତର
ଦେଉଥିବାରୁ ତୁ ମାସିର ଥିବାଯ ଚାହୁଁ-
ଗରେ କହି ଅଧିକା ଉତ୍ତର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।
ଏଥିଥାରୁ ମାସିର ମେଲ ତେବେଷ୍ଟଳକ ଧରି
ସମସ୍ତେ ଏ ମାସିଲର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ
କରିଅଛନ ।

ମାଦାଗ୍ନାର ସାଧନାତ୍ମ ବଥା ଦେବ ବଳ
ଦେଶରେ ଅକୋଳିଲ ଲଗିଅଛି ଓ ପ୍ରାୟ
ସବୁର ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତିରେ ଏହିର ଚଣ୍ଡି ଦେଇ-
ଅଛି । ଏହିକଣାରେ ସମ୍ମେ ଅଭିନ୍ନ ଦୁଃଖର
ହୋଇ ସାଧନୀୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁବ ସହାନୁଭୂତି ଓ
ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲାଗନ୍ତି ବେଳେପରି ଶାକାଳାଥ
ରୟ ଏହିକି ଯୁଗା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲାଗନ୍ତି । କବିତ
କବି ଯେତ କେହି ଧାରୀ ପେଣ କେହି ଧାରୀ
ଅସୁରକୁସ ମନ୍ଦାତୁମ୍ଭୁତ୍ତି । କଲିକାର ଜ୍ଞାନ
ବୋଲନ୍ତି କି ମନ୍ଦର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏହିର ଦେଖ୍ୟ
ଶ୍ଵରାର ଘାନ୍ତୁ ଜାତା କି ଥିଲ ଓ ଲାହା ଚାମର
ଖିଲାର ଉତ୍ସାହ ମରଦମାରୁ ସୁ ଦେଖିଲା
ବରଜାର ଅନୁରେଥ କରିଲା । କେବୁ ଏହା
ହୋଇ ଯାଇବ କାହିଁ ପେହିରୁ ପର୍ବତରେ
ତମ୍ଭି ଦିଇଲା । ବାଲେଷ୍ଟର କେତ୍ତିଆ କର-
ସମ୍ମାନ ବୋଲନ୍ତି ଯ ସାଧୁର ଦକ୍ଷମାରେ
ନନ୍ଦା ପିତାମାତ୍ରରୁ କି କହି ଦିଗ୍ନ ପଥରିବ
କାହିଁ ? ଯେତେ ଆଜ୍ଞାନାରେ ଦସ ହୋଇ
ତ ପାଇଁ ଦେଇବେ ତେବେ ତେବେ ଶର ଜଳପାତା ହୃଦୟ
ପାଦାସ୍ତର ଦଶବିଧାତା ହେବାର ହରିତ ।
ସମ୍ମେ ତାକୁ ଭାବାର କରିଲୁ ଓ ପରିବ ବୋଲି
ତହିଁକି ବରିଲୁ । ଅମ୍ବନନ୍ଦ ବିଦେବକାରେ
ଯକ୍ଷଯୋଗିନ୍ଦ୍ର ଏ ପରମପଦ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ଓ
ଏକଥା ଦିଲୁ ନୃତ୍ୟ କରୁଲୁ ! ବମାତ ମଧ୍ୟରେ
କେହି କୁର୍ବନ୍ତ ହେଲେ ତାକୁ ଭାବା ପରି
ପରିବ କରିଥାରୁ ପ୍ରଥା ପୁଣ୍ୟ କରି ଜାଗରୁବ
ଶୁଣ ରେତମାନକୁ ଦିଦିଶେତାବ ମଧ୍ୟରେ ଏ
ପ୍ରଥା ସିଥିର ଦୋଷ ସାଇତ୍ତି ଓ ଦୋଷ ଦୂର
ଏହିଦେବୁ ଅଜେବକୁ ସେତୋତ୍ତମ ଦେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ମାହ ଦାଟିଅକ୍ଷମ ମଧ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରଥା
ଦୟାକୁପରମାରେ ପ୍ରବଳ ଶ୍ଵରା “ପେମାତଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ” କେହି କେହି ପେଜିମଣ୍ଡ ଦେବାର

ଦେବା ଜ ଶାର୍ଣ୍ଣ ଓ କେହି ହେଲେ ସମାଜକ
ବିଶ୍ୱାସକ ହାତ ଅପିଚ ହୁଅବ । ବଦୁଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ମଧ୍ୟରେ ଏଥର ସମାଜକ ଅବଳ ବହୁଗାର
ବନିବ । ମାନ୍ୟାବେ ଅନେବ ଉତ୍ସବବିଦ୍ୟାର
ନିବାର, ହେଠାବେ ଜଣେ ଏପରି ହୃଦୟର
ଦେବା ଓ ଭାବାପ୍ରତି କେହି ସମାଜକ ଅବଳ ଜ
ଦେବା ସେଠା ବଦୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରତି ଜଗାବଥା
ଅନ୍ତର ।

ଲେଖକ ପାତାର
ମନ୍ଦିର

ମେହି ବାଜାରୁ ଗର୍ଭଦରସ୍ଵର ଅର୍ଥକ
ଅବସ୍ଥା ମନ ଦ୍ୱାରା ପଡ଼ିଲ ତ ମନ୍ତ୍ରମୟତା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କର ଆପ୍ନେଆ ନିଷୟରେ କଥାଙ୍କାର
ବାବା ବାବା ହେଲେ ତ କଥାଙ୍କର ସେବକର
ଅବ୍ୟାପ୍ତିକରିବ ତ ସମାଜ ଦୂରରେ
ଲୋକର ବିମେଶ ଦେଇ କଥା ହେବ
କାହିଁ ଏଥୟେ ସରଳ ଉଚିତରେ ସହାୟ ଖାରାଙ୍କୁ
କଣାର୍ଥ ଅମେରିକାରେ ଆଶ କରିଥିଲୁ ତ
ସରାରେ ଉତ୍ତର ଦତ୍ତର ବିଶ୍ଵର ହେବ ତ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପ୍ରେସରେ ତୁମ ସୁଲେ
ତାହା ତାଣାର ବୃତ୍ତାର୍ଥ ହେବ ମହି ହୃଦୟର
ଦେଖୁ ସେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଆଶ ଦୂରୀ ହେବାର
ଦେଖିବ ଆହ ଅପଥା ନିକା ଶୁଣି
ମନସ୍ତ୍ରୀପ ଲାଗିଲୁ । ସବୁର ପୃଷ୍ଠା ନିକା
ପାଇୟକେ ସୁନ୍ଦର ଓହିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସରକର ହୋଇ
ଆକୁ ଲୈ ଏଥର ବିଶ୍ଵରକ୍ତ ପ୍ରକେତ ଉତ୍ସୁ-
ପିପତର ଅଳ୍ପାରେ ଯେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ବିଶ୍ଵ-
ବିଶ୍ଵର ହର୍ଷ ଦରର କ ଦ୍ୱାରା ସବୁରା
କାଳର କରୁଥିବାର ଠାର୍କର୍କ ଧନ୍ୟକ ଥିଲୁ ୫
ବୁଝିଗେଇଲେ ମାମକ ଗ୍ଲାମ୍ପର ସେହି କାହିଁରେ
ଦେଇ ପରିପାଦ ଅମେରିକା ଠାର୍କର୍କ
କାହିଁ । ସବୁ ସବୁର ବିଶ୍ଵରକ୍ତା ଏକବରାତ୍ରା
ଦୋଷଥିଲୁ । ସବୁପରିଲୁ ଧନ୍ୟକର
ସେ ଏକଥା ସେ ସବୁରେ ତୋହାଙ୍କ
ଦେଇଥିଲେ ।

ପଶୁର ତିବରଣରେ ପାଠମାଳକ ଦେ-
ଖିବେ ଯେ ଉଲକ୍ଷ ତିବର ସବାର ଚବାନ
ବିଲେ । ହୃଦୟ ଆଧୁନିକ ଫୋଟୋର ଲେଖ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଲେଠେ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରୀଳର ହିଂରେ
ଯୋଗ ଦେଇଲେ । ଏ ପଶୁରେ ଶରୀର ହେଲା
ଯୋଜାନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପାଠମାଳର ଦେ-

ସନ୍ଦର୍ଭ ଓ ସାମରଣେ କ୍ଲୋଡାକ୍-ର ପ୍ରକାଳରେ
ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେବଳ ଭାଷ୍ୟ
ରେ ଦୟ ଓ ଜୀବ ଧରନ୍ତରୁ ପାଇଥାଏ
କରିବା ପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରେବା
କରିବା କାହାର ୨୨ ଦିନ୍ତରୁ ଜାରିବା କରିବ
ଅର୍ଥାତ୍ କେବୁ ଚାରଶବ୍ଦ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟରର
ଅର୍ଥାତ୍ ଯହିଲା କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅଧିକ
ଧୀଳ ଥୁଳ ସହିତ ଏକକ୍ରମ କରିବାର ବିଚାର
ଦ୍ୱାରା ଥୁଳ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରରୁ ଅଧିକାରିତାରୁ
ପାଇଛି କେବୁ କ୍ଲୋଡାକ୍ କେବଳ ଏ ହାତ
ଯାହା ବୁଝାଇ ବହୁଲ କାହିଁ ପାଇବା କବିତାରେ
ଯାହା କେବୁ କି ହେଲା ଓ ଅମଲମାନ ନ ପାଇ
ଅନ୍ତରାକୁ ଧ୍ୟାନ କି ଦିଲାର ଏକଦିଵ୍ୟା
ମାତ୍ରରେଇ ଓ ସବକାଳୀ ନିର୍ମିତାର ପାଇ
ସପ୍ତରାତ୍ର ଅଧିକ ବିଦ୍ୟା କଲେ ଏହାରେଇ ମାନ୍ୟ
ଦର୍ଶକ ଦୃଷ୍ଟି ଯାହା ହେବ ଅମଲରେଇ ମାନ୍ୟ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ବାନାକୁ ଅଧିକ ବେଳେ ପରିପ୍ରକାଶ
ଦେଇ କରିବା କାହାର ଅନ୍ତରବିଦ୍ୟା ନ
ଥୁଲ କେବଳ କଥାରେ ପରିପ୍ରକାଶର ବିଦ୍ୟା ଗଲେ
ସେପୁରେ ଅମ୍ବାନାକ ଯାନ ତାହା ମନ୍ଦରେ
ସେପୁରେ କାହିଁ ବେବେ ପ୍ରକାଶର କରିବାର
କରିବୁ ଜାରି ଏତାରେ ଧରମିତା ପରିପ୍ରକାଶ
କରି କୁଅଳ କାହିଁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାର
କେବୁ ପିଲାର ଭୁଗ୍ୟ ଲାହିଁ ପମ୍ପିରେ
ସନ୍ଦ ଦେଲେ କାନ୍ଦାକାରିଯା କରି ହେବ ଓ
ସେମାନ କିନକ୍ରା ଦୋଷପାରିବେ ଏହି
ଅମ୍ବାନାକ ଦୂର କରାବ । ଅତିଥି ଧେଳି
ମାତ୍ର ସାହସପୂର୍ବକ ସମ୍ଭାବ ଦୂରଥି କରି
ବାକୁ ଅଭ୍ୟର ଦେଲେ ଓ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କ
ଅମ୍ବାନାକ ଧନ୍ତବାଦର ପାଇଁ

କୁପ୍ରତ୍ଯେତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେହି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ପଦାର୍ଥ ଅମୃତ
କଳାର ନାହିଁ ପଦବିର୍ତ୍ତକ କରିବାର ଉତ୍ସବରେ
ଦେଖିଲାଂ କାହିଁ ଓ କେବେ ଧରସ୍ତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଛବିତ
ଅଳେକ ରତ୍ନ କରିବାର ଅଛି ଉଥାର ଏହେ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବ୍ସାଧାରାରଙ୍କ ମରରେ ଯେତେ
ବଥା ପ୍ରିୟ ହେଲା ତହିଁରେ ନିର୍ଭର କରିବାର
ପ୍ରୟୁକ୍ଷକରିବାର ନାହା। ଅମୃତକିମ୍ବ ଅଶ୍ଵାସର ଅର୍ପି
ଆଦେଶରେ ରହିଲା । ଅମୃତକିମ୍ବ ଗୋଟିଏ
ଶୁଭ୍ରତର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅର୍ଥତ୍ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ଜୀବଜଗତରେ କାହିଁ, ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅର୍ଥରେ ହୋଇଥାଏ ଏଥିଥାର ସବୁ
ଧୂରାନ୍ତର ହେବାରେ ଏହି ବାନ୍ଦା ପାର୍ଥନା

ତେବେ କି ଗବହୁମେଘ ଏତେବେଳେ ସରାରେ
ନେତ୍ର ହୋଇଥିବା ଲବଣ୍ୟକର ଦୂରେ ଓ ଲବଣ୍ୟ-
ପ୍ରେକ୍ଷାଳା ବିଷୟକ ଶୁଣିଛର ସମ୍ଭବ ସୁବନ୍ଧୂର
ବିରାମେ ।

ପରିଷେଷରେ ବଳୁଣ୍ୟ ଏହିକି ଗବହୁମେଲା
ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ଅନନ୍ତରେ ଲବନାର ବୁନ୍ଦି କରିବାରୁ
ତାଙ୍କ ହୋଇଥିବାର ସ୍ଵୟଂ ସୀକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି
ଏବଂ ସଜଳ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲେ ତାଙ୍କ ଛଠାର
ଦେବେ ବୋଲି ଏକପ୍ରକାର ଅନ୍ଧାର ହେଲେ
ଅନ୍ଧକାଳ । ଏ କଥାମାତ୍ର ଉଚିତାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଅନ୍ଧାର ଅଞ୍ଚଳ । କିନ୍ତୁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗବହୁମେଲା
ଦେଖ ସେ ୧ ଲୁଣରେ ଏକପଦ୍ମସା ଅନ୍ଧକାଳ
ଦ୍ୱାରା ବସାଇଲେ ବୋଲି ବେପାରିମାନେ ସେ
ସେ ୨ ର ପ୍ରତି କିନପଦ୍ମସା ବିତାର ଦେଲେ
ଏଥୁବୁ କରୁର ଲେବକୁ ବରିବାର ଉତ୍ତିତ ।
ଦେଇମାନ ଦ୍ୱାରା ବହିଅଛି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣା ଲ
ମିବାରୁ ସିନା ବେପାରିମାନେ ୦ବାଇବାର
ଯେଥାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରବୃତ୍ତବଥୀ ସମସ୍ତେ
ଜାଣିଗଲେ ଆଖୁ ୦ବିବେଳାହିଁ ଆଜିବଜାରର
ଅନ୍ଧାରେ ଜାର ଘଟିବ ତହିଁକି ଆୟୁତ ବାହାର
ଅଛି ?

କବିଶାଳର ସଂଗ୍ରହ ।

ପତ ରହିବାର ଅପେକ୍ଷା କାଳରେ ମେଘନା-
ଦୀପର ବାଟାରେ ଏହଙ୍କ ହୋଲଥଳ ।
ଯାଏ ମନ୍ଦିରର ମୋଦଦମୀ ସଞ୍ଜର୍ଣ୍ଣରେ ଗୋଟା-
ନଳିଛନ୍ତି ତାରେ ଯେଉଁ ବରକଥଳ ହୋଲଥଳ
ତାହାରୁତା ଏପରି ଦୂରକଥା ଅଛି କେବେ
ଏ ଚନ୍ଦରରେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରର
ମୋଦଦମୀ ସଞ୍ଜ କେବଳ ହନ୍ଦୁମାଳକରୁ ସୁଧମ୍ଭା
ବସନ୍ତର ସର ଥିଲ ବନ୍ତେ ଏବର ଗୋଟିଏ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ କର ସଞ୍ଜର୍ଣ୍ଣରେ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଶାରୀର ସବଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲେଖ ସହି ସଞ୍ଜର୍ଣ୍ଣ
ଲାଖେ ଏହି ସେ ସ୍ତରେ କର ଦେବାନ୍ତୁ
ଦେଖି ସୁଖ ଧାରି ନାହିଁ ସୁଖ ଉବ୍ଧାରକର
ଦାତାରବନ୍ଧୁତ ତାହିଁ ସେପ୍ରଳେ ଅକେକଲେଖ
ସରରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏ ସରରେ ଏକସକ୍ଷମ୍ଭୁ ଅଧିକ
ଲେଖ ଏକହିଏ କୋରଥଳେ । କାଠର ପଢ଼ି
ଗୋଟାମ ଧ୍ୟାନରେ ଦୃଢ଼ତ ଧ୍ୟାନାଳା ଟଣ୍ଡା
ହୋଲଥଳ ଏହି ସରିବା ନାହିଁ କେତେକଣ୍ଠ
କୋଟି ଓ ଦେଖ ରୁହା ବନ୍ଦୀ ଥାଠ ଦୟାପଣ୍ଠରୁ
ଏକହିଏ ଧର୍ମଧଳ ବାତାକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାକ

ଦେଲ କାହିଁ । ଅନେକଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱରେ
ଛିଡ଼ାଥୋଳ ରହୁଥିଲେ । ଏ କଗରରେ
ପବାରେ ସରଚକର ସର ଦେବେ ଦେଖାଗଲ
ନାହିଁ । କାବୁ ମଧ୍ୟତଳ ଜ୍ଞାନ ଏ ସରର
ଦିଦ୍ୟମବାଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ଯୁଝ ଓ ପରଶ୍ରମ ଯେ
ଆଶାପରିଚାରରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏଥିଗଲ
ତାହାଙ୍କ ଧଳିବାର ଦେଉଥିଲା । ଏ ସରରେ
ଓଡ଼ିସ୍ଥୀ, ବଜାରୀ, ମାନୁଜୀ, ପଣ୍ଡିତୀ, ହର୍ମୁ,
ମୁସଲମାନ, ପିରଙ୍କି ପ୍ରଭୃତି ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶ
ଓ ଜାଗାଯୁଦ୍ଧକେବଳ ଏକଟିଭ ଦୋଷାୟିଲେ ।
ଦିଶେଷତଃ ପିରଙ୍କିଙ୍କର ଦେଖାଯୁନେବଳ ସହିତ
ସରରେ ଯେବା ଦେବାର ବଠାରେ ପଥମ
ଦେଖାଗଲା । ଏହା ଗୋଟିଏ ସୁଲକ୍ଷଣ ଆଟିର ।
ଉପରୁତ ସହିତ ସଖୀ ଓ ଅବସ୍ତା ଦେଖି
ସରର ଘାବ ନିର୍ମୀୟବରବା ସାଧାରଣ ବୃତ୍ତ
ଦେଉଥିଲା ଓ ତାହା ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ବୋଲି-
ବାବୁ ଦେବ ଯେ କରିବାରେ ସମସ୍ତେ
ବ୍ୟଥିତ ହେଲୁ କହିଏ ପଣ୍ଡିତାର ଲେଡ଼ିବାରେ
ସମସ୍ତେ ଛପର ।

ପ୍ରାୟ ସତ୍ୟକୀୟମୁକ୍ତରେ ସନ୍ତୋଷ ବାର୍ଯ୍ୟବାରମ୍ଭ
ହେଲ ବାରୁ ବାଲିପଦ ବାନ୍ଧୁର୍ଥା ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନୋମାତ୍ର ମତେ ସମ୍ମାନିତପଦରେ ନିଷାନ୍ତିତ
ହୋଇ ସନ୍ତୋଷ କିବେଳି କୁର୍ରି ଦେଇ
ବଜ୍ରପଳ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦ୍ରା ବାରୁ ମଧ୍ୟ
ସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ଶାହାବ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗପାତ୍ର ନାହିଁ
ବାକୁ ଅନ୍ତାଳ ଦିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଲାଲ
ନିମାଲଚରଣ ସମ୍ମାନିତ ଲକ୍ଷଣବବ୍ରତମୁକ୍ତ
ଗୋଟିଏ କବିତାଶନକଣ ବରିଖାରେ ଗାୟନ
କଲେ ।

✓ আছি মধ্যসূন দাবি যেমন্তু ধুকভু পর্হে
পরিচয় বিশ্বাসুরে আত্মমানে গীরণশুনু।
উচি শালগারে কলুগা কলুগা গাহাকু
অবৃদ্ধি ক অবাকু জীবাগু গুট মার্জনা
কলুগা কারুর প্রার্থনাকুর কালোচু
বহুপদেশপূর্ণ প্রজন কলুগাইব কলো
কলুক শারমর্জ একুশ রাবিতবাবা ধমস্তু
একদেশান্বয় কেবাকু জীব অঙ্গু হস্তুর
মধ্যে দৃঢ়ুকুব রাহুবা কুচুব। খল শু
গচুক মধ্যে কেছু প্রবেদ কাহু। চন্দ্-
বরে শজুবানে কেবুব আন্দ কেছুখুনু
এক পে সুলে টুপ কব বে খল ট পে
কিএ কে কিষ্টু কিষ্টু গুড়ুমানে দুর
বেকুর্মুকা ও কুমিকার ট কুজুপুড়ুব আহ

କେବ ବଡ଼ଲୋକ ହେଉଥିବାରୁ ପ୍ରକୃତରେ
ସେମାନେ ଧନ ଅଟକି ଓ ଜାହାଜର ଯେଉଁ
ବନ୍ଦୁ ଅଛି ଭାବା ସେମାନେ ଜାଣି କଥିବାରୁ
ଆପଣାଙ୍କୁ ଗରିବ ଓ ଅସହାୟ ଲାଭଅଛନ୍ତି ।
ଏବଜଳସଙ୍ଗ ଗରିବର ବନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ
ଦେବା ଭାବାକର ପରିପ୍ରାୟ ନୁହେ । ପ୍ରଜାମାନେ
ସମବେତ ହୋଇ ଆପଣା ଦୂଃଖ ଜଣାଇଲେ
ସେ ଅବଶ୍ୟ ଚର୍ଚିର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
ଏକବିହୋଇ ଦୂଃଖ ଜଣାଇବା ଓ ବଜନୈତିକ
ବିଷୟରେ ମହାମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା ପ୍ରଜାବର
ଗୋଟିଏ ଲୁହ ଅସାର । ଏହ ଅସାର
ସଜରକୁ ଅଥବା ବିମୁକ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ
କବାଚ ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଘେରୀ ଆପ-
ଣାର ପାତ୍ରାବ ବୁଝନ୍ତି ନ ଜଣାଇଲେ ସେମନ୍ତ
ଦେବି ରହୁଁର ପ୍ରତିକାର କର ନ ପାରେ
ପ୍ରଜାମାନେ ଆପଣା ଦୂଃଖ ନ ଜଣାଇଲେ
ସଜାନ୍ତିବ୍ୟାର ଚର୍ଚିର ପ୍ରତିକାର ହୋଇ କଥାରେ । ଏହାଙ୍କାରିମେଣ୍ଟ ହେଠିରେକଲେ
ପ୍ରକାଶିତକ ନୁହନ୍ତି । ଲକ୍ଷଣଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବରେ
ସେ କହିଲେ କି ଭାରତବାସୀମାନେ ବିଲ୍ଲାବ
ଦୂଳନାରେ ଦିଲାନର ଗର୍ଭିକଥାୟ ବାରବରରେ
ଜଣପଦ ଟ ୩୦୦ଟା ମାତ୍ର ଭାବରବର୍ଷରେ ଟ୧୦
ଟା ଫଳ ଏଥାଂ ଦିଲାନର ବରବ ସମ୍ମି
ପଦବସ ଟ ୮ ଟା ସ୍କୁଲ ଭାବରବର୍ଷରେ
୫୫ ଟା ଲେଖାର୍ଥ ହତାତ୍ମି : ଭାଲୁଭବାସୀ-
ମାନେ ଗଢିବ ହୋଇ ଏହି ଅଧିକ କର
ଦିଲାନପଦ ପୁଣେ ସେମାନଙ୍କ ଭୂଷରେ ଅଛି
ଗୋଟିଏ କର ଉତ୍ତିବା ନିତାନ୍ତ ଅଳ୍ପାୟ ।
ପ୍ରାଚୀର ନୂହନକର ନ ହେଲେହେ ସେ-
ପଦବେଳେ ସୁରୁଶା ଦାଉପରେ ଅଛି ବୈଶିଷ୍ଟ
ବିଜ୍ଞ ପେତେବେଳେ ଅଗାମ୍ୟ ନୂହନପାତ୍ର
ବାଲ ଯାଇପାରେ । ଲକ୍ଷ ସମସ୍ତକେବଜର
ପ୍ରସ୍ତୁତୀତାୟ ପଦାର୍ଥ ପୁଣି ତେଣୁ ଶାରେ
ଶାଖାଶିଥାନ୍ତ ଅଧିକ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦୁ ନୂହ
ଦିଲା ଦୁଅଳ । ଏଥର ଦେଇପରି ନକଳକର
ଏ ହତ ହେବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନକଳକର
ଏ ହତ ହେବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନକଳକର
ଏ ହତ ହେବାର ନମବିମାନାର ବଜଳାନ୍ତ
ନୂହନ୍ତି କବଳିଦେବାରୁ ଏଠା ନିରାପେ-
କ ବନ ହୋଇ ଏହେବଜଳକବନ ବୈଜ୍ଞାନି
କ ବନ ହୋଇଥାଏ । ଅବ ଏବ ସେ ପ୍ରମୁଖ
କି କି ଲକ୍ଷଣବର୍ଷ ଦିଲା ନୂହନ୍ତି । ଏବା
ଏବା ନମବିମାନାର ସୁମାନ୍ତ ବଜଳା-
ନ୍ତିମେଧିକ ଅଧିକରେ ଜିହ ଏଠାରେ

ନୂରପୋକ୍ତାଳ ହେବା ଦିଷ୍ଟମ୍ବରେ ଗବୁର୍ମେଖଙ୍କ
ଆବେଦନକଥା ଖଣ୍ଡ ସଠାପାତ୍ର । ଯେଉଁମାନେ
ଆବେଦନପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର
କାମ ଏଥେବେଳେ ପସାବ କଲେ ।

ବାରୁ ବିପରେବକାଣ ମେହ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥନ୍ତି
ମୋକଳପୁଞ୍ଜକ ପ୍ରଥମେ ବାରୁ ନିମାଲାଲଙ୍କର
ବହିତା ଏହି ମଧ୍ୟକାନ୍ଦୁଷ ବକୁଭାବ ପ୍ରଥମୀ
କର ଲୁଣକର ପ୍ରତାମାନକୁ ବଢ଼ି ବାଧୁଥିବା
ଏହି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧକର ଉତ୍ସାହପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ତବ ହେଲେ
ଦିନେଶରୁ ବର୍ମଗ୍ରୂହ ଅଣାଇବାରେ ଯେଉଁ
ଅଧିକା ଖର୍ଚ୍ଛ ପଡ଼ୁଥିଲୁ ସେ ଖର୍ଚ୍ଛ ଉଣା ଏହି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛପାସ୍ତରେ ଯାହା ମୁଁ ଜରିବା
ପାଇବ ଦେଖି ବ୍ୟାଲି ବ୍ୟାଲି କଲେ ।

ମୁକ୍ତି ଏକବିମ ଥିଲି ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମର୍ଥକ
କରିବାରୁ ଦଶ୍ୟନାକ ହେବାବେଳେ ପ୍ରଥମେ
ଗୋଟିଏ ପୋକମଳ ହୋଇ ସାଧିକଙ୍କ ଭବେ-
ଶବେ ଦୂର ଗୁରୁପଦ ଏଣୁଛେଣ ହୋଇଗଲା
ତାହା ଲେଖିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକ ନାହିଁ । କହୁବା
ଆରମ୍ଭରେ ପାପିକାରୁପରେ ଦୂର ଗୁରୁଟା ବିଷା-
କୁବାଣ ସବଜରେ ନିଷେଷ କଲେ । ସେ
କହିଲେ ତ ପାପିକାସଙ୍ଗାଦକ ମାଳିକର
ବାଜା ଧ୍ୟାନମୋଦନ ମୁଖ୍ୟଧାକ ଚେଲା-
ଅଟକୁ ଏହି ଲେବକୁ ଭଣ୍ଣିବା ନିମିତ୍ତ ପାପ-
କାରେ ଲବନକର ଘୋଷିବାରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଦବ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି । ସେପରିବାର ପ୍ରକାଶାରେ
ଲେବକୁ ନ ପଢିବା ବିଷୟରେ ସତର୍କ କର
ଲବନକର ଦୃଶ୍ୟଲେବକୁ ଉପେଷଣଃ ଦଠାର
ପଞ୍ଚାଳଶିଥୁର୍କ ବଡ଼ ବାଧ୍ୟବା ଓ କହ-
ଲୋକମାନେ ତାହା ଦୂର ତ ପାରକାର
ପ୍ରତିକାର କଲେ ।

ବାରୁ କଥାମାହାରା କହିଲେ ତ ଅଛି
କାନ୍ଦି ଦୁଃଖିଲେବଳ ଅବସ୍ଥା ଏପର ଦୋହା-
ଅଛି ଯେ କେହି' ବାହକ ଅବଳରେ ମାତ୍ର
ଆଜି କହିଲେ ପରିଗ ଗରି ମୋହଣମୂ-
ଦାଏ ମାଜାହାର ପ୍ରାଣଧାରୀ ବନୁଅହନ୍ତି
ଏଥବେ ଯେବେ କୁଣ୍ଡ ହିତେ ତ ପାଇଲେ
ତହିତ ଭାବାକୁ ହରାଇର ଧିମା କହିଲୁ କି
ଏ ବକ୍ରାଙ୍କୁ ଅଛଇ ପାଠକ ତରି ତ ଧିବେ
ଏହାକ ତବାର ଏହି ନମର ମୁକାହାଟରେ
ଅଛଇ ଏହି ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ବଳକ ହେବା
ନାର ନମାନବାହାର ଉପାତ କରିବି ।

ବାରୁ ଜୀବ୍ସାହୁ ଏ କମରୁକୁ ଲାଗେ ଦିନ
ଦାଇ ସବୁ ସହସ୍ର ସଙ୍କଳିତ ଯଜମାନୁଷୁ ଅଥବା

କା ସରଗାର ଅଟନ୍ତି । ଲୁଣର ଦୂର୍ମୁଖ୍ୟ ଦେବୁ
କେବଳର ଦକ୍ଷବୟୁ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଲୋ-
କଳ ସଥାର୍ଥ ଅବସ୍ଥାପତ୍ର ଦୁଷ୍ଟେକରଣ ହେବଳ
ଧୋବଳୁଗା ଦେଖି ଶକସ ଶାଯାମାଜୁଥିବା ପଥା
ଦିହିଲେ ।

ବାହୁ କଗନୋହନ ଲାଲ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡିବୀ
ଅନୁଭବର କର ପାପିକା ଓ ଶୁକ୍ଳା ଧ୍ୟାନମେ
ଦୂର ମୁଖ୍ୟଧାରୀ ମନ୍ତ୍ରର ଶବ୍ଦ ସମାଜେତନ
କର କହିଲେ କି ଏମାକେ ଉତ୍ସବକରେ
ଭାଙ୍ଗିବିର ସମସ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରଦେଇ କଥିଲେ ସବୁ
ଦକ୍ଷ ଦୁଃଖରେ ପଢିଥିବେ । ବାହୁ କଲିକରାଇ
ବଢ଼ିଲେଇ ପିଲମହିଳା ମୂରମହିଳାରେ ବାହୁ
କର ଦୁଃଖିକଥା କାହିଁ ଦୂରିକେ ଓ ପାପିକା
ସମ୍ମାନକ ମଧ୍ୟ ସେହିପର ଦୋମହିଲାରେ ବାହୁ
କରନ୍ତି ଦୁଃଖିଲା କଥା ସେ ଅନୁଭବ କରିବାର
ଅନ୍ତରେ । ସେ ଆପଣା ବସା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଖି ଠିକ୍
କରିଅଛନ୍ତି ସେଇଶ୍ଵରର ମଧ୍ୟରୁ ଧେଂ ଧେଲୁ
ଶର୍ଣ୍ଣହୃଥ କର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ସେ ତାଙ୍କ ଓ ରହିଥେ
ଟେଂ ଲେଖି କି ଶୂନ୍ୟରେ ଅଧିକା ଅନୁଭବ
ପାପିକା ଯେ ଟେଂ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପରା
ଜାଗ ଓ ଶୁଭମର ଶୁଭ ଯେବେ ଭାବ ହେ
ଇଥିଲୁ ବହିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ବଢ଼ିଲେ
ଦୋରଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ସେ ଟଳା ବରେ ବହୁତ
ବାହୁ କାହାରିବ କଥି ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡଳ
ସରକାର ଦେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ତାହା ଦେବା
କାହାର ଶାହିଅଛି ଏହି ଲୁଗପୋକୁନି ବା
ଦେବାକୁ ବାନେଇରରେ ବିସୁର କିମ୍ବାଲୁ

ବହୁଧ ଦୋଷ ଏଠା ଦୁଃଖିଙ୍କ ପାଇମାରୁଥିଲୁ
ବେ ଅନ୍ତର କହିଲେ କି ଲକ୍ଷମ୍ ଟାଙ୍କ ଅଳ୍ପ
ଲେକବୁ ଦେବାକୁ ଫୁଥିଲ । ସେ କର କୁ
ଦୋର ପାରେ ଉଡ଼ିଲେକିବିଜ୍ଞ ବ୍ୟବହାର
ଲୁଗା ଓ ମାତ୍ରକୁପୁରୁଷ ବିଳାସଦୂର୍ଘରେ କା
ହେବାର ନିରିବ ।

ଏମାତ୍ରକ ଦେଖିବା ପଥ ହେଲାରୁ ସମ୍ମାନ
ମହାଶୟତ୍ର ଅଳ୍ପପ୍ରିଯ ବାଜା ଧ୍ୟାନମୋଦଳ ଏ
ଶ୍ରୀମା ଓ ପରିବାର ମତର ସମାଜେତ୍ର
ବିଦ୍ୟା ପକ୍ଷପତ୍ର ନ ଥିବାର କିଛି ପରିଚେ
ତିବି ପକ୍ଷିର ବ୍ୟାପା କର ବହିରୁ ମହା
ଲୋକରୁ ହିଂହାର ଦେଲେ ଓ ସତ ହୋଇ
ସିବାରୁ ସମ୍ମାନବରୁ ଉପସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ
ନିତି ମତ ପ୍ରକାଶ ଦରି ପାଇ ସମ୍ମାନ
ବରି ଦେଇ ସମ୍ମାନ ମତ ପରିବାରୁ ପ୍ର
ଦରକାର ସମ୍ମେ ଏକବାରେବେ ସମ୍ମାନ

ପ୍ରସ୍ତୁବକୁ ଅନ୍ତମୋଦଳ ଲେଖେ ଏହି ଜୀବା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେବରୁ ସର୍ବପଦ୍ଧତି ଧକ୍ଷଣାଦ
ଦିଆଗାଇ ସବୁ ବଜ୍ର ଦେଲା । ସବୁ ବଜ୍ର
ଦେବା ପ୍ରତିରୁ ଏକନାମ ପରୁଅତ୍ତୁ ଛଳିବରରେ
ପରୁରୁଥିଲେ କି ସରବାର ଲୁଣକର ସେବପଦ୍ଧତି
ଏକପରିମା ବସାଇବାରୁ ଏଡ଼େବତ୍ତେଷରା ଲାଗି
ଅଛି ମାତ୍ର ଦେଶୀୟ ଜୀବମାନେ ଯେ ଅଧିକ
ଦୂରପଦ୍ଧତି କହାଇ ଦେବେ ସେ କଥାର କି
ଦେଲା ? ବୋଲିବା ଗାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଏହିପଦ୍ଧତି
ସହଭିର କେହି କେବଳ ଆଗିଲେ ଲାଗୁ ।

ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମ କହିଥିଲୁ ସେ ଏ
ବରୁ ଅଗାମିତରୁଷେ ସଫଳ ଛବାଇଛନ୍ତି ଏବଂ
ସମୟରେ ଏହିପରି ସତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ବିଶେଷ
ଉପକାର ଦେବ ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ । ପ୍ରଥମସବୁ
ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଦେବା ହୋଇ ଲାଗି ପାରେ ।
ଏପରି ସବୁରବାର୍ଗାବଳୀ ବିଭିନ୍ନତରୁ ଆନ୍ତରି
ଭଲ ହେବା ବିଷୟରେ ଅମେମାନେ ବିଭିନ୍ନ
ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶିତ କି କାନ୍ତାମାନେ ଧ୍ୟାନାଙ୍କ
ବନ୍ଦୁତା ବନ୍ଦେଶ ଦର ପର୍ବତ ଦିନର୍କ ସଜ୍ଜାରେ
ଅଧିକ ସମୟ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । ଏଥର
ସଲାରେ କେବଳ ବନ୍ଦୁତାରେ ସମୟ କଟଗଲା
ଭଲା ଶେଖିବ ଲୋକକୁ ଉପରୁଚି ପ୍ରସଙ୍ଗ
ତର୍କ ବରକ୍ରି ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂଃଖର କଣେଖ
କରିବା ସକାରେ ଅବୌ ସମୟ ଦିଆଗଲ
ନାହିଁ । ରେଣୁ ଅନେକଦେଖିବ ଅପଣାଙ୍କ ମନ୍ଦିର
କଥା କହି ଲାଗିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅସ୍ମାଜିକ ବିମେସ୍ତୁର ମେଟୋପିଆଥେବ ଆମାନି ମାତ୍ର
ଠ ୧୦ ରିଭ୍ୟୁ ହୁଏବେବାର ହିତ ବରିଷ୍ଠକୁ ଠାର୍ଡ୍‌ପ୍ରୋ-
ଶାହେବ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ରାର୍ଦ୍ଧ ବିମେସ୍ତୁର ଘର୍ଯ୍ୟ ହେଲାବି
ପାହେବକ କେବୁ ଏଠା କମିଶାର ଉପରେବେ ।

ମେଘାଦିତ୍ୟ ଏକରେଣେ ଦୂର ଏକଥିର ଶାମାନ୍ଧ ହୁଏ
ଚୋଯାଇଛି ।

ପରଦାର ତୋହ ଏଠାରେ ସ୍ଥାନର ସେ ମୁଦ୍ରା
ବଲ୍ଲେଖର ଶୋଭା ମାତ୍ରେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ତୋର ପ୍ରାଣବାନୀ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥବଳୀ ଯଥିବାକୁ ଏବଂ ଚୋଇ
ଅଛି ତାଣ୍ୟାମ ମାତ୍ର । ଏ ଶୋଭାକୁ ଘରମେଳା
କରିବାକୁ ପାଇଁ ।

ମାନ୍ୟରୁକୁ ହୁଏହୁଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅପରାଧିତାକୁ ଦେଖିବାରେ ଯାଏନ୍ତିରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳାର ପାଦ କଲେନ୍ଦ୍ର ଶୁଣସାହିତ୍ୟର କମାର ଅମିତ
ଏମନ୍ତର ଅଧିକରଣ ଯେ ଏଠା କଲେନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଅମାରଙ୍ଗ କଲେନ୍ଦ୍ର ହେଉଥାଇବ କମାରମନ୍ତ୍ରୀ ଘାୟୁ
କରିବେ ।

ପ୍ରକଳନରେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାମ୍ବାଦୀ ପରେ ଶିମତେଷ୍ଟିକ
ଓଜନାପୁରୀ ଦର୍ଶକରୁ ପରମାନନ୍ଦା ଦତ୍ତ ଚିତ୍ରରେ
କିଛି ଆବାସିନ୍ଧୁରୁ କଣ୍ଠଭୂତ ହୋଇ ବାଲକ-
କୃତ୍ତବ୍ୟ ମେଷ୍ଟାନ୍ତି ଉତ୍ତରାର୍ଥ ଟ ୧୦ ଲଙ୍ଘ ଦସଟକ
ପାଇଁ ଗୋପିବ ପ୍ରଦାନକଲେ ଓ ବାଲକରଗଣକ
ବିଶେଷ ସହୃଦୟବେଶ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଶରୀରାବାପ
ଦର୍ଶକରୁ ସ୍ମୀଯୁ କରିବ ଅଭିମର୍ଣ୍ଣରେ ବିଶେଷ-
ମାନକଲେ । ଅତେବକ ତଢ଼ିଗ ଧୀରନ୍ତିବ୍ୟନ୍ତ,
ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାମ୍ବା ଓ ଜୀବିତପ୍ରବୃତ୍ତି ମଦାପ୍ରାବି-
ଳାମ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟାପ୍ରଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଜାଗି ଶାନ୍ତି ବହିକ ପାର ଏହାହାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରକଟକରିବେ ସତେଷ୍ଟ ହେଲି ଲାବ ।

ବରଗ୍ରା ସୁଲ୍ }   ନିଃ ମାଧବଚନ୍ଦ୍ର ବର
ଗୋଟିଏ }   ପ୍ରଧାନ ପଣ୍ଡିତ

ମହାଶୟ !

ଗତ ଉଚ୍ଚଦିକ ବଳିଷ୍ଠାଗଜେଟରେ ବୁଣ୍ଡି-
ଶୁମ୍ବର ତାଇଲେକୁ ଏମ୍ପ୍ରିନ୍ଟିନ୍‌କାଳ ସାହେବ
ବାହାରୁରଙ୍କ କଜନାର ଭ୍ରାତୋଳ ଓ ରହି-
ପଥର ଅମକାଳୀ ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଘପୋଟ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ହେଲେ ରେ ସାହେବ
ବାହାରୁ ଅନୁଶୂଳ ସମ୍ବରେ ଦୂରକଳମ
ଶ୍ରଦ୍ଧିତାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହାନ୍ତି । ସାହେବ
ମହାରାୟ ଅନୁଶୂଳର ଫ୍ରେଲ୍ ସ୍ଵଚ୍ଛମୁଖେ ଦେଖି-
ଶୁଭାର ସାହା ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ଅଭିନ୍ଦନ ଅନ୍ତର୍ମୟ
ଦୋରାଣ୍ଟାକୁ । ସହେବ ବାହାର ନୁଆତାବାଟେ
ସତ୍ତବେ ଗନ୍ଧର୍ପରଙ୍ଗ ଅର୍ଥିତିରେ ଧାଇବନ
ଅବୀ ଦେଖି ଲାହାନ୍ତି, ସାହା ଦେଖି ଅଗ୍ରନ୍ତି
ଦୂର ଏବଞ୍ଚିତ ସତ୍ତବକନ୍ଦରେ ଥୁବା ପାଣିବାଟ
ଖାଇଲୁଗେ ଥାଏ ଓ ସେ ଆଳରେ ତ ଦେଖି
କାନ୍ଧକାମା ବା ଲେହସାନ ହୋଇଥାଏ ଦିଷ୍ଟ୍ୟ-
ରେ ଅପରି ହୋଇ ଗାହିଁ । ସାହେବ ମହାରାୟ
ଏପୁଲରେ ଅବସ୍ଥିତବାଲାକ ବତ୍ତର ଏକକୋଣ
ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମରମାର ଜାମର ଏକଖଣ୍ଡ ମୌରୀଙ୍କା
ସତ୍ତବରୂପରେ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉହ ଅବଲେ-
କଳ କର ଅନୁଶୂଳ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ସାଧାରଣ
ନିର୍ମାଣ କରିପାରି ସାହେବଙ୍କ ପର ତରେ
ପରିତ ନର୍ମବ୍ରାହ୍ମପତାକ ଅବସ୍ଥା ଓ ଏକମେହା
ଅବୀ ଉଦୟରୁ ତ କର ଏପରି ଘପୋଟ
ଦେବା ଦେବେବୁର ଅନ୍ତର୍ମୟ ଗାହା ଦୋଷପାଦ
ତ ହାରେ । ହୃଦୟରେ, ଜନଦେଶ, କାନ୍ଦି,
ଶ୍ରୀବେଦ, ବିଷୟବିଜୟତା, ପୂର୍ବାଗତ ଏ
ଶମାତିଜାର ବେଚେକଥାର ଅବସ୍ଥା ହେ

ଅଳକ ଶୋତମାୟ ଲାକା ଯେ ଦେଉଥିବୁ ସେ
ଦୂଷିଥିବୁ ଅପରନ୍ତେବ ଭାବୁ ଜାଗରା ଭୂପର-
ହିତ ଓ କିନିଦେଖ ଜାହାର ପ୍ରକାଶାନ୍ତର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରଦୟା ଦେଖିଲେ ଅଣ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଶ୍ୱାସ ନ ପାରେ । ସହ ଫଳ ନ ଆସୁ
ହୋଇ ନ ଆନ୍ଦ୍ରା ରେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏବଂ ସ୍ଵାତା ଦୟା ଶୁଣ ପକାୟବ ବିଶ୍ୱାସେ
ବି ? ଏହ ପ୍ରଦେହ ଭୂଲିବି ଦର କିମ୍ବା
ସିବାର ବନ ନାହିଁ ବିବାହ କି ପ୍ରକାଶାନ୍ତର
ବିନିଜାହର ମହିମାକର ଶୀଘ୍ରକୁ ସୁପରିଷେଣ୍ଡେ
ସାହେବ ବାବାନ୍ତରଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭ୍ରା ସ୍ଵର୍ଗ
ଭବନ୍ତ ଉପରା ବିମନ୍ତେ ବାବମାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ବଲେହେ ସୁପରିଷେଣ୍ଡେ ବା ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ସୁପରିଷେଣ୍ଡେ ଏବର୍ଷ କିମ ନ ଦେଖିବାରୁ
ପ୍ରକାଶର ଦୂରି ବହିବାର ସ୍ଥାନ ନ ଥାର
କନନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଭୂପରବିଷରେ ଏକବେଳେ
ଏ ବଢ଼ କଷ୍ଟ ଦୋଷଦ୍ୱାରା ଘୁମ୍ଭୁରକଣେ-
କୁର ବାଦୁ ଗଣେଶଚନ୍ଦ୍ର ମାହାତ୍ମା ସୁତ୍ସୁରେ
ଦେଖିଥିପି ପ୍ରକାଶ ଦୂରରେ ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧ
କର ପାର କାହାରୁ ତହିଁରେ ପୁଣି ଅଭିକାଳି
ବୋର୍ଡର୍ ସ୍କୁଲମରେ ଅଜଣା ଭୂଷଳର
ଧୂମଧାମ ଲାଗିଥିବାରୁ ଅଛିଲୁ କୃତ୍ତିମ ପତିଥିବୁ ।
ପ୍ରକାଶାନ୍ତର ଏତେବେଳେ ଘପାୟିନ୍ତର ନ
ଦେଖି ବହୁଲେବ ଏକଟିତ ଦୋଇ ସ୍ଵର୍ଗ
ଗବ୍ରୁମେହବର ସମୀପରେ ଅନୁଭବା କରିବ
ନିମନ୍ତେ ଅବେଳନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୱଳ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ ।
ଦେବକ ଦେଖେବଜଣ କରୁଥିବକ ଖମାତ୍-
ଥିଲ ଉପର୍ଯ୍ୟାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବିର ନ କର
ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଗବ୍ରୁମେହ ଜୀବ ତତ୍ତ୍ଵ
ବଦଳିଲେ ସମସ୍ତ ଦୂରେ ପାରିବେ ଉପରେ
ନେହିବାର ବାହନ୍ୟ ମାରି ଦର ।

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ
ଅନ୍ତର୍ମାଳା

ମହାଶୟ

ଅଳ୍ପାଦକର ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁକୁ ଆଜି
ଏହି ପଦିବାରେ ସ୍ଥାନବାଲକର ଚିରବାଧୀ
କରିବା ପାଇଁ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ପିବାନ୍ତର ପ୍ରଦର୍ଶନ କହିଲେ ବୁଝି
ହେବାକୁ ବନ୍ଦୁଷଖ୍ୟତ ଲୋକଙ୍କର ସମାଜ
ହେବାର ସମାଜର କି ଥିଲା । ଗାତ୍ର ଉତ୍ତରର
ବ୍ୟାକୁ ସାଂଶ୍ଚବିଦ୍ୟ ଦେଖିଲୁ କୌଣସି ଲଜ୍ଜା
ଦେଖାଗଲା ପାଇଁ । ପାଞ୍ଚମି ମରଣୀ-ଶିଳ୍ପୀ

ଏଠାରେ ଲେବନାଶ ମହାପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ
ସାତିଷ ସବୁ କମ ଦୋଷଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୩୦
ଦକ୍ଷାର ଲେବ ସମ୍ବେଦ ଦୋଷଥିଲେ ।
ଧେଷ୍ଠବ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ଅଧିବା ଲଜ୍ଜଥିଲା ।
ବେମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲେବ ଏକଲାଭ
ଅଧିବାସୀ । ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଥିଲେ ।
ବେମାଳେ ଅଧିକାଂଶ କାଣ୍ଡୀ ପ୍ରାୟ
ଗଢ଼ି ଓ ବୁଢ଼ି ଅନ୍ୟାରେ ଲାଗାବେଶବୁଦ୍ଧାରେ
ବୁଦ୍ଧି ଦୋଷ ସାହାର ଘୋର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ
ବର୍ଣ୍ଣବଳର ମଳ ଅବର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ।

ଯାହାପୁଲରେ ଜାନାକୁହୁର ଥିଲେବ ଦେଖ
ଓ ଡକ୍ଟର ଦୋହାଳମାଳ ବସିଥିଲା । ସେମାଳମୁ
ମଧ୍ୟରେ ସବସର, ସରଗାପୁତ୍ର, ଓ ଶ୍ରୀର-
ପ୍ରଭତ୍ତ ଦୋହାଳମାଳ ଚିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁଖୁବିଦ୍ୟ ।
ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାକୁର ଯାତାରେ
ଏ ଦୋହାଳମାଳ ଦେଖାଯାଏ ଗାହିଁ ।

ସକ୍ଷାତ୍କାରେ ଲେଖନାମାନେ କେହି ମନ୍ଦର
ବେଢାରେ କେହି ଉପରେକୁ ବରି ମୂଳକରେ
କେହିବା ପାପକାଶଗର ତତ୍ତ୍ଵଧାର୍ଯ୍ୟରେ କଥ
ଆପଣାଙ୍କ ସଜ୍ଜିମାନଙ୍କ ପହଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖୀରେ ଦିଅ
ଜ୍ଞାନଲେ, ଏହିରୁଟି ଶରୀ ହରଣ କରୁଥିଲା ।
ହିନ୍ଦୁସମାଜର ନାଚଶ୍ରେଣୀର ଲେବେ ନେ
ତାପର ନାତଥାର ଦେଖାଗଲା ।

ଜୀବାଜାଳୀ ଏବକାରୀ କର୍ମଶୂନ୍ୟମନେ
ସ୍ଥାପିତ ଦିମ୍ବ ସନ୍ଧିବେଶିତ କରି ହାତା ଲାଗା
ଚାପ ସବୁତି ବରସୁଲେ । ଉଠିଲ ବେଳ
ପଞ୍ଜୀଯିଗାନ ବେଳି ଅଶକ୍ତା ଆହ ବେଳ
ଶ୍ଵେତାପରେ ଯାହାର ସଖାନ୍ତେଗରେ କର
ଥିଲେ । ଏମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବାଜାଳୀର
ମର୍ମା ଅଥବା, ସେମାଟିଲ ମଧ୍ୟ ହେଉଁ ମହିଳା
ଦେଖାଗଲେ ।

ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ପାତେଳ ଥାଂକେ ଛାତି ନ
ସୁଦେଶ ଶ୍ରୀ ଲେଖକାମାନ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବନ୍ଦ୍ୟାରିଷ୍ଵତ ପଟ୍ଟଳୀ ।
ଭାବାବର ଚକ୍ରପ୍ରତିମା ସଙ୍କଳନ ଉତ୍ସବ
ହାରେ ବିଶ୍ୱାସାକ ଥାଏ, କେବଳ ଚକ୍ରପ୍ରତିମା
ଓ ଅଳ୍ପ କେତେକ ପରାମେ ଅପଣା ମନ୍ଦିରର
ମାତ୍ର କ୍ଲାସରଦଳ ଶ୍ରୀମଦଭକ୍ତି ଅପଣା ମନ୍ଦିରର
ଯିବାବେଳେ ଗାଳାପ୍ରାଣରେ ପାତ୍ର (ପଟ୍ଟଳୀ)
କେଉଁ ଆଶ୍ରମାବ୍ଦୀରେ ଦିନେ ଦର୍ଶନବାବୁ
ଦେଖିବେ ।

ଗୋଲିବ କନୋରସ୍ତ କଲ ହୋଇଥିଲା
ବର୍ଷକୁଳେ ଖପେଇ ଉଚ୍ଚ ମୋହ କାହିଁ ।

ମେହରୋଗ ।

ପାତ୍ରମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତିଗାର ନିର୍ଭ୍ରତ
ତି ହେବ । ହୁଏନ୍ତି ପ୍ରେମଦିନ୍ୟାସ ଦେଇଲାଜୀବି
ଅନ୍ତମର କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକ ଗୋ-
ଳକରିବାକ କରିବ ନାହିଁ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟ
ସକାଶେ ଜୀବନର ମାଧ୍ୟ ପରିବାର କରିବାକେ

ଏହି ଜୀଷ୍ଠ ସଥାନରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀ ସେବା
କଲେ ନୃତ୍ୟ ସେବ ଏବଂ ଛଳ ଗୁରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ଦିବେ ସୁରକ୍ଷାନ୍ତରେ ଅବସଥା ଅବେଗ ହେବ।
ପେଣ୍ଟମାନେ ଅବେଗର ଲ ଦେବକ ନିଷ୍ଠୁର
କହୁଥିଲୁ ଏ ବାଧୁ ସେମାନଙ୍କ ସଜରେ ସଜା
ହୋଇ ଶାବକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁଛି ।
ଶେଷର ଉତ୍ସବରେ ପରିଣାମ ଲ ଦେଲେ ଆଜି
ଯତ ତାହିଁ ଅନେକ ଦେଖି ଅବେଗ ଲଭ
କିମ୍ବ ପ୍ରକଳ୍ପିତମାନ ଦେଇଥିଲୁ ସେ ସମୟ
ଅଭିନମରେ ସୁମଧୁରାକାରେ ପ୍ରକରିତ ହେବ
କିନିକଣ ଅଛେଇତୋଲା ନମ୍ବର ଦବଳରେ
ଏ କେ, ସଥ ବିଜ୍ଞାନିକତାରେ ଏବଂ କଟକ
ଦରଶାବଳୀର ପ୍ରକଳ୍ପିତମାନ ସ୍ତରକାମୟରେ
ଏହି ଜୀଷ୍ଠ କିମ୍ବୁ କହିଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟି-
ମଧ୍ୟ ଟିକ୍ ଲା । ପୁରୀନା ଓ ଭାବର୍ଜୀ ପଥର

ନୂତନ ସାଲ୍‌ସା

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯି ତେଣୁ ପ୍ରକାର
ଦିଲ୍ଲିଶ୍ଚ-ମନ୍ଦିରହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ଶର୍ଷାରରୁ ପାଇବନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀୟ
ସବୁ ଶାଶ୍ଵତ କରିବା କୋଇସାଏବା ପାଇବା ଥା,
ଅରମା ଥା, ନଳ ଥା, ଦେଇ ତ ଜାହା-
ଜାହରର ଥା, ଶୋଇ ଥା, ବାଜ ଥା, ବାଜର
ଥିବ, କୋଷ୍ଟ-ବାଟେକ୍, ଅଜାନ୍ତିଗା, ପେଟପାଇ,
ଶତିଶତିଆ, କାରେ, ମୟୁରାର, ପ୍ରସ୍ତୁତପାତା,
କୁଣ୍ଡିଲ, ଧାରୁକୌରାହର ଏହି ପରିମାତ୍ର କର
ଦିଲ୍ଲାକି ଥାଏ ଏବା ଶିଥିର ଅନ୍ତରେ

ଭିଷମ ମାତ୍ରା ଗୋଟିଲିଦେବରେ ଛନ୍ଦ-
ହାର ଦେଖାଇ ଶ୍ରୀପାତରଙ୍ଗକୁ ଏହା ତିଥି
ବନ୍ଧାଳେ ଓ ସର୍ବାଚିଦିଲେ ସାରକାରୀ ହେବ।
ପରମପଥର ନିୟମ ଗୋଟିଲର କିନ୍ତୁରେ
ଲେଖା ଅଛି । ପରାମାନ୍ତର ଏଥର ସୁଏ
ଦେଖା ଯାଇପାର ।

କାଳ ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍ତରାମ୍ବଦ୍ର ହୋଇଥିଲେ ରେ
ବନ୍ଧୁ ଦେଇଅଛି ଏହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୁହଁ ଏବଂ ସେବନ୍ତି ।

ବିଲୁପ୍ତିକା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ତଳକଣ୍ଠର ଶୟା ଦରରେ ସହି କଟକ
ଗୋଧୁମା କଜାର ବାବ ଗୋଟାଖର ସମ୍ମନ
ବସା ନିକଟେ ବାବ ଅର୍ଦ୍ଦଚିହ୍ନ କର କମ୍ପାଲିଙ୍କ
ଦୋହାରରେ ବିକ୍ଷୟ ଦେଇ ଅଛି ସଥା—

१०	८०	६०	५०	४०	३०	२०	१०	५	२
१०	८०	"	६०	५०	३०	२०	१०	५	२
१०	८०	"	६०	५०	३०	२०	१०	५	२
१०	८०	"	६०	५०	३०	२०	१०	५	२
१०	८०	"	६०	५०	३०	२०	१०	५	२

ବେଳାରୁମାନେ ଅଥିକ ସେହିମାତ୍ରେ ଏହି
ଚରେ ଦୂରମୁଖ ବା ଅଧିକ କିମ୍ବା କରିବେ ଅତ୍ଯନ୍ତ
ସୁନ୍ଦରମୁଖରେ ପାଇଁ ପାରିବା ମରିଯୁ ଗରିବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ର ଗୋକୁଳାଳଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧର
ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନ ବିଷ୍ଣୁ ଲିବଟ୍ରେପ୍ ଆମମାନିକ
ଦୋବାନରେ ବନ୍ଦରବୋଲ୍ଡା ଓ ବିଲାଙ୍ଗ ଓ
ରେବମାର୍ଗେର ଲୁଗା ଓ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଓ କଲା-
କଗ୍ର ଚମାତ୍ର ସଂଗ୍ରହର ବିନ୍ଦୁ ଦେଉ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ମାନ ପ୍ରାଦୀରବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମ୍ୟାରେ ମହିତ
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଛି କେବେଳ ଫେରି
କମାଯାଇ ବିନ୍ଦୁ ସବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ୍ବ ଯାଇବାର
ଯାବା ଅବଶ୍ୟକ ଛାଇ ଦୋବାନରେ ଅନେ-
କଣ କଲେ ସୁଲଭ ମଳିରେ ପ୍ରାୟ ହେଉ
ଆଗରେ । ଏହଜା ଅମ୍ବାମାନ ବିଲେଖିଣୀଙ୍କ
ବିନ୍ଦୁ ସବାରେ ଦୋବାନରେ ପ୍ରମୁଖ ଉପ୍ରେ
ଷ୍ଟି । କେହି ଖରିଦ କରିବାକୁ ବୃଦ୍ଧିଲେ ତାଙ୍କୁ
ବିନ୍ଦୁ ଲାଗିଯିବ । ସବ ଜନ୍ମ ଖାତ୍ରମାନ ବିନ୍ଦୁ
ଦେବା ପଢ଼ ଅପରା ମରିବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ

ପ୍ରକାଶକ

ବନ୍ଦର ଦେଖିବା ହ
ପଢ଼ିବି କଥା ବେଳେ
ଦେଖା।
ମଧ୍ୟରଥାତ
କାଶରୁକୁ ଚାଲ ଦେଖି
ଦେଖ କଥା ଓ ଜୋଗ
ମହିଳା।
ଫର୍ମାନ ଅର୍ଥର କଥା
ବିନ୍ଦିବା କାହାର ପରିଚ୍ୟ-
କଥା ଓ କଥାର
ଯେତିକିମ୍ବା କଥାର କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା ।

ବର୍ଷ ପିରୁଷଙ୍କ ସଙ୍ଗ ୨୦୨୮ ମେଲ୍ଲା

ପିତାର

ଏ ପାଇଁକୁ ଲେଖିଥାଏ ପାହରେ ରତ୍ନ
ନିଧି ରେ ଉଚ୍ଚମାନ କୋଟି ଲିଖିବା ପାହରେ
ଦେଇଲେ ପାଶିଲା ବଢ଼ି ହେଉ ସବୁ ମହିଳା
ଅବେ ଲେପିଦେଇଲେ ମହିଳା ଓ କଷାଯ୍ୟ ଧରନ
ଲାଗି ।

କରିବ ତମା ଓ ସାମରେ ଲିପାବାର
କାଳ ମୟ ଥିଲା । ୧୯୫୦ ମେ ଡିନ । ୧୯୫୩
ଅଭ୍ୟବ୍ଧି କର ଉତ୍ତାନ

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍

ସାଧାରିତମାଦପତ୍ରକା ।

१०८

ଅଗ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ନଳିଖ
ପତ୍ରାଦେଶୀ ।

ପୁରୁ ସ୍ଵର୍ଗବିଦ୍ୟାକୟରେ ଗତ ଦିନରମାତା
ରା । ରାଶରେ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷରିତିକର୍ତ୍ତା ନାହିଁରେ
ଜୀବିତ ସଙ୍ଗ ସ୍ମରିତ ଦୋଷାତ୍ମ ହୋଲ
ଛିଲେ ସହପ୍ରେରବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗ-
ଜନକାର ସତରେ ଏଥର ଅସବେଳନ
କୁଣ୍ଡଳ । ଏହା ରମଦିନପଦ୍ଧତି ଏ ସାରା
ସଙ୍ଗକ ଏ ଲବାଧରିତ ସଂଧାରକ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶର୍ମମାନେ ସବ୍ୟକ୍ତରେ କରି
ହୋଇଥିଲା । ସହାଇ ଆରାନ୍ତାମ୍ବାୟିଳ
ହୋଇ ଶୁଣାଇବାର ଭବତ ସାଥର କରୁ
ଆମ୍ବାମାନର ଏହି କାନ୍ଦା ।

ଗର୍ବୀନାନ୍ଦିରେ ଏ କଗରର ଜଳ ୨ମ୍ବେ
କାର୍ତ୍ତରେ କାଢି କଣମୋହନ ଲାଲ ମୁଖରେପଲ
ପୁଣିଶର ମନୋମତ ହେଉଥିଲେ । ବାହାର
ମୟୋଗରେ ଯେଉଁ ଅଛନ ଏହଙ୍କ ଅପରି
ପ୍ରତ୍ୟେତ ହୋଇଥିଲ ଶୟକୁ କମ୍ପନ୍ତି
ଆହେବଳ ଉଠେଚିନାରେ ପଦା ମାତ୍ରର
ଠାରିବାରୁ କହୁ ନିଷାନି କବି ଦୋଷ
ହଇ ବାର୍ତ୍ତରେ ଅଛ ଅରେ ବିବାଚନ
ଦେହାର ଅବେଳେ ଦୋଷିତ୍ସୁ । ବାହ କବି
ହୋଇଲ କଲ କରେ ପରିଷମୀ ଶ୍ରୀମା ଏହି
ଧ୍ୟାନର ସହାଯାତ୍ମକ ବନ୍ଦିତ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ବରଷା
କୁଞ୍ଜର କୁଞ୍ଜ ନିଷାନିରେ ବରଦାମାପାନେ
କାହାର ମନୋମତ ବରିବେ ।

ଏଠାରେ ଗତମାସରେ ଯେଉଁ କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲ ତାଦାର ନାମ ଛଳିବାର୍ଥିକ
ତାପଣୀ କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ପଣ୍ଡ ଯାଇଥିବାରୁ ବଳ-
ବତ୍ତାର ଖେଳ୍‌ପିଲିରର ନାମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରେରବ ତହିଁର ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା
କରିଅବ୍ରତ, ସଥା—ବାର୍ଷିକ ବୋଲିବାର ଅର୍ଥ
ଏହି କି ଏହି ଆହୁ ହେବେ ହୋଇ ନାହିଁ
ତାଙ୍କୁ ବୋଲିବାର ଅର୍ଥ ଏହି କି କବି
ପାଇବାକୁ କାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଏହାଙ୍କ ଏହିର ବନ୍ଧାର
କୁ କୁଳକ ଅଟନ୍ତି ଏହି ଯେତ୍ରମେ ଏହୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କୃଷିଜୀବିତ୍ୱରେ ପଢ଼ଇ କାଳପ୍ରକାର ମନ୍ଦ ପ୍ରକା-
ପତି, ମନ୍ଦବାପ ଓ କୁରି, ଉଚ୍ଚବାସ କାନ୍ତ-
ପ୍ରକାର ଅଧିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତହୋଇଥିଲ ସେମୁକେ
ଅବରୁଦ୍ଧ କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ବୋଲିବାରୁ ହେବ ।
ଆଜିର ଏବର୍ଷପ୍ରତି ‘ନାମବତ୍ତାଦର୍ଶକଥୋତା’
ତୋରିଅଛୁ ମାତ୍ର ଆଜିମିତି ଭଲଦେଲେ ଅଛି
ତାହା କହିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଗତ ସ୍ଥାବରର ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଗୋବିନ୍ଦ-
ଦିବାରଣୀରଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ପୂର୍ବକୁ ସେହିର
ଦେଖିବୁ ଦିଲ୍ଲୀର ବାହାରଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦୟ ଦିଲ୍ଲୀ-
ରଙ୍ଗର ସମୟ ପ୍ରାୟ ଏକ ଦିନକ ପ୍ରାତି ପୁଅର୍ବ
ଓ ଏଇଶ୍ଵର ବାହୁ ପାତକାଥ କନେଗାଧାରୀବୁଙ୍କ
ସାକ୍ଷରତ ଓ ଅପରାଧୀ ଭଗବତକୁହାଯେନ-
ସର୍ବରୁ ବାହୁ ସମଗ୍ରର ବୟକ୍ତ ପ୍ରାଣରତ
ଥିଲା । ଯତ୍ତାହାର ସରବେ ପ୍ରାୟ ତ ୨୦ ଏ

ତେ ଅଗର ସରରେ ଛାହଁର ଶୁଦ୍ଧିଗ୍ରାମ ଲେବ
ନୁପୁର ହୋଇଥାଏଇ । କହିଲାହାଜି ଜଠିଲ
ଦେବା ସମୟରେ ଠିକ ଏହପର ପଡ଼ିଲା ତେ
ସମାଜ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଫଳିଥିଲା । କି କାହାରକୁ
ଦୂରଜ୍ଞ ବିଜ୍ଞାନ ବାହାରିଲା ଯାବା ବର୍ଷବ
ଦରଖାର ପ୍ରୟୋକଳ ନାହିଁ । ଫଳଦ୍ୱାର
ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ଯେ ବାହାର ପ୍ରତି ନେବନ୍ଧର
କଣ୍ଠେପ ଅଗ୍ରହ ନାହିଁ ଓ ବାହାର ଏବଂ ଏମନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାରେ । ଯେବେ ତାହା ଦେଇ
ରେବେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଦାନର ବିଦ୍ୟୁ
ଦେବାର ଅର୍ଥ ପ୍ରୟୋକଳ କଷ ବର୍ଷ ସେ-
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଘେନେଷନ କେଉ ଥିପେ ଏକା ବାହା
କର ପରିବେ ଛାହଁରେ ପ୍ରଦୃତ ଦେଉନ୍ତି ।

ଏ କେବଳ ମୁସିଲମାନଙ୍କ ଜଳଦିର
ଫଳ କିମ୍ବା ସମେତର ଗୋଟିଏ ଅସାଧ୍ୟର
ଅଧିକରଣ ଜିତ ଦିବିକାର ସମ୍ବନ୍ଧମୁକ୍ତରେ
ମୋର ପ୍ରମାଣ ଜନିବାର ବାବୁ କାନ୍ତିପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରଶାସନ ଅସାଧ୍ୟ ଚାହାନ୍ତିରୁ
ମେଲିବର ଜାବକରିବିବିଷ୍ଟମୁକ୍ତରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରମାଣ ଦୋରାନ୍ତରୁ । ବନ୍ଦୀ ମୁଖରେ ଜନିବାର
ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡା କରୁଥିବ ବନ୍ଦୀର ନିମନ୍ତେ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
ଭବିଷ୍ୟର ଅଭିଷ୍ଵତ୍ତା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଛି ଲା ।
ସମ୍ବନ୍ଧର ମହାଧୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର ରହାର-
ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଓ ଏଥର ଦିନମରକୁ
ଉତ୍ସାହିତ ହରିବାଧାରୀ ଅନୁକୂଳୀ କରିପୁଲ ।

ଅମେଗଙ୍କ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ଏମ୍ବେଳ
ସନ୍ତର ଦେବତାଙ୍କ ଧର୍ମଜୀ ଓ ଆଶା କରୁ ମୁସଲମାନ
ଦୁଃଖାଂକେ କଳ ଅକ୍ଷ୍ମା କରୁଛି ସବ୍ରାହେ
ସହଶୀଳ ହେଲେ କରୁଛି ଲବହୁ ପାଇବେ ।
ଏହର ଅଭ୍ୟାସ କଣେ ହିନ୍ଦୁ ସରସନର
ଆସନରେ ଦେଖି ଅମେଗଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ
ଆଜିର ଦେଲୁ ବାରାଣ୍ବ ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ
ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସହାଯ ଯାହା
ପୁନଃ ଅମେଗଙ୍କ ହରୁ ଅହିହିଁ ବାଦା
ହରୁ କରୁଛି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲ ।

/ ସୁଖ ମିଳିବିପାଇକୀର ନିଷାତନ ବାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ଦୋଷଥର । ବାହୁ ଉତ୍ସାନପ୍ରସାଦ-
ଦତ୍ତ ଦୂର ଦ୍ୱାର୍ଥର କମ୍ଲିଶୁର ଦେବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଏକ ଦ୍ୱାର୍ଥରେ
ମନୋକାଳ ଦୋଷଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଥବା ଦ୍ୱାର୍ଥ-
ରେ ଦେହ ମନ ଜାଗିବାରୁ ନିଷାତନ ବିଷଳ
ଦୋଷଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦ୍ୱାର୍ଥ ପବାଣେ ଗର୍ଭୀ-
ଦେଯରୁ କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା ବିଷକ୍ତ ହେବେ ।
ଆମେମାନେ ଏ ପଞ୍ଚକରେ କେବେବେଷ୍ଟୁ
ପ୍ରେରଣରେ ଆଶ୍ରମ୍ଭାବୁ ଓ ସେହିକୁ ଜାଣାଯାଏ
ସେ ଉତ୍ସାନବାହିତାରେ ଲେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
କାହାରୁ କଢ଼ ଦୃଶ୍ୟ ଦିଷ୍ଟଯୁ ଅଛନ୍ତି ।
କେବେବଜ୍ଞ କମ୍ଲିଶୁର ସତ୍ୟ କର ନିରାକାଳ-
ବାହୁ ବାହସତ୍ୟରେ କମ୍ଲିଶୁର ପଦରୁ କରାଯାଏ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବାହୁ ମନୋପ୍ତ୍ୟ ଠିକ ଥିଲା
ସମ୍ମରଣୀୟ କରାଯାଏ ହୋଇ କଥିବା ଓ
ନୂହ ନିଷାତନଙ୍କାର ବାହାର ଧର ରହିଲା
ଦେବାର ନିକଟ ଦେଖି କମ୍ଲିଶୁର ଘରଦେବ
ରହି ବରଣ୍ୟ ମନ୍ଦର ଦେବ ଜାହାନ୍ତି । ଆମେ
ମାନେ ପୁଷ୍ପ ମିଳିବିଧି କମ୍ଲିଶୁରମାନର
ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁ ଓ ସେମାନେ ଅପରା ପୁଷ୍ପ
ଓ ଅପରାର ପ୍ରତି ଜାଗର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନିରଧେନ
ଜୀବରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦରନେ ।

କମ୍ବ-ବିଷୁର ଦଶହାର ନାମବ
ଜୟେ ଶୁଦ୍ଧିର ଉତ୍ସରେ ଲଜବମ୍ବାକୁର ତେ-
ପତ୍ର ଲେଖିର ବାହୁ ସଫାବହାର କାଷକ
ଟ ୧୦ ବା ଟାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଚତୁର୍ଦ୍ର
ପ୍ରାଚୀରେ ଘରିଥିଲେ ଓଳର ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇ ହୃଦୟ ଲେଖିଥିଲ ଧେ ପାର ଅ-
ବ୍ୟାକୁ ଟାକୁ ଦେବାର ଜଣୟକୁ ନୁହିର ଗାହାର
ମହିଳା ପ୍ରତି ଶୌର୍ଯ୍ୟ କାରବାର କାହିଁ ।

ଜୟନ୍ତିଷ୍ଠିତପୂର ଚକ୍ରର ମାଳଗୀର ନବକ୍ରି
ଗାହାର ଅକ୍ଷ୍ୟ ଶବ୍ଦରୁ ବର୍ଣ୍ଣାର ଦୁଇମ୍ବ
ଯିବାରୁ ସେ ତଥାକୁଳର ଉପୋର୍ତ୍ତ ଦେଲେ ସେ
କୃତ୍ତିଷ୍ଠିତର ଟ ପଞ୍ଚୟ ର କାରବାର ଅଛି ।
ଏହି ଉପୋର୍ତ୍ତଅନୁସାରୀ ଡେସ୍କ୍‌ଟାବ୍ ବାରୁ କାଷ
ହୋଇ ଗାହାର ଟାକ୍‌ତବରୁ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ
କୁଣ୍ଡ ସେ ଓରି ଦରଖାସ୍ତରେ ଗାହାର ଦ୍ଵାରା
ମନ୍ତ୍ର କାରବାର ଦାଢ଼ ଗୋଟିଏଥା ଲେଖି-
ଥିବାରୁ ଗାହାରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନୁସାରେ
ଫୌଜିଗାସ ସର୍ବ କଲେ । ଫରକଦାସ-
ଦ୍ୱାରରେ ଗାହାର ଥିଲା ଅର୍ଥବର୍ତ୍ତ ଦେଲା
ଡେସ୍କ୍‌ଟାବ୍‌ରାତ୍ରର ନିକଟରେ ଗର୍ବ ଦ୍ଵାରାଶା
ହବୁର ଦାତିରୁ ଉତ୍ସାହବାନ୍ତାରେ ହବୁର
ଦରାର ବହଳବୋର ଦ୍ୱାରାଲ କୁଣ୍ଡ
ଡେସ୍କ୍‌ଟାବ୍ ମହାତ୍ମ୍ୟ କରେ କିମ୍ବା ଓ କିତରଙ୍ଗ
ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବାପ୍ରକାଶ ଅଳ୍ପାୟୁ ଓ ମିଶ୍ରକ୍ଷତା
ଧାର୍ଯ୍ୟକର କରେ କିମ୍ବା ଜର୍ଜାନ୍ତା ଓ ଉତ୍ସାହର
ପାଇଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନ ଦେବ ଦାତିରୁକୁ

ଭାଲୁକୁ ପାର୍ଶ୍ଵାମେଣ୍ଡ ସଙ୍ଗ କେତମାବୁ
ଏ ୬ ରଖିରେ ପିଟିଲ ତମଜ ମହାଶୂନ୍ୟର
ସେଇଁ କୁଳା ପଠିବ ଦେଇ ଉଚ୍ଚିରୁ ଜଣାଇବା
ଯାଏ ସେ କି ହତେଶୀୟ ଜମା ଧମ୍ପତୀରୁ
ଗାନ୍ଧିର ଆସା ପାଇଅଛି । ଅଫଗାନିଷ୍ଟାର
ସୀମା ତରିକ ଦେବା ବାର୍ଯ୍ୟ, ଖେଷ ଦେବାର
ବିଷସଙ୍କରେ ଶୈରପିହାହିର ଦେବାର ରୟ
କାହିଁ । ଅଧୂଲୁଣ୍ଡର ମୁକ୍ତର ଦିନର
ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲ ଅନ୍ତରକର
ପରମାତ୍ମାର ତାହିଁର ଫଳ ସନ୍ଦେଶକରନ୍ତି
ଜଣାଇବ । ଅଭିଷିକ୍ଷାକୁ ସେହି ଦୂର ପ୍ରେ-
ବତ ଦେବାରୁ ତାହିଁରେ କିମ୍ବା ଫଳ ଦେବ
କାହିଁ ବାରେକର ଓହସ୍ତା ଅଭାବଦ ଦେବାର
ଯାଏ ରଖାଇ କଥାକିମ୍ବା ପାର୍ଶ୍ଵାମେଣ୍ଡର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବିତରେ ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେବାକୁ ଦେବ ସେ ସମସ୍ତର ବିଜ୍ଞାନ
ଦେବେ । ନର୍ତ୍ତକ ସରରେ ଏହି ଏହି
ବୁଝାର ହୋଇଥିଲ । ମାତ୍ର କମଳିକର ସମ୍ବନ୍ଧ
କେବି ହତିକିରିଥିଲ ଏ ଅଧୂଲୁଣ୍ଡର ଅନ୍ତର
ଦୂର ଦେବାକାହିଁ ମାତ୍ରକର କୁଳକରେ
ସାନ୍ଦେହ ହେଉଗଲା ।

ଭାବରେ କଥା ଅନ୍ତରେ ସମ୍ପଦ
ଏଥର କଥା କହ ଦିବେଇ ଗୋଟିଏ ଲାଗୁ
ବଳିବଳ କଥା କି କେବେ ମହାଭାବ

ମନରେ ପଣିଟା ଲାହୁ ? ଏଠାର ଅୟ-
ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ବ୍ୟସ୍ତ ବଢ଼ି ଯାଇଥିବୁ ଓ ଶହୁପାର
କରଦୂରି ହେଉଥିଲା । ଲୋକମାନେ ସକରାର୍ଥୀ
ପ୍ରଗାଢ଼ି ସମ୍ମାଧନ କିମ୍ବା ଗୋର ଚାହାର
କରୁଥିବୁ ହିନ୍ତୁ ବିଜୁଳିକାର୍ମିମାନେ ନିଷେଠା ।
ଏ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଅମ୍ବମା-କର ବେବେଶେତ୍ରକ ?!

ବୋଲୁକେନ୍ଦ୍ରାର ପ୍ରବଳ ଶେଷ କଲି
ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ସହ୍ୟୋଗୀ ଓଡ଼ୀୟ ସହପର
ଲେଖିଅଛି ଯଥା ।

କି ଯଦ୍ବା ! କେନେଳ ପ୍ରିଇବାରୁ ଯାହିଁ
ମାନୁଷଙ୍କ ପେଣ୍ଠି ସୁଧା ଦେବ ତୋଲ ମନରେ
ବରଥାନ୍ତି ତାହା କିମ୍ବା ଭୂଲ ବୋଲି ଏବେ
ଦେଖିଲା ।

ଶ୍ରୀମାର-ବୋଲ୍ମାଦାଳତାରେ ନିବେଦନ-
କେବେ ଶ୍ରୀମାରଙ୍ଗନକମଳ ପଢି ଜଳିଲ
ରହିଲୁ । ଯାହିମାନେ ସାଧା ସମସ୍ତରେ ସେଇରେ
ତଥା ନିଷଟରେ ଡେକାର ଅନ୍ତରେ ବୃଦ୍ଧିକ
ଅଧିକ କରିବାରେ, ସେବଣ୍ଠର ସେଇରେ କରେଥି
ବନୋବସ୍ତୁ କରୁଛି । ଶ୍ରୀମାରମାନଙ୍କରେ
କର୍ମଚକଳ ରଖାଯାଇ । ଜଳକୁଳତାରେ
ଶ୍ଵେତ ବହାର ଯେଉଁନ୍ତିଲୁ ମନ୍ଦପ୍ରତିରେ
ଦାସ୍ତାନ ଓ ଗମଳାଗମଳର ସ୍ଵଭାବ
ଦେବିଶତ୍ରୁ ସେଇରେ ନୁ ପରିଚିତାଟ ପରିନ୍ଦ
ଆଏ ମାର ଓ ଯାହିଲୁ ଉତ୍ତାର ଦିଅନ୍ତିବାର
ବନୋବସ୍ତୁ ହେଉ ।

ବେଳେ ପ୍ରତିଧିମାନଙ୍କାରେ ଅଭିଭବ
ନିରବକ ଦରତୁ ? ଯାହାର ଦୂଃଖରେ
ଶେଷିଲେ ହସି ଉଚ୍ଛବି ହେବାର ?

ଏ ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆର କଥାରେ ଫଳ !
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀରେ ରେଳବାହିମାର ପେଟୁଅଛି
ନେଥାରେ ସେବୁଳମାର ପ୍ରମୁଖ ହେଉଥିଲା ବି
ଦ୍ୱାରା ଗରଭାରମଜର ଫୁଲୁଁ ସବଧା ଲେବାର
ଯାଇଥିଲା । କେତେ ଉତ୍ସାହରେ ଏବା ନାଳ
ଅଛି ଲୁଗାଗାଣି ବିନା ଅଛି ବନ୍ଦ ଦୂରି ବନ୍ଦ
ନାହିଁ । କେବେ ଓଡ଼ିଶାରେତୁ ଗର୍ବି
ମେଘରୁର ସହିତ ତତ୍ତ୍ଵ ?

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏହି କଥ୍ୟରେ ଗତଃକରାର ଏଠା ମୋ-
ପଳକର ମନ୍ଦରେ ବାଦ ର ଅଣାଟିରେ ବର୍ଷା
ପରିବା ସମୟରେ ଏହା ମାତ୍ର କହି ଦେଖି-
ଥିଲା । ପାଇଛି ଅତି ପରିମା ହେଲେ ଦେଖି ଚାଲିବା

ପୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ପ ଦୂରଥକସଙ୍ଗେକି
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସବୁ ଚାର୍ମିନ୍ଦରେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ । ଗଠ ଏକମାତାକୁ ପ୍ରକାଶିତ
ବାର ଏବଂ ସବୁ ଦେଇଥିଲା । ପ୍ରକାଶିତ
ଏବଂରେବୁ ଅପରାଧ ଚାର୍ମିନ୍ ଓ ସୁଦିତା ଶକ୍ତି
ଏବଂର ଦେବାକୁ ଅବସଥାବେଳିଗାରୁ ଦେଇ
ଯେ ଗୋଟିଏକାରଙ୍ଗ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଘରୁହର
ଚାର୍ମିନ୍ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଜିଦ୍ୟୁତି
ହୋଇଥିଲା । ସବୁରେ ଜ୍ଞାନାର ମନାକଳ
ଓହି ଅମ୍ବରହୋବାକ ଦେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାର
ହୃଦୟ ସହିତ ଭେତେ କରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକ ମଧ୍ୟ
ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୂଳମାନ ଦିବ୍ୟ
ଉପସ୍ଥିତି ତ ଥିଲେ ବେଶବ୍ୱର ଏଥିରେ
ବହାନ୍ତରୁ ଥିବାର ଅବେଳା ମୂଳମାନ
ପୂର୍ବରୁ ଜଗାଇ ଥିଲେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଦିକାଥ-
ଅଶ୍ଵର ବାହାରୁ ସମ୍ମାନପଦରେ ଉତ୍ସମରଣ
କରିଛ ହୋଇ ଗୋଟିଏକୁ ଦିବକୃତାହାରସଭାର
ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ଗୋଟିହାର ମନୁଷ୍ୱର ଚାଲି
ଛୁଟିବାର ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଶାରିରକ ରହିଲା
ଦେଇ କଣ୍ଠକାନ୍ତେ ସମ୍ମାନଚାର୍ମିନ୍ ମୁଁ ଦିଲେ

କଲ୍ପ ନମାଇବନ ଗୋରୁକୁ ଉଥକାହିତ
ଓ ଗୋଦଖର ନିରାଦିଷ୍ଟପୂରେ ସ୍ଵରତତ
ଗୋଟିଏ ପଦ୍ମ ରଶ୍ମୀରେ ଘାୟକ କଲେ
ଓ ପଞ୍ଚପଞ୍ଜେ କାନ୍ତ ଘାୟାଧାମ ମହାଧାତ୍ ଏହୁପରି
ଲାହାଙ୍କ ରଚିବ ଗୋଟିଏ କହିତା ଥାଠକଲେ
ଛରୁସ୍ତ ତଥା ପୁନର ହୋଇସ୍ଵଳ ବେବଳ
ଶାକାରବଳୁ ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ଅର୍ଥମ ହେଲୁ ।

ବାରୁ ମୁଖକର ସମ୍ମ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ
ନେଇବାକୁ ହାତା ହୋଇ ଦହଳେ ବିଶ୍ଵାସ-
ବାରୁ ଅଧିକ ଉପକାରୀ ସମ୍ବଲରେ ବିଜ୍ଞାନୀ
ମାତା କେବଳ ଜନ ଦିଅନ୍ତି ମାତା ଗାନ୍ଧିର
ଯାହାଏ ବିନା ବିଶ୍ଵକୁ ପାଇବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ।
ଆହୁଥି ଜୟବାଳଠାରୁ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିଷ୍ଠାର ସହାୟ ଏକ ଗୋଟୁବିନା ଗୃଷ୍ମବାର୍ଷିକ
କା ମାଟିର ବିଲ ସମ୍ବଲିଦିତ ଦେବାର ଅଳ୍ପ
ଅୟାୟ କାହିଁ । ଗୋଟୁ ଜିଅନ୍ତେ ଓ ମରନ୍ତେ
ଲୋକର ଉପକାର ବରଳ ଏକ ଗୋଟୁର
ବୋଲିଯି ଅଂଶ ଅବର୍ମଣ୍ୟ ନୁହଇ ଏଥିପାଇଁ
ଆହୁବାହିମାନେ ଗାନ୍ଧି ମାତା କୋଲନ୍ତି ଓ
ପ୍ରଥାର ଧଳ ଦୋଲ ପ୍ରାଚିନ୍ତା କାଳର ନିରୂପିତ
ଦ୍ରୋଘାତ୍ମକ । ଏଣିକି ଗୋକଥ ଜମାଙ୍କ ଦୃକ୍
ଦେବାର ପୁଣ୍ୟତର ଅହାର ନ ପାଇ ଲୋକେ
କିମ୍ବାର ଓ ଗୋମହୁ ଆରହିବା ପୁନଃଯ ଗମି-

ଜୀବ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ କେତେ ଗୋଟିଏ
ବଧ ଦେଇ ଅଛିଲା କହିବାପାଇଁ କାହିଁ । ଏବା
କଟକ ମେଲାରୀ ସାଇଟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏ
ଟାଙ୍କ ଲେଖାଏ । ଏହାରୁ ବର୍ଷକୁ ୨୫୦୦ କିମ୍ବା
ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ କେଉଁଠାରେ ହେତେ
କହିଥିଲା କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଲେଖାଇବା
କାହିଁ ଦେବାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯଥ ଯଦ୍ୱାତ ଦୃଷ୍ଟି ଯଥ
ଓ ହର୍ମଲ୍ଲକ ଚାହାଇଥିଲା ଓ ତାହା ଖାଇବାରୁ
ନ ପାଇ ଲେବେ କମାଇବା କଲେବାକ ଦେବା-
ଅଛିଲା । କେହିଁ କୋଳିଟି ପେ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦ ଦେବେ ପୋଡ଼ା ମିଳିବ କାହିଁ ମାତ୍ର
ଏ ଆପଣି ନିରାକୁ ଅଭିନନ୍ଦି ଅଟେ ବାବିଶ
ଗୋଟିଏ ମୁହଁବକ ମୁହଁବ ବନ୍ଦ ହେବ କାହିଁ
ଏବଂ ଯେବେ ଗୋବଧ ନିବାରଣ ଓ ଗୋପାଳ-
ନର ମୁହଁବକୁ ଦେବ ତେବେ ଗୋବୁଧର
କରିବ ଏହି ମୁହଁବକମୁହଁବଧିଧା କଢ଼ିବ
ସୁରବଂ ଗୋଟିଏ ଚର୍ମ ଲୌଣସିଶୁଷେ ଜାଣି
ଦେବ କାହିଁ ଗୋରମା ଏବଂ ଗୋବଧତ୍ତ-
ମୁହଁରେ ପରଶର-ଯତ୍ତାରେ ଅଟେବ ବନ୍ଦପ୍ରା
ଅଛି ଏହି କମ୍ବକୁ ମୁହଁବକୁ ଆନନ୍ଦରେବ
ମାନଦିବର ସଜା ନିଜକବିଦ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାବଳି
କମ୍ବର୍ଦ୍ଦିନରମାତ୍ରରେ କଲାମୁହଁବରେ ଏ ପରି
ଦେବରେ ଉତ୍ତରଣ କଲାହାତ୍ମା କେବଳ ଅଛି
ପଞ୍ଚକାଳ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଭଦ୍ରାବ ଗୋବଧ-
ନିବାରଣର ସମୟୋତିତ ଭଗ୍ୟ କପିଥିବାରୁ
ବକ୍ଷମାଧ୍ୟାବିଦର ଧର୍ମବାଦର ପାତ୍ର ଅଟେନ୍ତି
ଏହିପରି ବଥା କହି ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସାଦକ
ପାଠକଲେ, ସଥା ।

ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋବଦ୍ଧ ନିମାନନ୍ଦ ଦୁଃଖ
ଦେବୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵାଶ୍ରମ କୃଷ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣକାର୍ତ୍ତ
ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସମ୍ପଦ ହେବାକୁବିନ୍ଦୁ
ଦେଖଇ ନହା ଅଛିବୁ ଘଟିବା ଅବିଦ୍ଯୁ ଅଳ୍ପ
ତାପର ଦିଷ୍ଟଯୁ ଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଗୋବଦ୍ଧ
ରମା ଓ ବନ୍ଦ ନିମାନନ୍ଦ ଦୁଃଖରେ ସହି
ସାଧାରଣକରି ବିଜେଚିଜୁବାନ୍ତ ଦେବୀ ଦୁଃଖ

ପଣ୍ଡିତ କିରାତ ଚନ୍ଦସ ଏ ପ୍ରସାଦକ
ଅଳୁମେଦଳ କର ହିନ୍ଦୁମର ଓ ଶିଖର
ଅନେକ ଗଡ଼ି ଏ ଶ୍ଲୋକ ପାଠକର ସଙ୍ଗତିକାର
ବହିର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେଲୋ । ବହିର କୁଷକାର
ପାଇଲା ଯେ ଗୋକୁଳର ଜୀବାରିଜୀବ ଅନ୍ଧ
ଲାହି । ଯେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସକାରିଜୀବନ
ଅଧିକାର ଦିଲେ ସେ ବୃତ୍ତଗୁଡ଼ି ଓ ବାବାର ପ୍ରାୟ
ଏବି ଶାହରେ ଜାହିଁ । ଏଥର ଚଳନ

ଗୋରୁକୁ ମାରିପରାଇଲେ ଗୋବନ୍ଧ ତୁଆର
ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଗୋବନ୍ଧ ବା ରେ ଶାଦିବଳୀ
ଦିବଲେ ସଙ୍କା ଗୋବନ୍ଧ ତୁଆର ଏବଂ ଗୋରୁର
ଅହାର ଛଢାଇଲେବା ବା ଗାଦାରୁ ଖାଇବାରୁ
ନ ଦେବା ଗୋବନ୍ଧରୁଦ୍ୟ ଅଟିଲା ।

ବାର କାହିଁଦରାର୍ଥୀ ଏ ପ୍ରସାଦ ମନ
ଶେଷ କର ଉତ୍ତଳେ ତ ବେଳୁ ଓ ବୃଦ୍ଧିର ମନ୍ଦ
ପଥର ଚକରାଳ ଓ ଅରଜାର ମନ ଅଟକି
ଗେବୁରଣୀର କରୁବ ଦେଖି ସେ କଢ଼ି ଥକ-
ନିବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମନୁଷୀର
ସେତେ ଦୂରକାର ଦୁଆର ସେ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକ
ଦର ସେ ଉତ୍ତଳେ କି ଜାଗର ମନ୍ଦେଖ ପଲତ
ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷାକଙ୍କ ମତରେ ଦିବାତ୍ରିବାୟୁ ଜାଗର
ସହି ଏବଂ ସୁଲବ ଭିପାଯୁ ଗୋମୟାରୁ
ଅଛବିଛ କାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋବର ନ
ଲିପିଲେ ଧ୍ୱାନ ପଦିକି ଦୁଆର କାହିଁ । ଉଦୟା-
ପାଞ୍ଚରୁ ଗୋମୁହ ଗୋବରକ ଗୋପିଙ୍ଗ ରା-
ତ୍ୟାଗର ବ୍ୟାଧିବାଚିର ଉତ୍ତଳେ କି ସାବା-
ଦୀରୁ ଏକେ ଭାପକାର ଲବହୁତର ଲାହାକୁ
ପ୍ରାପଣେ ରକ୍ଷାବୟବା ସମସ୍ତର କରିବି ।
ତାହା ଦରହୋଲ ଥୁନିହାର ଏ ପ୍ରସାଦ
ମସିଲ ସମ୍ମର୍ତ୍ତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ।

ପଣ୍ଡତ ନରଦେହସ୍ତରୀ ସାମନ୍ଦୋମ କୁଳମୟ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ାହୋଇ ଗୋପାଳଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଅନ୍ତର କଥା କହି ଦେଖାଇଦେଲେ
ଯେ ଶାନ୍ତିମହାବାଣୀ ଗୋପାଳଙ୍କ ଦେଲେ
ହେଁ ଏମନ୍ତ ଦୟାବଣୀ ସେ ଗୋପରତ୍ନମି-
ମାଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଶକ୍ତିଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଥବା
ହନ୍ତୁ ଉନ୍ନିଦାରମାତ୍ରେ ସେହିତୁମେ କରିବ
କରୁଅଛନ୍ତି ଗାଉର ଆଶିରା ଦିନ୍ଦରେ
ଦସ୍ତଖେପ କରିବା ଗୋପଖ ପୁଲିଧ ଅପରାଧ
ଅଟଇ । ଏହିପରି ଅଛି ଦେବେଦାତା କହୁ
, ସମସ୍ତାକ କପିତ୍ତି କଲେ ଏହି ଚାହିଁ
ବାହୁ ବୁନ୍ଦବର ବୟୁ ଘଜିଲିତରୁଥେ ସାଠ
କଲେ । ସଥା ।

ଗୁରୁ କବେତନାକଲ୍ପନା ଓ ଶୋଭାନନ୍ଦ
ଓ ରାଧା ବିଷୟରେ ଆର୍ଯ୍ୟରପିମାଳେ ସେ ସମସ୍ତ
ଜୀବନ କରି ଥାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସବଚାର ମଧ୍ୟ
ଗୋରୁଳ ଚରିତା କମିତି ପେରେ ହୁଣ ଆଜି
ଦିଲ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବେ ସମସ୍ତ ଦୃଢ଼ରୁଷେ
ରାଧାଦେଲେ ଆପାତକା ଅଳେଳ କିଥକାର
ଦେବ । ଯତ୍ତବୁ ସମସ୍ତ ଖଜା, କମିତାର
ପଦକ କିମ୍ବାତାଖାନ୍ଦୁ ଓ ଦେବତାର ପଦକ-

ପ୍ରଦୂତକୁ ପ୍ରାଥମିକ ବସଥାର କି ସମାଜେ
ଆପଣା ଏକବାରେ ଗୋଲକ ଓ କହିଯୁ-
ଦୟପୂର ପ୍ରାୟେହି ଶାଶନବିଧି ଦୃଢ଼ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ୟ
ଦରଗାବୁଦ୍ଧମୁକ୍ତ ବାଖ ଲାଗେ ଓ ଗୋପର-
ତୁମିମାକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦାସୀରେ ବ୍ୟକତାର
ନ କରିବେ ଏବଂ ଏହେହର ଦାଟ ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ
ପ୍ରକାଶି ସ୍ଵକମଳରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରଗ୍ରହିତାର
ବସଥାରଗନ୍ତୁ ଦୃଶ୍ୟ ଉଥିମାର ହିପେ ବ୍ୟକ୍ତ
ଏ ଚିତ୍ରମମାର ଲାପନ କରିବ ସେ ଆହୁ ବିଦୟ-
ତେ ପ୍ରାୟେହି ନ ଦରଗାଧର୍ମନ୍ତମାନଙ୍କର ରହିବ।

ବାବୁ ନିଷ୍ଠେତକ ଦାସ ଏ ପ୍ରଦ୍ଵାବ ଅଳ୍ପ
ମୋହନକିରା ସବୁଦୂରଙ୍କୁ ସମ୍ବାଧିପରୁବାର
ବହିଲେ କି ଭାଇଗାନେ ଆମେ ପୂର୍ବାଧୀରେ
ଅପରମାନଙ୍କୁ ବହିଥିଲୁ ଓ ଏବେଶର ଜରିବି
ଲେବମାତେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନୀ ଓ ବଳଗାନ୍ତର
ବେଳକି ଅପରାକୁ ତାର ନ ଘରିଗାରୁ ଅପରାଯୁ
ଓ ଦୂରଳ ମନେ ବରନ୍ତି । ଆଜି ଅପରମାନଙ୍କୁ
ଏଠାରେ ଦେଖି ଅମ୍ବର ଅଦ୍ଦଳାର ଦେଉଛି
ଅଛି । ଅଦ୍ଦଳାରଟା ଅବହତି ମନରେ ପ୍ରାଣ
ଦେହର ରଚିତ ନୂହେ ମାତ୍ର ସେ ଜୀବ ଅମ୍ବର
ମନରେ ରହିଥିଲୁ ଦେଇଥିଲା । ଅଜି ଅପରମାନକେ
ଯେହିଁ ସବୁ କରିଥିଲୁ ତହିଁର ତିକେଯି କୋଣା
ବଧ ନିବାରଣ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ରାଜାଗୋକ୍ରାନ୍ତର
ଅଜି ଲାକାର ଖାରବା ବନ୍ଦ ବରିବାକୁ କିମ୍ବାକୁ
କିରୁଆଛି । ରାଜାର ଅଦ୍ଦାର ବନ୍ଦ ବରିବା
ଥାମାନ୍ୟକିରି ବାର୍ତ୍ତା ନୂହିଲ ଅପରମାନଙ୍କରା
ଦେବେ ଶତ୍ରୁ ଅଛି ଦେଖିବନ୍ତି ଅମ୍ବର ଏହିବି
ଅନୁରୋଧ ହେ ରାଜାନାର୍ଥରେ ଏହି ବନର
ପ୍ରମେୟ ଦର ଯେମନ୍ତ ଓ ତହିଁର ଅପରାଯୁ-
ବାରହାର ଅପରାର କ୍ଷତ୍ର ନ କର । ଅପରା-
ତରେ ଭରଗାର ଅଦ୍ଦାର ବୋଲି ଯେମନ୍ତ
ଜେବା ଦୋଷରେ ଅପାର ହାତ ଦାଟି । ତଳର
ପାଦର ସହୁଦରହାର କର ଅବସା-
ନ୍ଧାର ସଙ୍ଗଜପନ ହାତର । ମୋରକୁ
କଷ୍ଟପୂରେ ବହିଲେ କି ଦେଖିଥିଲାରେ ନାହାନ୍ତି
ଦାରୀମିଳ ଦୋଲି ନେବେ ଗାଈ ଦୂରଳ
ଜାହିଁ । ଗଢ଼ାରରେ ମୋରୁପତି ଏହେ
ଦୟା କଲୁ ମୁଖଲବନୀରେ ଏମନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରତିକଟିଲେଖର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହନ୍ଦୁଳାଙ୍ଗ
କେବେକାପରିଏ ମୋକ ପଢ଼ି ଏ ପ୍ରଧାନ
ବିନର୍ଥଳା କଲେ ୩ ଛଳ ଦରବୋଲାଙ୍ଗ
ସଫ୍ଟୱେର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦି ଶାର୍ଥ୍ଯ ଦେଇ ।

ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାନରୁଥ ଲେଖକିତରୁହୁ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ କଳେ, ଯଥ—

ଶ୍ରୀ ଉପବିଳିକ୍ଷିତ ପ୍ରଶ୍ନାମୋହ ବାର୍ଷିକେ ଶେଷ
ଅତ ଜୀବନା ଓ ଗୋରୁଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଅନ୍ତଧଳ
ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ହିଂସା କରିବା
ତେହୁଁ ନିନିତ ଆଦିଧ୍ୟାତ୍ମା ଅର୍ଥ ଏତିବୁ କରିବ
ଏବଂ ଅଳ୍ପ ପ୍ରଦୋଜନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟମାଳା କରିବ
କାରଣ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟରିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ
ହେଉ ଓ ଜଳିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗାମେ ଉହିର
ସହୃଦୟରେ ଦିୟାନ୍ତ ଦେଲ୍ଲିନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମେମାନଙ୍କର
ଜମା ଥାବ ବି ପମୟରେ ଅବରଦ୍ଧ
ବୋଧ କଲେ ନୃତ୍ୟ ସହି ଛାତ୍ର ପାଇଁ
ନିୟମିତ କରି ଯାଇବେ । ସହିମନଙ୍କର
ନାମ ଯଥୀ ।

ବୟସ ଦେବନାଥ ପଣ୍ଡିତ ବାହୁଦୂର, ଗାଁ
ଶୋଭାବନ୍ଦ ବୟସ, ବାହୁନ୍ଦସୁଲକ ଦାସ, ବାହୁ
ନ୍ଦମାତ୍ର ଦୋଷ, ବାହୁ ଗୋଟିଏହାର ହିଂଦୁ
କାହିଁ ଅଜମନ୍ୟ ମହାପାତ୍ର, ବାହୁ ଦରେଖକୁଳ ବସ
ବାହୁ କୃଷଣମନ୍ତ୍ରମାନ, ପଣ୍ଡିତ ପଦ୍ମନାଭ ଶତପଥୀ
ପଣ୍ଡିତ ବିଦ୍ୟାନାଥ ଶାପଥୀ, ପଣ୍ଡିତ ବଧିଲେଖନ
ବିଦ୍ୟାତୁଷ୍ଣୀ, ପଣ୍ଡିତ କରଦର ପଢ଼ିଙ୍ଗୀ ଥାବ
ଦୌମ, ପଣ୍ଡିତ ଭାଗବତ ନନ୍ଦ, ବାହୁ ଶ୍ରୀର
ତେଜ ପାଳ, ବାହୁ ଜୟନ୍ତମ ମହାପଦ୍ମ, ବାହୁ
ଶମଶର ବୟସ, ବାହୁ ଖେଲଗୁନ ମର୍ମାଥ୍ରେ
ବାହୁ ଶିଶୁମହାର ମାରୁଆଡ଼ି, ବାହୁ କାଶୁଯଶ
ତନ୍ଦ ଦେବ, ବାହୁ କ ବୟାଶପ୍ରସତ ମିଶ, ବାହୁ
ଦର୍ଶକତ୍ତବ ବୋଷ, ବାହୁ କାଳୀପଦ ବାନପଥ
ବାହୁ ଜୟନ୍ତେମ୍ବାଦକ ଲଲା, ବାହୁ ଅନ୍ତ୍ୟକୁମର
ଦୋଷ, ପଣ୍ଡିତ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତି ଶାଖୀ ଶାବ ଅନ୍ତ୍ୟ
ମୋଦନ କରି ପନ୍ଦ୍ରୁକ ସନ୍ତତରେ ଦଳ
ଦରଗୋଲହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲ ଏହିକରଣ
ଧର୍ମପଦକୁ ଅନ୍ୟନାମ ଦୟାଗାନ ରଖ ଏହି ଧର୍ମ
ସମୟରେ ସାହଜର ଦେଲ ଓ ସନ୍ଧାନ
ପ୍ରକୁ ମସାନ ଅଳ୍ପରେ ସାହ ହୋତମଳ

ବୋଲିବା କାହିଁଲାଖ ସେ ଏ ସଙ୍ଗର ଚାରି
ଅଦ୍ୟରୁ ଯେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଧୂମରାଜୁ
ନିଷାହର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ରର ଯେମେ
କରାବ ସହି କରୁଣ ବରତରାଜୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରିଶ୍ରମ ହେବିଥିବ ସେ ସଙ୍ଗ ସତଳ ହୋଇ
ଥିବା । ଏବଂ ଏହିବି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପରିଲା କରିବା
ସମ୍ମେତ୍ର ପହିବାରୁ ହେବେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଙ୍ଗର
ହେବାର ଗବ୍ରୀମେନ୍ଦ୍ରୀ ଅବେଦନ କରିବା
କର୍ତ୍ତୃପରମନ ସାହୀଦୀ ଲେଖିବାର ହେବାରାକ

ଏ ସମ୍ବରେ ସେଇବ କହି ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ନାହିଁ
ଲେଖମାଳକୁ ଅଧିକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯୁକ୍ତ ହେବା କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥକୀ ହେଲାଥିଲୁ ।
ଏଥିମାର୍ଗେ ଏ ସମ୍ବର ପ୍ରସାଦ ଗତିବିଧମାଳକୁ
ଅଧିକ ସ୍ଵଭାବିକ କୋଷ ଦେଇଥିଲୁ । ଏହି-
ଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷରେ ଏହର ଯେବେ କର
ଦୋଷାତ୍ମକ ବୌଦ୍ଧିଧାରାରେ ଏହର ପ୍ରସାଦମାତ୍ର
ଧର୍ମ ହୋଇ ଚାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦେବବ
ଗୋଟନ୍ତା ହାତରୁ ଗୋଟି ଉଦ୍‌ବାବ ଦରିବାର
କେବୁ କ୍ରୂଅଳମ୍ବନ ମାତ୍ର ଗେବର ନିରାମରିତ
ବାହାର ଦୁଷ୍ଟ ସାର ନାହିଁ ବେଗର ମଳ ନାହିଁ
ଦର ଦେବନ ତେଜେକମ୍ପତ୍ତିଏ ବୈଗିବ
ତିକ୍ଷ୍ଵାନ ପ୍ରତିକ ଛପତାର ହେବ ନାହିଁ ।

Page 1 ✓

ଏହାକୁ ସମ୍ବଲର ରୟ ପାଇଁ ପଦ୍ଧତି
ଦକ୍ଷିଣାଧାରେ ସପରି ଆସି ସମ୍ବଲ ମୁଦ୍ରା
ଦେବାର ଦୂର୍ଧ୍ୱ କୃତ ନାହିଁ । କଷାରରେ
ପ୍ରଦେଶର ଗୋଲ ଏବାକୁ ଗୋଲ ଯାଇ ନ
ପାରେ । କୃଷ୍ଣରରଣ ପାଇଁ ଘୋଟନାଯୁ କୋ-
ହିଲେହେବେ ଦୀପରିଗୋକୀପକ ନୁହେ । ପୁରା-
ରେ ପାଞ୍ଚଜନରେ ଉପରିକାଳର ଯେଉଁ ଦୀପ
ପ୍ରଦେଶର ଦେବାକୁ ଟାଙ୍କ ଫଳୁଣ୍ଠ କରୁଥିବ-
ଥେବାପକ ।

ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀର ଚିତ୍ରହତି ଅଲେଖନ କଥା-
ବାରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷେ ତୁଟ୍ ଦରନାହାନ୍ତି
ଓ ସେମନ୍ତଙ୍କ ତୁଟ୍ ସ୍ଥଳକଣ୍ଠରେ
ପୂର୍ବରେ ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଜୀୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷରେଣ୍ଟରୀ
ଗୋଟିଏକ ତତ୍ତ୍ଵ ଲାଭ୍ୟ ଓ ପ୍ରଦୂତକଣ୍ଠରେ
ଚିତ୍ର ଦୋଷରେଣ୍ଟ । ଦିନ୍ତୁ ସୁରୂପ ଏହି
ପ୍ରଦୂତକବୁ ଭାଗ ଭାଗ ଭାଗ ବିନ୍ଦୁର ବଳେ ଏ
ଗୋଟିଏ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବାବ୍ୟ ଓ କରୁଗରମ ପରିଚ
ନାଟକ ଦୋଷରୁ । ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଜାତିଧୀରଙ୍କ
ଲାଭେ ଲୋକମାନେ କରୁଗରବରରୁ ଆପ୍ତ

ତୁବୟ ଓ କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଖୁବଲୁ ଘେରି ତ
ସିଂହ ବୋଲି ଅଭିନେତରଙ୍କ ପରିଷେଷରେ
ମୋହିଏ କୌଣ୍ଡଳାକବ ସମ୍ପିତ୍ତ ଓ କିମେଷରେ
କମ୍ବଳାମଳକ ପ୍ରଦସନ ଅଭିନ୍ୟ ଦଶଥାତ୍ର
ସେ ଲେବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତରରେ ସାଥୀ ଖୁବିକ
ପ୍ରତିଧାନକ ଦଣ୍ଡେ । କିନ୍ତୁ ସହାହାର ଧେ-
ପର ଫଳ ଲିବିଦ ନାହିଁ । ହୋଇ ଦୁଇର
ମାମାଳ୍ୟ ଲାଗୁବ ନୀତିକାଳ ଲଜ୍ଜାକାଳା
ଏହାର କିମ୍ବା ହେବାର କଳ୍ପନାର ସେମର

ଦେବାକୁ ହୁଅଇ । ସେ କର ଦିଲି ଦୋଷ
ପାରେ" । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ଜଳକମଟାମ୍ବ ଦୂରି
କରିବାପାଇଁ କହ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେ କହିଲୁ "ଏ ଅପ୍ରତ୍ୟେକ
ଟାକୁ ଅଧେରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟାକୁ ଅଧିକ ମନ
ଗୋଲି ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି ଏହା ସବୁ କିନ୍ତୁ ତାହା
ସବକଥାରି ନୁହେ । ଏ ଜିନ୍ଧାର ଲେଖଣଖାନା
ଅଠିଲଙ୍ଘ ଅଟେ ଏ ବର୍ଷ ଜ ୧୯୨୦ ଶକ
ଛିପରେ ଖାକ ବିଅନ୍ତି ଏ ଟାକୁବାଦିମାନେ
ଶୁଭବିକର୍ତ୍ତା ଥିବାରୁ ଜଣନ୍ତର ବାବାହାରରେ
ଜ ୧୦ ଶ ଲୁଟ୍ରମ ଧଇଲେ ଜ ୧୯୨୦ ଶ
ଦିନା ଗେରିଦାର ଦେଇ ରକମଟାକୁ
ରଦୋବସ୍ତୁ ଛାଇ ଦୋର ଆଜି ଅବା ଅନୁଚିତ
ଦେଇ ଆଜି କହିର ଧାଡ଼ା ଅଠିଲଙ୍ଘଲେବଳ
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ତେବେବସ୍ତୁ ଲେକିଲାଛିପରେ
ପଢ଼ୁଅଛି ମାତ୍ର ଲବଣ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଠି-
ଲଙ୍ଘ ଟୁକେବଳାଇପରେ ପଢ଼ୁଅଛି କେହି ପଢ଼ି
ଆର ନାଦାନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକକଣ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।
ପାଞ୍ଚମିତିଲାର ଭାବା ଅୟ ଲେକମଟାକୁରୁ
ଛାଡ଼ି ମାତ୍ର ଅତି ପାଇ ଦୁଃଖୀ ଦରତ ଯାହାର
ଦର ଦାଟ ନାହିଁ ସେ ସୁନ୍ଦା ଲବଣ୍ୟକରିବି
ଶୁଭ ପାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଦହିବାର ଅମ୍ଭେ
ଜିନ୍ଦେଶ୍ୱେ ଏହି ଯେ ଲବଣ୍ୟକର ଅପ୍ରତ୍ୟେକ ଟାକୁ
ଦେଲେବେବେ ତାହା ସମ୍ଭାବ ସବବ୍ୟାପୀ ଥିବାରୁ
ତାହା ଅଧିକ ମନ ଅଟଇ । ଲେକମଟାକୁ ଦୂରି
ରହାରେ ଅମ୍ଭେ ଏହା କହ ନାହିଁ । ମୂଳ୍ୟ-
ବାକୁ ଲୁଗା ମାଦକ ରତ୍ନାଦ ବିଳାସିତବିଧରେ
କର ବସାଇବାର ଅମ୍ଭେ କହିଲୁ "କାରଣ
ଯାହା ହୁଅଲେବଳକୁର୍ତ୍ତି କରବ ନାହିଁ ।
ଦାରେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ ଦୋରଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ତି କୁରି
ଧାଇବିଶ, ଝୋଗାନ୍ତି ପରିବାରେ ସେମାନେ
କହିଲେ କି ଅମ୍ଭେ ଲେକମଟାକୁ ଦୂରିର କଥା
କହ ନାହିଁ । ଅପରାଧ ଅପରାଧକର ଭୁମ ଦେଖ-
ଇଥିଲୁ ଓ ଯାହା ସମ୍ଭାଧନ କରିଲୁ ।

ଅଛି ଅମ୍ବେ ସେ ଅପରାକ୍ଷମତର ଜାତୀୟାଦେଶିତା ବରଥିବାର ଲେଖନ୍ତି ଏଥକୁ
ଆମେ କେବଳ ଅପରାକ୍ଷମ ହୁମ ଦେଆଇବାର
ପାଇଥିଲୁଁ ଓ ହସାବ କରିଥିଲୁଁ ମାହ ବାଦାର
ଲବଧିତେ ସେହି ହୋଇ ଘଟିଲ କହେବା
ଆମ୍ବର ମାନସ ସେପରି କ ଥୁଲ ପାହା ହେବା
ସେହିପାଇଁ ଆମେ ଅକ୍ଷେତ୍ର କରୁଥିଲୁଁ । ଅପରାକ୍ଷମ
ଯାଇ ଏହା ଜଣି ପାର ପାହା ମନ୍ଦରେ ନ
ଦେବବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ଅପରାକ୍ଷମ
ପ୍ରଦାନିତା ସମାପ୍ତିକରାର ସମେ

ପରିଚୟ ନିକୁଥିଲୁ ଏଥିପାଇଁ ଥମେ ଆପଣଙ୍କ-
ଠରେ ବଡ଼ ପ୍ରିଯ ଦୋଷାହୁଁ । ବନ୍ଦ ଆ-
ଶକ୍ତ ଦୁଃସ୍ଵର୍ଗ ନିରାର ସେ ଅମ୍ବର ମଳ ମନ-
ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୂହେଁ ସେ ସହାନୁରେ ଅମ୍ବର
ଅନ୍ତର ଅନେକ ଲହାର ଓ ସ୍ତର୍ଲ ଦେଖ-
ଇବାର ଥିଲୁ ବନ୍ଦ ଏତେ ଲାଗୁ ଦେଖିବେ ଆହ
ଏବଂପରେ ଯୁକ୍ତି କରିବାର ଅଳାକଣ୍ଠକ
ଗବ୍ରିମେଷ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷାମ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତାହର ଅର୍ଥବିଜ୍ଞାନେହି ଗଲେ ସେ କରବୁଛି
ଇହାର କରିବେ । ଅତିଥି ଗବ୍ରିମେଷପୁରୀ-
ଅବସ୍ଥା ଶିଥ ପ୍ରାସ୍ତ କେଉଳୁ ଓ ସବ୍ରଦ୍ଧି
କରବୁଛି ଶିଥ ଉଠିଯାଇ ଗଲା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତ
ସୁଖୀ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବାର ଅମ୍ବର ଏବାନ୍ତ
ବାସକା ନାହିଁ ।

୨୫୩ }

ଆପଣଙ୍କର
ଶ୍ରୀ କମଳମୌଳନ ଲଳ

ଅପଣାଙ୍କର
ଶ୍ରୀ କରନ୍ଦୋବନ ଜଳ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶଦ୍ଧି ବସନ୍ତ ହୋଇ ହ ଥିଲେ ସୁତା ଗ୍ରାମ ଓ
ଆମ୍ବଳେ କି ପ୍ରସଙ୍ଗ ବବେଳାରେ ଅପରାଜିତ ଘନ ଦୟପଦ
ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତର୍ମାସରେ ପ୍ରାଚୀର ପାଇଛନ୍ତି ଏହି ଏଠେବେଳେ
ସୁତା ଅପର ପ୍ରତିରୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପାଳି କାରାର କରୁଥିଲୁ
ଅପରାଜିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁତି ଶବ୍ଦର ବଳେ ଦୟକଳକୁ ଦରା ପାଇବା
କାହିଁ କରି ଦୟାର କେତେ ଦେବୀ ଅପରାଜିତ ଏକବିଶିଷ୍ଟ ସବ୍ରାତ
କାରୀ କରିବା ରଖ—ପଞ୍ଜାବରେ ।

ମହାଶୟ !

ନୃତ୍ୟର କେତେକ ପଞ୍ଜି କୁ ଅପରାଧ
ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନଦାଳ ଦେଇ ବାଖୁମାଣ
କପରା ହେବେ ।

ଗର ସଖ୍ୟର ସୟାରକରେ ବାବୁ ଲକିଛି
ମେହଳ ହେବରୀବର ମାନ୍ୟବର ଶକ୍ତୀପାଇଁ
ଶୟକୁ ବାବୁ ମଧୁଦୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଭ ବପଦ-
ଅକୋର ଦେଖି ଯୁଗରେକାପ୍ରି ଦୁଃଖି
ଦେବାକୁ ଦୋହରାଇଛି । ବାବୁ ମହୋଦୟ
କେଉଁ ଦୋଷ ଲେଖି ଏହିବାର ଦଶ ବେଳେ
ଚରାଯଶ୍ରୁତି ଘାସ କରେ ପିଲା ବୋତାର
ପ୍ରଦେଶ ଧର୍ମ ସର୍ବାନ୍ୟଜ ଅନ୍ତର୍ବାଣୀ କର
ବୌଧାରୀ ଦୟା ଘାଇଲୁହଁ ତାହାରୁ । ଯଦି କିନ୍ତୁ
ଦୋଜ ନୂତନ ସ୍ୱର୍ଗର ଚହାଇଥାଏ ତାହା
ଦେଲେ ସେ କହ କଥା । ଦୋଷ ମଧ୍ୟ
ଏହି ସେ ବାବୁ ମହୋଦୟ ତାଙ୍କପୂର୍ବମିଳି
କଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାରେ କହ ଅଛନ୍ତି । ଏହା
କୁଞ୍ଚିତ ? କାହାରୁ ସମ୍ମିଳିତ ବାବାକୁ କହ
ଏବା ଏବା ଓ କିମନ୍ତୁ ଦେଇଥିଲା କଥା
କଥା ଡେଖାଇ ସାଧାରଣ ଲେଖି କିମନ୍ତୁ

କାଣ୍ଠରୁ ? ସେଉମାତର ସେ କୁଳ ବୁଝିଲା
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦିଗରେଥାଂ ୫୫ କରି ୮୦ ମି
ଟାଙ୍କା ଛାଇଲାଏଇଁ । ଏପରିବାର ପ୍ରକେ ପଥ୍ୟ-ମ
ଲଙ୍ଘନାରେ କହ ପ୍ରେରେ ଉଡ଼ିଥାରେ ସେ
କଥା ଦୂର୍ବଲଦେବକାହାଏ ବିମହାଶ୍ଵପ ବୋଲି
ଅଛି । ଯାହା ବୁଝା ପାଇ ନାହିଁ ।

କାରୀଦାସଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରୂପେ ଜାଣିଗାନ୍ତି
ହେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ, ସେବିଥିରକୁ ଜାଣିବା
କାଳୁ ହେଲେ ଧଂବଳ ଏବଂ ଫର୍ମାଯିବେ
ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡା ତସଦରୂପେ
ଜାଣିବା ସେପରି ନିତାନ୍ତ ପ୍ରଫୋରମାନ
ସେହିର ଜାଣିବିମନ୍ତ କଷଟ୍ଟରକୁଳି
ସେହି ବସନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷଥିବ ସେହି
ଭଣାରେ ଅକ୍ଷସାରେ ପ୍ରାଣ କଲେ ତକ୍ତାର
ବିମଟରକୁ ଲାଗ୍ଯାଏଗାଲା ଓ ଉପରେ ଲେବନୀ
କରଇ ହୃଦୟର ଭାବ ବହୁବିମନ୍ଦଗାରେ
ଜାଣିବି ଏଥରେ କୌଣସି ନାହିଁ । ଏ
ତଥା ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ସେହି ଧଂବଳ ଓ
ତେଣୁମାତ୍ର ଲେବ କଟକ ସଗରେ
ଉପରୁତ୍ତ ଥିବେ ସେ ତାହା ଜାଣି ଥାଇବେ ।

ସୁନ୍ଦର କଳ୍ପିତ ବରାବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ଛାପରେ
ଚିରାଗ କରେ ଯେଉଁ ଲେବ ଯେଉଁ ଶ୍ରଷ୍ଟାରେ
କଣ୍ଠେ ଅଭ୍ୟାସ କରିଅଛି ସେ ଶ୍ରଷ୍ଟାରେ ସେ
ବିଶ୍ଵବିରୂପେ କହି ଥାଇବ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟବାଦୀ
ସେ କରେ ଛାପାରାଜ୍ୟରେ କହିବା ପଞ୍ଚବୀ
ରେ ପଟ ଏରଥା ତାଏ ଅନ୍ତିମାର କରିବ ।

ଅନ୍ତର, ଇଂଗଲାଭାଷାରେ ମେଣ୍ଡେ
ସଜନେଇବ ଶବ୍ଦମାତ୍ର ଅଛି ତାହା ଓଡ଼ିଆ
ବା ବଙ୍ଗଲାଭାଷାରେ କାହିଁ । ବହୁଭା ସମୟରେ
ବହୁଭାବାରୀ ସେ ଶବ୍ଦମାତ୍ରକୁ ଅନୁମାପ କର
କହିବାକୁ ଗଲେ ଯେ କିମ୍ବାର କେବେ
ରସରଙ୍ଗ ହେବ ଏହା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରାଳ
କରିବ ?

ଏହୁସବୁ ଏବି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଇଷ୍ଠାନୀ ପାଇଲା
ଆକୁଁ ଲକତତାରୁ ଗାଁବି ବନୀର ଦେଖିବାର
ଅବଧା କଟୁଣ୍ଟି ପ୍ରୟୋଗ ଦେଇ କରୁ ମଦ୍ୟା-
ଦର ସାରପୂରୁଷ ଘୋଷ ଅବଶ୍ଵି ଜାହାର
କୌଣସି କାରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ପାଇଁ
ଲକତବୁ ଏହି ଚଙ୍ଗ ଦେଖି କେହିଁ ଦୁଇଅଳ୍ପକ
ଯେ ସେ ତୁଳେଇମାନକବୁ ଉପରେ ମତ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଅଧିକା ଜାମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମହାନ୍ତି ଏବି କଲ ନନ୍ଦ କି ଦୁଇଅଳ୍ପ
ପ୍ରାୟାବଳୀ ଉପରେ ମାତ୍ର ମୟବାରୁକ ଉପରେ

ଭାବାପାତ୍ରୀର ସମୟର ନିମନ୍ତେ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେଇ ଲାହାରି । ମାତ୍ର ଏହିବାର ଅଜ୍ଞାଯା
ଇତିହାସକର ନୂହେଁ ଶାହ ଅନ୍ଧେ
ଗାରୁ । ଲକ୍ଷତବାହୁକର ଦୋଷ ଏହି ଯେ
ସେ ବ୍ୟାଧି କଥାର ଅଗ୍ର ପର ବିଶ୍ୱର ନ
କଥି ଦାରୁ ଯୌକଳ-ସରହ କରୁ ତେବେର
ତଣାତେବେବୁ ଅସରେ କର୍ମ ଦିଅନ୍ତି । ଏକଥା
ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୋଷାଏ ଏକ ଚାହା
ମାର୍ଜନ୍ୟ । କେଁ ସମ୍ଭାବନାକର ଏକଅତିଃ
ଅସରେ ଲକ୍ଷତବାହୁ ପ୍ରତାପ କରିବା
କିମ୍ବର ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଶ କରେ ଏବଂ ଉକ୍ତ
ପ୍ରଥମରୁ ଦେଖାଯାଇ ପଞ୍ଜିମାର ପରିବହାର
କର ଦେଇଥିଲେ କରିମ ଦେଇଆଗ୍ରା । ଅମ୍ବ
ଅନ୍ଧେର କରୁ ଯେ ଲକ୍ଷତବାହୁ କଟୁଳୁ
ପ୍ରତିଶ୍ରୀମ କାହାର ଧୀରସମୀରେ ସମ୍ମାନରେ
ପରିଦର୍ଶନ କାହାର ଅପଣା ନର ଓ କଥାର
ମନ୍ଦିର ଉପର ।

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାକାଂଗୀ ପରିନି-
ରାଜି ହେଲା ଏହାକୁ ଦାରୁ ମଧ୍ୟପୁରୀକ ଦାସ
କି କରାଯାଇଲାର କଥା ମରଦାଦିମାନଙ୍କୁ
ଜଳନବ ହେଲା ସବାକୁଟି ଥିବାରୁ ଅନ୍ତର
କାହିଁ ଧଳିବାକ ହେଲାକି ।

9 71 —

୬୩

NOTICE.

NOTICE.
BRAULT & CO. GENERAL
TAILORS 3 & 3-1 Waterloo
street Calcutta beg to inform the
RESIDENTS OF CUTTACK that our
Mr. W. J. Young is now at the
Oak Bungalow where he will be
most happy to receive orders. Our
Sir. Young has with him a large

selection of patterns of the newest style; also a large supply of perfumery, silk socks &c. &c.

NOTE

Is hereby given that it is proposed to organise a Graduates and Under-graduates 'association' with a view to take up matters of Educational interest, and for that purpose to hold a preliminary meeting on Sunday the 26th instant at 4 P.M. at the premises of Babu Harish Chandra Ghosh E. L.'s residence at Banka bazar. Gentlemen are respectfully solicited to attend.

CUTTACK } 23-2-1883 } GANPATI DAS,

ଏତଦ୍ୱାରା ସବୁ ଧାରଣକୁ ଜୀବ କରସିଲା
ଦିଆ ଯାଉଥିବୁ ଯେ ଯୋବର ପାଇଁ ପୁଣି ନିମିଳା
ବିଭଗ ଅଧୀନସ୍ତ ଗୋଟିଏ ଏକ ମୋଡେର୍ନ୍
କ୍ୟାବିନ ବୋଟ (accommodation cabin
boat) ଆଗାମୀ ମାର୍ଚ୍‌ମାସ ଶା ୧ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ
ହେବ ଗ୍ରହଣକୁ ମୁଣେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ରଳରେ ନଗର
ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ
ସଙ୍ଗର ହରିବେ ।

14-2-88 W. Kingston
Assistant Commissioner.

৫৯৮ ৫৯৯

କଳିକାଳ ନାଟକ ।

(ପ୍ରକାଶକ)

କଟକ ପ୍ରଦେଶୀ ମାନିକ ସହାଯ୍ୟରେ
କହୁଥିଲୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ମୂଳ୍ୟ ବୁଝାଗା । ମୋହରେତୁ ପଠାଇବ
କାରଣ ଦୂରପଦ୍ଧତାର ଜାବତୁବର ଲାଗିବ ।

ବ୍ୟାକ ଚର୍ଚାବ୍ୟ ।

ଦେଖୁଥାଏ କହୁକ ଶବ୍ଦାବ ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ଶୟଳ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗଠ ରତ୍ନପ୍ରସ୍ତୁ ନନ୍ଦିଯମାନଙ୍କ
ବେଗରୁ ମୁକୁ କରିବା କିମ୍ବି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ଗତ କିମ୍ବର୍ଣ୍ଣମଧ୍ୟରେ କୋରାପିବେଗୀ ଆବେଶ୍ୟ
କ ହୋଇ ଫେରିବାର ଦେଖାଇ ଛାହିଁ ।
ରେଗରୁ ମୁକୁ ପାଦବାବ ବାଜା ଯେବେ ତୁମ୍ଭ
ଆଏ ଯେବେ ଗାଦାକୁ ବେଗର ବିବରଣ
କରାଇଲେ ଅତି ଅନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅକୁଳନ-
ମଧ୍ୟରେ ଦୂମକୁ ଆବେଶ୍ୟ କରିଦେବେ । ସେ
ଅନେକଲେବନ୍ଦୁ ଆବେଶ୍ୟ କର ଅନେକ
ପ୍ରଦାନାଥି ପାଇବାକୁଣ୍ଠି ।

ପ୍ରୋବେଷେ ଅକ୍ଷୁଧାରୁ “ଶ୍ରୀଚ. ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାର ଶ୍ରୀ
ପଦମ” ।

ଏ ସବୁ ମୁନା ଗୂଡ଼ା ଚମା ଲୁହା ରଙ୍ଗ ବାଜା
ଦୟା ଓ ପାଇରେ ଛିପିବା । କୁର କଣ୍ଠ ବାହ,
ପ୍ଲାଷ ଅର୍ଧ ଢାର୍ତ୍ତା ଅଳ୍ପମେହ ବାଲ ଉଦ୍‌ବାନ
ଶୈଳରୀର ପାଇରେ ଉଚ୍ଛିତରେଣର ଅବଧିରେ
ଭାଷାଧିକାରରେ ଧାରଣ କଲେ ଅନ୍ତରର
ବଳ ଶାର୍ଯ୍ୟ କାନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ହୁଅଇ । ଏହ ଅକଳ୍ପନର ଦେଖାଦ ବନ୍ଧୁଗତର
କବାଦି କଣେ ସେବିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଓ ଗାନ୍ଧାର
ବର ଅଞ୍ଜଳି ଆହୁ ସେ ବେଗରୁ ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ
ବୌଦ୍ଧି ଦେବାଳପୂରେ ସଥାପାଦ ପୂର୍ବ
ଦେବାକ ହେବ ।

ପୁରୁଷ ଦକ୍ଷେଖକର ୫ ଶ୍ଲୀ ସାମନ୍ଦରକେ
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦୂର ଧ୍ୟାନଙ୍କ ବରକ ପୃଣ୍ଡିଗ୍ରା ଓ
ଅନ୍ତର୍ବାସ୍ୟର ଗଜାଳାଳ ଅଥବା ଦେବପ୍ରେସ୍
କାରେ ବ୍ୟବହାର ଦୋଷାନ୍ତରବା ଶୁଦ୍ଧିକଳାକାର
ପ୍ରମାଣ ସିଂହାଲେ ଘେର ।

	ଲୋ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣନା	ଗୋ ୧ ଟାକା ୩୯୯
ଦବତ ଅତ୍ରି ନାନୀ	୨ ୩୫
ଶାଖା	୩୧

ଭାବରେ ପଠାଇନାକୁ ଚରଳେ ଭାବ-
ମାସୁଳ ଦେବାକୁ ଦେବ ।
କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କ ବୃକ୍ଷାଳକ ଧ୍ୱନିପୂରେ ହିତ
ଦେଇଅଛୁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଦିଶନ ପ୍ରେସ୍

三

ପରମା ମଦିଦାରେ ସଂଶୁଦ୍ଧିତ ।
ଗବ୍ରମେଳ, ଶିଳା, ବାଲିକା ଓ ଛନ୍ଦିଦାତ-
କୁମାରୀ ହାତକ ପଥାଦ ଗପା ହୁଏ ।
ଅଞ୍ଚମେଳ ମାଗେଲେ ମିଳଇ ।

କୁଳମୁଖ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା

ଶ ୨୩
ପ ୫୭୯

ଗ ୧ ଉଷ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୭ ୧୯୮୮ ମହିଦା । ମାଲିଗୁଡ଼ି କ ୨୨ ୮ ମର୍ଚ୍ଚ ୧୯୮୮ ବାର୍ଷିକାର

ଅଟ୍ଟମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୮୮
ପଣ୍ଡାଦେଶ ୩ ୮୯

ମହିଦାର ଓ ବିଶ୍ୱାସକ ପଥସା ସମାପ୍ନେ
ଦେଇ ଅଥବା ଆମେବର୍ଷର ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳର
ଭାଲିବା ପ୍ରକାଶ ଦୋଇ ଜାହାନ୍ ଏଥର କାରଣ
ଆମେମାନେ କୁଣ୍ଡ ଜାଣି ଜାହାନ୍ ଡେଇୟ ଓ
କାରିଯାକ ପାଠ୍ୟ ଅରଗତ ଦେଇଁ ଯେ
ଟେକ୍ସ୍‌ଚୁକ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ମେଦିସାଇଲ ଏପର୍ଫିଲ୍‌
ମର ଦେଇ ଜାହାନ୍ ମେଦିସାଇଲ କିମା
ଦେବେ କିମା ଦେବେ କିମାଯାକ ଜାହାନ୍ । କେବେ
ଗୋଟିକ ସେ ବାକୁ ହତାହକ କବ ?

ପ୍ରାନୀନ୍ଦ୍ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖଣ୍ଡିତ ପ୍ରେରଣଙ୍କ-
ତରୁ ପାଠ୍ୟମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ଗୋଟିକା-
ନିରି ବେଳିତଳ ପ୍ରାମରେ ଯେହିଁ ସର
ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସାଦ
କିମରଙ୍ଗର ପ୍ରସାଦର ପୋକିଥା କରୁଥିଲା
ଏହି ସରର ଅନୁକରଣରେ ମୋଦେଲର
ସନ୍ଧାନରେ ସର ଦେବାର ଉପର । ହିନ୍ଦୁମୁଖ
ମନ୍ଦିର ଓ ଜାଗିଯୁ କଟକଶ ବିନା ଗୋଟିଥାର
ଅନ୍ୟ ସକଳତୁମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲି ଜାହାନ୍ ।

ଏଠା କରିବାରୁ ପ୍ରଦାନୀଙ୍କ ସରର ପାଠ୍ୟ-
ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କୁଞ୍ଚକାର ଶକ୍ତିପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ପରିଷରରେ ସମାପ୍ନେ ହେବ । ଅନେକ
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନିତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରିଯା
ପରିଷର ସରର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟତଃକୁ
ଛାଇ ରଖାଇଲା ; ସମ୍ମ ଦେବାନାଥ ପଣ୍ଡିତ

ବାହାଦୁର ଉତ୍ସବର ଏ ସରରେ ଯୋଗଦାନ
କରିବାର ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅଭିଷ୍ଟ ପ୍ରାତି
ଜାହାନ୍ କରିଥିଲୁ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲା
ଜମିଦାର ଓ ବଜାଗାନେ ଯେବେ ଧର୍ମପ୍ରକଳ
ମନୋମୋହି ହୃଦୟ ଛେଦ ଦେବର ମନ୍ଦିର
ବାଧଳ ଦେବ ।

ଆମେମାନେ ଜାହାନ୍ ପାଠ୍ୟକାର ବଜାଗାନ୍-
ପ୍ରକଳରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ହେଉଁଏହି ଓ
ଅନ୍ତର ପ୍ରେତ୍ୟେକିତା ପ୍ରାପିତ୍ତ ହେବା ପ୍ରସାଦ
ଦେଇଥୁବାର ବଜାଗାନ୍ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲୁ ।
ଜାହାନ୍ କରିବାର ସର ଅନୁକର ହୋଇଥିଲ ବିନ୍ଦୁ
ଉତ୍ସବର ହୋଇଥିଲା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବାରୁ
ଅନ୍ତରମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ସବୁରେ
ସରର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶର ରଖାଗଲା । ଏପରିକାର
ମୋଟିଏ ସମେତ ବାହାଦୁର ବିହାଳ୍ ଲେଜମାନେ
କରିବାରେ କ କେବେ ବିଦ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା
ଆଶା କରିଯାଏ କା । ଆମେମାନେ ଏପରିକାର
ପଣ୍ଡିତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ପଣ୍ଡାଗା ଓ ଏହା ଯେବେ
ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖିବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ଅବ-
ଶୀର୍ଷ ହୁଏ ଯେବେ ଉତ୍ସବ ।

ନବୋଦ୍ୟ କରି ଅବାକରରେ ବିଶ୍ୱାସ
କୋଟିର ବିଶ୍ୱାସ ଜଳ ମାନ୍ଦିଲସ ଯାଦେବକ
ନାମରେ ଜଗେ ମୁସଦମାକତାଗ୍ରାମ ଥି ଆଶ-
ାର କରି କାରିଯ ପିଲାର ଶୋଭା ଯୋଗାକ-
ରିତିର ରଖାଇଲା ; ସମ୍ମ ଦେବାନାଥ ପଣ୍ଡିତ

ନିମିତ୍ତ ନାଲେ କରିଥିଲା । ଉତ୍ସବରୁ
ଉତ୍ସବର ଏହି ବ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରକ୍ଷେ ସେହି ସରଦାର ଥିଲ ସେ ଶାଶ୍ଵତ
ବିଜ୍ଞାନ ଅଠର । ଆଜକୁ କ ୧୨ ମୁହଁ
ମାବଲ୍ସବାଦେବ ବାହାଦୁର କରି ଆପଣାପଣେ
ଜାନା କରାନ୍ତେ ସେବକ ବୁଲ୍ୟୁପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର । ମାହାତ୍ମା
ଠାକୁର ଏ ପିଲାମାନେ ଜାର ହୋଇଥିଲୁ ।
ସୁଧାର୍ମ ମସିହାରେ ଉତ୍ସବରୁ ଉତ୍ସବରୁ
ପିଲାମାନ୍ଦ ସହି ଲହୋରକୁ ଅଣେଅଛି
ମାତ୍ର ଏଥିମରରେ କେବଳ ଉତ୍ସବ ତାତ୍କାଳ-
ଜ୍ଞାନାବାଦ ବରିଥିଲୁଛି ଓ ଶୋଭାର ଯୋଗାକ-
ନିମିତ୍ତ କେବଳ ୩ ୮୮ ବା ଦେଇଥିଲୁଛି ।
ମୋକଦମା ଦେବାନା କାର୍ଯ୍ୟକିରାତ ଦ ଖାତ-
ଦାତାକିରାତରେ ଦାବର ହୋଇଥିଲା । ଏ ମାମଲ୍
ଯେବେ ଯେତୋ ନେଇବଳ ନନ୍ଦର ଶୋଭାର
ବ୍ୟାପ ଦୂର୍ଧ୍ୱାମ ଓ ନିନାକଥା ଲାଗେଅଛି ମାତ୍ର
ଅପରାଧର କଥା ନ ଶୁଣିବା ପରିମାତ୍ର ତହିଁ
କୋଲିଯାଇ କ ପାରେ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରତ୍ୟେ ଅଭିର୍ଦ୍ଦର ମିଶନିପିଲ-
ବିମିଶାମାରକର ବାର୍ଷିକବଜାରପାନାରକର ସମା-
ଲେଗନା କରି ପ୍ରଧାନ ବିନ୍ଦୁର ଶ୍ରୀମଦ୍
ମାକତ ସାହେବ ଲେଖିଥିଲୁଛି କ ଏହି ଉତ୍ସବ-
କୀର୍ତ୍ତି ଅଧିକାରୀ ମେମରକ ଯୋଗାଗା ଓ
ବୁରୁଷପଣ୍ଡିତ ଦେଖିଥେ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ।
ମେମରମାନେ ହେପର ଯେହି ଓ ମହୋଯୋଗ-

ସହିତ ଅପଣାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଭାବା ବେଶ
ସେ କୁଣ୍ଡଳେ ଯେ ସେଇଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ
ପ୍ରତିନିଧି ଦେବାର ଯୋଗନ ସେହିମାନେ ମେନର
କବାଚିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଓ ଅଥବାଂଗ ମେନର
ବେଶରକାରୀ ହୋଇ ସ୍ବରୀ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ
କବାହ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଯେବେ ଜିନ୍ଦାବାଦିମାନେ
ଏମାନଙ୍କ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ-
ପର ପ୍ରଦୃତ ବହିକେ ଭେଦେ ଅଛୁଟାଷିଳ-
ପ୍ରଣାଳୀ ସଫଳ ଦେବା ବିଷୟରେ ଅଛି
ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ସବ ନାହିଁ । କୌଣସି ରୁଦ୍ଧ ଓ
ଅନୁଭୂତ ମିଳିବିପାଲିଟୀରେ ଉଲକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
କି ଥୁବାର ଦେଖା ଯାଇଛୁ । ପ୍ରଥାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଆପଣାଦାୟିର ବୁଝି କର୍ମ କରିବେ । ମାତ୍ର
କୌଣସି ପ୍ରଳାପେ ସ୍ଥାପନକାରୀ ପ୍ରକାର ଗୁରୁ-
ତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୈଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଲେ
ସେଠାରେ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତର
କରିବାକୁ ହେବା । କାହିଁଏ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷର
ଅଧିକାର ଅର୍ଥରେ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ ମଜାଜ
ଅଥବା ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଜିନ୍ଦାବାଦିମାନ-
ଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେ ମିଳିବିପାଲିଟୀରେ
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକଳ ସମ୍ପଦା ଦୁଷ୍ଟି ଭାବିବେ ଯେମନ୍ତ କି
ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଅଳାଯୁଦ୍ଧ କର ନ ଥାରିବେ
ଓ ଅଳାଯୁଦ୍ଧ ଦେବାର ଭ୍ରମକମ ଦେଖିଲେ
ଦୁଷ୍ଟାପଣର୍ଥାବ ସମ୍ବନ୍ଧକ କରିବେ ଓ ସେମାନ-
ଙ୍କର ଶିଖ ଦେବେ କିନ୍ତୁ କେବେବେଳେ
ଜାହାଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଦସ୍ତୁରେସ କରିବାହାର
ଭାବାକୁ ଦଳିପ କରିବେ ଲାହାର୍ମାର୍କ । କେହିଁ
ବାରଦମ୍ବପୁର ପ୍ରାଣ୍ୟକମିଟିହାର ଗୋଲଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟ ସେଷ ଦେଇବାରୁ କର୍ମ ଦିବୁଦ୍ଧରେ
ସମାଲୋଚନା କରିବାର ଦେଖାଯାଏ ଏଥିର
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ମହାରାଜିରେ ଦେଇବା ପଢ଼ିବୁ
କହିଁ ର ମୋଷ ଓ ଖଣ୍ଡ ଭାଗ କରିବାର
କଣ୍ଠରୁ ଦେଖାଇଦେବା ଦୂରତା । କାର୍ଯ୍ୟ ଗେ-
ଗହେଲ ଭାବରୁ ଆହା କଲେ କହିଁରେ ଦେଇ
ଲବ କାହିଁ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଉତ୍ସବ କଣ୍ଠ ଦେବ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଶେଷ
କରେ ପ୍ରଥାଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏ ଉପଦେଶମା
ସୁନ୍ଦର ହୋଇଅଛି ।

କେବଳ ଜୀବନପ୍ରକାଶ ମିଳିଥୁବିଲାନିକାର
ପଞ୍ଜାପକ ଧରିରେ ଜଣେ ସାହେବ ମେଳର

ସୁଟ ନିବାଚିତ ଦୋଇଛନ୍ତି । ଅସୁଧାସନର
କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାବ ଭାରତବାସିଙ୍କ ହାତ ହେବା
ଛିଲି । ଇଂରାଜମାନେ ଶାସନକର ଆପଥଳିନ୍ତୁ
ଓ ସେମାନେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରମୁଖ
ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ନିହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ଉଥିଲା
ଅସୁଧାସନପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରତଳନ ବରବାର ଉଦେ-
ଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଲେବେ ଏହିତ୍ତାର ଶାସନ
ବରବାର ଶିଖା ବରବେ । ଏମନ୍ତ ଫୁଲରେ
ନିବାଚିତପ୍ରଣାଳୀ ହାତ ଯଦ୍ୟପି ଜଣେଇସନ୍ତୁ
କୁ ଶାସନର ଦଶିଲୁହ ପ୍ରବାହ ବରଗନ୍ଧ
ଦେବେ ଅସୁଧାସନର ଅର୍ଥ କେଉଁଠାରେ
ବହିଲ ଏ ବାବୁ ସୁବେଦୁନୀଥ ବାନ୍ଧିର୍ଯ୍ୟ ଜଣେ
ବରାନାର ଦେଶହିତିଶା ଲେବେ ଓ ଛପନେକୁ
ପ୍ରାକବ ନିବାଚିତ ବେବାରୁ ବାବୁ ମହୋବୟ ବହିଅ
ଛନ୍ତି ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ଉପଳ ଯେହିଁ
ଅର୍ଥରେ ଅସୁଧାସନପ୍ରଣାଳୀ ବିଧବତ କିମ୍ବା
ଗାହାର ମହିତ ଏଠାରେ ରହିଲ ବାହି
ଜଣେ ଇଂରେଜ ସମ୍ବନ୍ଧିତାସନରେ ଦ୍ୱିପଦେ
ଅନକଲେ ଲେବେ କଥା ଲହ କରିବେ
ବରାନ ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ମିହନେପାଲିଯୀ ସେହିପରି
ଇଂରେଜ ବିମନରକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତାସନରେ
ବରାନ କରିବେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ କଂଗ୍ରେସ ଅର୍ଥାତ୍
ଜାଗାଯୁ ମହା ସମ୍ମାନ ଦେଇଅଛି ଓ ସେମାନେ
ଆସୁଧାସନର ପ୍ରାମା ଦୃକ୍ ସକାଶେ ଦ୍ୟାମ କରୁ
ଛନ୍ତି ଅଥବା ଅସୁଧାସନ କିମନ୍ତେ ଯେତେ
ଅନ୍ତିଧିବାର ପ୍ରବାହବସ ହୋଇଥିବା ଜାମ
ଅମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରହର
ହୋଇ ଧରି ସେହି ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସାହାପ
ଲେତୁଅର୍ଥ ବାସ୍ତବକ ଏହିବାର ବାର୍ଯ୍ୟହାତ
ଜଣାଇ ଦ୍ୟା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ
ସକାଶେ ସେଠାରେ ଦେଶୀୟ କୌଣସିଲେ
ଉପସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଥିରୁ ଫ୍ରେଟ୍‌ପ୍ଲାନ ବଦଳିବ ବାସ୍ତବ
ସୁବେଦବାବୁ ଯାଦା ବହିଅନ୍ତି ତାଙ୍କ ସତ୍ୟ
ଜଣେ ଇଂରେଜଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମାଚିକିତ୍ସା
ଦୁଲଦୋଷଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟକରୁଅଛି ଏ
ଆସୁଧାସନର ପର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ଥ
ବେବା ସୁବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯଦ୍ୟପି କିନ୍ତୁକାମ
ଚଳାଇବାକୁ ଅଭିମ ଦେଇଁ ସେବେ କିନ୍ତୁ ଏ
ପ୍ରଦଶକରିବା ଅନୁରଥ ଏହା ସଥାର୍ଥ ଏ
ବରତବର୍ଷରେ ପ୍ରତିବ ଲେବ ଅନ୍ତି ଯେତେ
ମାନେ ପଢ଼ିବ ଅସୁଧାସନ ପାର୍ଶ୍ଵ ପାର୍ଶ୍ଵ

ରବାକୁ ସମ୍ମନ ଓ ସେମାନେମଧ୍ୟ ଅତ୍ୱରଣି
ହେଲି ଅଧିକାରପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ତହିଁର କଳିବ
ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଶ ଜାଗଯୁଦ୍ଧର, ଅଧିକ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆଗ୍ରା କରୁଁ ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ଫେରଇ ନ
ଦେଇ ଗ୍ରେଗ କରିବାରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଦେଖିଛି ହେତୁକି ଛାତି ।

୨୮୮ ସାଲର ମିଛନ୍ଦିପାନ ଥରନର
କୁ ଜୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମିବେଶିତ ମିଛନ୍ଦିପା-
ନ୍ଦିପାନୀମାଳକର ସମ୍ପଦକ ନିଯୋଗ ପ୍ରାମୟ-
ଗବ୍ରୁମେଧ କରିଛି ଇହ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଗୋଟିଏ
ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତି ଦୂରାହୁତ କରିବାବାରଙ୍ଗ ଥପଣ୍ଡି
ଛପ୍ରତି ଦେବାରୁ ମହାମାଳ୍ୟ ସର ଝୁବାର୍ତ୍ତ
ଦେଲି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତିକୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସମ୍ପଦ ନିଯୁକ୍ତକରିବାର ଗମତା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ
ଥିବା ବିଷୟ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ମୀମାଂସା କରିଛନ୍ତି
ସେ କୌଣସି ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତିକୁ କାମ ଉଚ୍ଚ
ବିଭିନ୍ନରୁ ଦୂରାହୁତରେ ଅବଳମ୍ବନ କରେବା
ଦେବ ନାହିଁ ଦେବକ ଦଳ ବିଭିନ୍ନର ଅନୁରୂପ
ବୋଲିମେ ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତିର କମିଶନର ମାତ୍ର
ଯାହାକୁ ସମ୍ପଦକରିବାରେ ମନୋମାଳ ଦୟରେ
ଗୁରୁ ସେ ପରାମର୍ଶରୂପ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଅତ୍ୟକ୍ତ ଏପକାର ମିଛନ୍ଦି-
ପାନ୍ତି ଘେର୍ତ୍ତାରେ ଅଛି ଓ ଘେର୍ତ୍ତାରେ
କେହି ସମ୍ପଦକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେଠାର
କମିଶନରମାନେ ସମ୍ପଦକ ମନୋମାଳ କରିବା
ସବାର ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ବିଷୟମେଧରୁ ଭାଷନ୍ତରୁ ବିଷୟର ବିଷୟ ପାଇଁ
ପାଇଁଥରୁ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରଂଶ ଦିପରେ
ଭାବେ କଲ୍ପିତ କିମ୍ବାରେ ଏପକାର ମିଛନ୍ଦି-
ପାନ୍ତି ଯାଇଥର ଓ ବେଳାପଢାରେ ଅଛି ।
ସେଠାର କମେଶନର ଓ ସମ୍ପଦକରିବାକୁ କରିବା
ବିଷୟମେଧର ବସ୍ତୁରେ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦେ
ମେଧର କିମ୍ବା କମିଶନରମାନେ ସେମାନେ
ସମ୍ପଦକ ମନୋମାଳ କଲେ ବନ୍ଦେମେଧ ପାଇଁଥା-
ନ୍ତର ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ପଦକରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ।
ଶେଷକଳ ବାହାବୁରର ଏପକାର ମୀମାଂସାରେ
ଅମେମାନେ ସମ୍ପଦକ ହୋଇଅଛି । ମହାମାଳ
କର୍ତ୍ତା ଉପର ଅମ୍ବାର୍ଥକପ୍ରକାରୀ ଜାଗବାନ୍ତି
ସମ୍ପଦରେ ପ୍ରକାଶରେ କହିଥିଲେ ସେ ଏହି
ଲେଖମାନର ଶାଶ୍ଵତବାର୍ମନର ଶିଖପଦ୍ମ
ଏପକାର ସମାବୀ ତାଙ୍କ କରିବାନ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେହି ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତିର କମିଶନରମାନ ବନ୍ଦେ

ମେହ ହାତ ଦିପୁକୁ ଛେ ଅଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ-
ରେ ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରୋତୁଲେବ କମେଶରଭ-
ବିଷରେ ନିୟମିତ୍ତୁଳିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ
ଅଧିକ୍ରମ ଶ୍ରୋତୁ ଲେବଲହାର ଗୁଣର
ଦେଖାଯାଇଥିବ କରିବେ ଜାହିଁ । ସେମାନେ
ଦେଖିଲେବକୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣର ଅର୍ଥାତ୍
ଏହି କଲେ ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ଲଞ୍ଜାରପକଳ
ଯେଉଁ କଚାବ ଓ ଉଦ୍‌ବେଶ ତାହା ଏକାଂଶରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ଅତ୍ୟକ ଆମ୍ରମାନେ ଅଶା କରୁ
ଯାଠା ଯାହାପୁର ଓ କେନ ପଡ଼ା ନେଇଲିଷେପାଲ
ଫଟେରକ ରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପସୁକୁ
ଦେଖାଯା ଲେବକୁ ସାଧାପଢ଼ି ପଦରେ ମଜୋଜାର
ଦେବକ ସାଧା ଦେବା କରିବେ ନାହିଁ ।
ଦେବକାର ଉତ୍ତର ବାବଦପୁରର ମେରକିଷେ-
ପାଦିକୀରେ ଜଣେ ସାହେବ ସାଧାପଢ଼ି ନିଷାଚିତ
ଦେବକାର ଓ ଗର୍ବ ଉପସୁତ ଦୋଷଅତ୍ତି ତାହା
ପାଠମାର୍ଯ୍ୟ ଅବଗଭାର୍ଥେ ସ୍ଥାନକୁରେ
ପବାଣିତ ହେଲା ।

ଗୋବଖନିବାରଣ କିମ୍ବର ।

ନୀ ସ୍ପ୍ରାହରେ ଏଠା ଗୋପାଳଙ୍କରୁ
ଏଠାରେ ଦୃଶ୍ୟତିରସ୍ତ୍ୱରେ ଯେତେ
ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦୋଷସ୍ଵଲ ଓ ସହ୍ରି କବର
ମେମାଜେ ପକାଏ କବିଅଛି ତାହା ଦେଖି
ମୁମାଳଙ୍କ ମଳରେ ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଦୂରେ ଦୂରେ
ଥାଏଥାଏ । ସହ୍ରି କଥା ଏହିବି ତେ
ଗୋରୁଙ୍କ ଦୟକାରୀତା ଏବେଦିଲେ ଲୋକେ
ଦୟକମ କପାର ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଦିଷ୍ଟ—
କିନ୍ତୁ ବାହାର ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସର୍ବରେ ସେ—
ମୁକୁ ବଧା ଶୁଣେଲୁଁ ତହିଁରେ ବାହାର ମଳ
ଅନ୍ତରୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ତାତର କି ଦେବ ! ସର୍ବରେ
ପ୍ରସମ୍ପ ବଧା ଶୁଣେଲୁଁ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଏହି କାହାର
ପ୍ରକୃତରେ ଅମ୍ବାନବୁର ମାତ୍ର
ତୁ ତଳା ଦେବନ ତଳେ ଦିଅନ୍ତି ମାତ୍ର
ତୈରିବକାଳରେ ବାହିଦୂର ଦିଲା ବଜାର
କାହି । ଲୁହକାଳରୁ ମୁନ୍ଦର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହି
ବାହିରରକ୍ଷା କିନ୍ତୁ ପ୍ରୟୋଜନ ଦୁଆଳ
ଅନ୍ତର ତାହା ହେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରାତିନ ସେବମ୍ପୁ ଗୋରୁଙ୍କ ପରିପରମ ଦିଲା
ଦେବତାର ଅନ୍ତର ତିଥାମୁ କାହି । ଏପରି
ତାହା ଶାବକୁ କଥ ବରଗୀ ଦୂରସ୍ତ୍ରବାର
କିମ୍ବା ଅଟିଲ ଓ ଶାନ୍ତରେ ସବୁପର
କିମ୍ବା ଅନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂରସ୍ତ୍ରବାର ପ୍ରାୟୁକ୍ତିର

ଏହା ଏକ ଅଧିକାର ଏବେ ଅଧିକ ଏକ
ଯେତେ ହନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଗୋଦିତ୍ୟବିଷୟରେ ଏବେ
କଟକଳା ଯେବେ ଖୋଲାରେ ଗୋବିଧନିକାର—
ଶନିମିତ୍ର ଉଥାୟୁ ପାତ୍ରକାର ଆଜିନାକ ଦେଲୁ
ଛେବେ ଏନାଠାରୁ ହୃଦୟର କଷ୍ଟ ଅଛି କି
ହୋଇପାରେ ? ଅମ୍ବେମାନେ ଯେବେ ଅପଣା
ପୂର୍ବପୁରୁଷ ନିର୍ବାଚିତ ନିୟମମାନ ଦୂରବୁଧେ
ପାଳିକାଙ୍କ ବନ୍ଦେ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବ ଏବେଦିକ
ହେଲାରେ କଟାଇ କି ଆନ୍ତି ଛେବେ ଅଜିବବ
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇ କିଆନ୍ତା । ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ଅପଣାର ଦୂରବାର୍ଯ୍ୟକାର ଏସବୁର
ଅକଷ୍ୟବଳା ଘଟାଇଥିବୁ ଏବ ଏବେଦିକ
ଯେତେଗୋରୁ କାଶ ହୋଇ ଅବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁର ପାପ
ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବ ଏବା ।
ଭାବରେ କାହାର ମଳ ହୃଦୟ ଓ ଅନ୍ତିକାଗରେ
ବିପାଣ୍ଟି କି ହେବ ? ଗୋବିଧନିକାରଙ୍ଗ ତେଜ୍ଜ୍ଞାଙ୍କ
ଏହିବରେ ତନ୍ମା ବରିବାର ଉଚିତ ଲାଭା
ଦେଲେ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାଇବ ।
କୋହିଲେ ଭୁଷଷଭ କି ବନ୍ଦୁଭାରେ କହି
ଅଛି ଦେବ କାହି ।—

ହୁମୁନଙ୍କର ଧର୍ମଶାସନ ବାହୁଦି ପିତୃକ
ଦେଲ୍ ଏକଥା ଭବିଲେ ଦୂରାତ ମନରେ
ଉଦୟ ହୁଅଇ ସେ ଏଥରେ ବଡ଼ଲେବଜର
ଦୋଷ ଅଥବା । ମନରେ ଭଦ୍ର ଦେବାର
ବଥା କହିବା କାହିଁବ ସେବନ ସର୍ବରେ
ସେବେବେଳେ କଣେ କାହାକୁ ଗୋଦଣ୍ଠା କଥା
ପର୍ବତର ତେରେବେଳେ ହୁଏ ପ୍ରମାଣିତ
ହେଲା । ଗୋତରରୁମାତ ଚିମଣା ଦୂରରେ
ଦେବାରୁ ମୋଷ୍ଟରେ ଗୋକୁ ପୋତିବା
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇଥାଏ । ଉପର୍ଯ୍ୟ ଆହାର
କ ପାଇ ଗୋଦୁମାନେ ଶିର୍ଷ ରୂପ ଓ କଢା
ହୋଇଥାଇଥାଏ । ହୁଅଣ୍ଡେବେ ସେମାନଙ୍କ
ପୋଷି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସ୍ଵରଗଂ କିବାବ ଦୂରଟା
ପାଇଲେ ଲେହ ସମ୍ମାନ କ ପାର ସାହା କାହାକୁ
ଦିକ୍ଷୁ କର ପଥନ୍ତି ପିରାଣାମ କାହାର
ସେମାନଙ୍କ ଦୂରିର ଅୟତ ନୁହେ । ତତ୍ପର
ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷି କରିବା କାହାଦୁଷ୍କଳର ହେଉ
ତାହି ଅଛି ଏଥରପରେ ପ୍ରାୟକ୍ରିୟା ବନ୍ଦୁ
ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ପତଳେ ଅନୁର ଅନ୍ତର୍ପର୍ଦ୍ଦ
ହେବ । ଅପେ ଗୋଦୁକୁ ପାଇବାର ଉପାୟ
କରିଦେଇ, ପଞ୍ଚାତ୍ମକାତ୍ମକ ପାପର କରିବା
ବିହିତ ବ୍ୟକସ୍ତା ହେବିଥାଏ । ତେଣୁ ପାଇ
କାହା ଫ୍ରାଙ୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋତରାର

କିମ୍ବର ଲଗଥିଲା । କିମ୍ବାରମାଳେ ବିତ୍ତ
ଟଙ୍କା ଯାଇ କରୁଥିଲାବୁ ମାତ୍ର ଏକା ଗୋଟିଏ
ଓ ଶୋଭିକୟୁବି ଦାଟ ରସମ ବା ଚମତ୍କା-
ମାହୁଳହାର ସେମାନେ ସେବେ ଲାଭ କରି-
ଅଛିବି ସେବେ କେତକ ହସକ ବୃଖାର
ବସିବେ ଲେବେ ସେମାନଙ୍କର ଦାଳ ସେ
କିମ୍ବି ନୁହ ଏକଥା ଅକଣ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକାର
କରିବାରୁ ଦେବ । ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତ ଓ ବିଜ୍ଞାନକୁ-
କର ଏହିର ବିଧବିର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂଃଖରକଷୟ
ସନେବ ନାହିଁ ଏ ସେହମାନଙ୍କ କାପ୍ରକରେ
ଗୋଟନ୍ତା ଚୋଲିବାରୁ ହେବ । ଏହାଏ
ଦୂଃଖର ବିଷୟ ନହିଁ । ଏଥିଥାର୍ଥ ଅମେଷତେ
କହୁଁ ସର୍ବ ଦେଖ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରର ଦୂଃଖଜାତ
ଦେଉଥାଇ ।

ବେଳାପକ୍ଷ-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏ ନଗରରେ କେବେଳ ହିନ ଦେଲ
ଯେଉଁ ପ୍ରଥମଶତାବ୍ଦୀ କୁଆର ଉଠିଥିଲା କହିଲୁ
ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ନିମେ ମୋଦ୍ଦସଲରେ କଟଗାର ଦେଖି
ଅମେରାଲେ ବଡ଼ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଗଲ
ଭବିତାର ଅପରାଧକାନ୍ଦରେ କେନ୍ଦ୍ର ପଡ଼ାଇର
ମୋଟିଏ ବଢ଼ିବ ସବୁ ଫୋରଥିଲ । ସବୁର
ସ୍ଵାକ୍ଷର ମହାନାନାନାଟ । ସେଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଦେନ୍ଦ୍ରିୟାଣା ସମସ୍ତରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ମେଳନ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଚରେଚରିତର
ଶ୍ରୀ ଗୋପନାନନ୍ଦ ଠାକୁର ବିଜକବରନି ।
ସତରିଛି ସବାଲେ ସେହି ମେଳନ ହୋଇଥିଲ
ଏହି ଚତୁରପାତରେ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଭ୍ରମ-
ଦିନ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଥାନା
ଟଣ୍ଟାର ଅନ୍ତରେ ନର୍ତ୍ତକ ଓ ନର୍ତ୍ତକୀ ଦଳ
ଦେଇ କଥା ମନ୍ଦିର କରିଥିଲେ କେବଳ
୩୧୦ ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ମେଳନରେ
ପ୍ରଥମଶୀର୍ଷ ଦଙ୍ଗାଗର ହୋଇ ନାହା ଆୟମା-
କରେ ମାତ୍ରଥିଲେ ଦୂଦା ବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା
ଦୂଦି ପରିଦର ଏକ ଦୟା ଦ୍ରଘାରୁ ଦ୍ରଘାରୁ ଆପା-
ବାର ଅରମ କଲେ ଓ ଦୂଦି ଦୟା ମଧ୍ୟରେ
ଦୂଦି ଦଙ୍ଗାଗର ଅଧିକ ଲାଗୁ ଜମା ହୋଇ-
ଗଲେ କିମ୍ବା ଏହି ଲେଜକୁ ଏଧର ଅବସ୍ଥା-
ରେ ଏବନ ହେବାରୁ ପଦନାନାଳ ? ଏଥର
ଜନ୍ମବ ଏହି କି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ମିଳି-
କିପିଯାଇଲିର ଅବଶ୍ୟକ ବା ଅଭ୍ୟବର ରେ-
ମାନକୁ ଭାବୁ ବାଧିଥିଲା କେବଳ କହିଲା ପରା-
ଜାଇ ନମିତ ସବକାନାନାଟ ସବେତ ପାଇବା

ମନ୍ତ୍ରବେ ସେଠାକ ଧାର୍ଯ୍ୟକେ । ଏଥରିଛି ଶାନ୍ତି
ବରେ କେବଳ "ଖୋଜିବାପି ଓ ଦାଟିଅ ଓ
ଗୁଣିଲାର ଥିଲା । ସେଠା ସବୁତିବଜନ କରେଥାର
ଦୂର ଶୁଣିବା ମୁକ୍ତାର ଛିଡ଼ା ବରମା ଅମନ୍ତର
ତାଙ୍କୁର ଧିଷ୍ଟକ ପ୍ରଭୁର ସରଳାର କର୍ମବାଚକ
ପ୍ରାୟେ କେହିନ ଥିଲେ ସଙ୍ଗର ଦୈତ୍ୟର ଲୋକବଳ
ଏପରି ଅନ୍ତର ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କଥା ଅଟିଲା ଓ
ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ଦେଇଥିଲା କି ଏମରଙ୍ଗର
ପ୍ରତାଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ନାହିଁ ଅଥବା
ଦାହନକ ଭର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତକମୟୀ ଏବଂ ପକାଳି
ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପାର୍ଥବ୍ୟ ସନ୍ଧାନକର ଅନ୍ତର୍କଳକ
ନୁହଇ । ଦିର୍ଷମା କର୍ତ୍ତା ଶୈଖିରଙ୍ଗେ ମାନ୍ୟ ଏ
ନିଶ୍ଚାର ଉତ୍ତରପ୍ରେ ପିଲିବା ହେଲା ।

ତାର କଳାକାର ସମୟକାଳରେ ମାତ୍ରମେତେ
ମନୋକାର ହୋଇ ସଜାର କାମ ଆଜିମ କର
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଦେଶର ଅଳ୍ପ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ରଖାଯି ଦେବା କାଲରେ କାହିଁ ମଧ୍ୟ
ମାତ୍ର ନାହିଁ ଅଭିନ୍ୟାସ କରି ।

ବରୁ ମଧ୍ୟମିତାଜୀ ଦୀର୍ଘ କହିଲେ ।—ପ୍ରଥମ
କର୍ଷରେ ଜାନାଜୀଯାପୁ ଓ ଶର୍ମୀଚଳମି ଲେବ
ଦୀର୍ଘ କରୁଥିଲେବେସମୟେ ଏକଷିଷନାଧୀନ
ଓ ବଜ୍ରକ୍ଷୟବାର୍ଯ୍ୟର ଛଦ୍ମେସ୍ୟ ଏକ ଥି
ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୀର୍ଘ ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କର ଲିଖି
ଦୀର୍ଘ ଅବ ପ୍ରାଚୀଳ ସଜ୍ଜ । ଏକ ସମୟେ ରତ୍ନ
ଦୀର୍ଘ ଦୀର୍ଘ ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଥାତ୍ ଲେବେ
କରୁଥିଲେ ଦୀର୍ଘ କରୁଥିଲେ ପ୍ରାଚୀଳ
ଦୀର୍ଘ ଅବଳି । ସେ ଧରିବେ ବିଲବିହିତ
ଅନ୍ଧରତପର ଲେବ ଅନ୍ଧର୍ ଓ ପ୍ରାଚୀଳ
ଅବଳି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୀର୍ଘବ ସେ ଅବଳି
ନାହିଁ । ଉଠିରକଳ ଅନନ୍ତରେ ଭେଲଗାଟ
ଦୀର୍ଘକାଳ ଲିଖାଇ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଦୀର୍ଘ ଦୀର୍ଘ
ଅବ ଉଠିରକଳାକେ ପ୍ରଜାବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୀର୍ଘ ଲମ୍ବିତ ଅନ୍ଧରେ ଭ୍ରମ୍ୟ ଦୀର୍ଘଅବଳି ।
ଦୀର୍ଘକଳାଳ ହୃଦୟର ଦୟାକୁ ପ୍ରଜାବର
ଦୀର୍ଘ ଦେବେ ସହ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେହୁ
ଦୀର୍ଘ ଲାଗିବାକୁମୟ ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକାଶ
ଦୀର୍ଘରେ ସଦାକୁତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁ ଗାହାନ
ଦୀର୍ଘ ଲାଗିବା କାହାପୁ ଦେଖ ଦୟାମାନ ନ
ଥାରେ । ସେ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୋଷ । ପ୍ରଜାବ
ଦୀର୍ଘ କରିବା କରିବା ଏଠାକୁ ଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦୀର୍ଘକାଳ ବସାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ କାହା
ଡାକରେ ଯେତେ ଅମ୍ବାଦକର ଦୀର୍ଘକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଠିରକଳାକୁ ପର୍ଲିମେନ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଯାଇ ନାହିଁ ତେବେ ଦୂରୋଷ ଅମମା—
କର ଅମ୍ବାଳେ ଅପଣାଏ ବି କେବଳ
ଗାରଜାବରେ ପଠାଇଥିଲୁ ଜାହିନବାଟର
ବା ଜାହାଜରେ ଯାଇ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛି?
ବା ଜାହାଜରେ ଯାଇ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛି?
କାନ୍ଦିବା ଅମ୍ବାଳକର ଅବସାନ ଘଟି କରି
ଅବସାନ କାନ୍ଦିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେଥିରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବ କାହିଁ । କେହି ଜାହା ଜାଣିବେ ନୀ
ସମ୍ମେ ଏହିହେବିଦ୍ଵାରାକୁ ବାନ ଯେମନ୍ତ
କାନ୍ଦିବାକାର ଓ ସରକାର ଜାହା ଶରୀ
ପାଇବେ ତେବେ ଅବସାନ ଅମ୍ବାଳକର ଦୃଷ୍ଟିର
ପ୍ରକାଶକ ହେବ । ଆଜି ମିହିରପାଇଠା ଏହିହେ
ଦୃଷ୍ଟି ସକାଶେ ଏକମ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବା
ମାନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟି ଏହି ଗୋଟିଏ ନୁହିଲ । କରିଲୁ
ନାଲ ଓ ଚାନ୍ଦିଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବ ଦିନର
ଅବସାନ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । ସମସ୍ତେ ଏକମୟୁଧେ
ଦିନ ହୋଇ ସରକାର ଦ୍ୟାଖର ପ୍ରକାଶକ ଦେବାରେ
ବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବ । ଅମ୍ବା
ଆମାନାଳକର ବୃକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ଯାହା
ଦୂରବେ ହାତା ବରକାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ମାତ୍ର
ଅମ୍ବା ଏକମୟୁଧେର ମନ୍ଦର ଦେବ କାହିଁ । ଧରି
ଲାଇ ଶୁଣି ହେବାକୁ ଅମ୍ବା ଦୂରବେ ଅପରାଧିମାନ
କରିଲୁ ଅମ୍ବା ସାଥୀ ତାର ପାଦକାଳୁ ନେବା
କରିବୁ । ଅମ୍ବା ଏଠାରେ ଦୂରି ଦେଖିଲୁ ଯେ
ମିହିରପାଇଠା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଲେବକର ଅବସାନ
ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗତାର ଦିନଧାରୀ
କରୁଥିଲୁ କାହାକଠାରୁ ସବା କାହିଁ ନାହିଁ
ଯାଇଥିଲା । ଦିନରେ ଉଷାଜାତ ଲାଗାଇ
ଦିନ ପାହିଦିନାକେ ତାହା ଦୂରି ପରିବର୍ତ୍ତନ
କାହିଁ । ଧରିଲା ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅବସାନ
ସରକାର ଦୃଷ୍ଟିରେ କାହିଁ କରିବାର
କାହିଁ ନାହିଁ । କରିଲା ଦୃଷ୍ଟି କହିବାକ
ଦିନ ଦେବ କାହିଁ । କରିଲା ଦୃଷ୍ଟି କହିବାକ
ଅଛି ସାଥୀଙ୍କ ସାନାମ୍ବା କହିବୁ । କରିଲା ଦୃଷ୍ଟି
ଦେବିର ଗୋଟିଏ ପାଞ୍ଚ ସବୁ କର ତାର
ଦେବିର ସେଠାର ଦିବେବକ ଓ ସମସ୍ତ ଦେଖିଲୁ
କାହିଁ ସାନାମ୍ବା ପାଇବା । ଜମୀଦାର ପ୍ରକାଶ ହିଲୁ
ମୂଲ୍ୟମାନ ବଡ଼ଦେବକ ଓ ଗପକକ ମଧ୍ୟରେ
ବଦାନ୍ତରୁର ରହିଲେ ଅବସାନ ଦିନ ଦେବିର ମଧ୍ୟ
ଥାର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧକ ହେବ ।

ନିଷ୍ଠବ୍ଦାରୀଙ୍କ ବଳବାସଟାତେବେଳେ -
ସବୁର ପରମ୍ପରା ଶୁଣିଲେ ଏହି ଧାରା ବରବାଳ
ଓ ଦୂରବାଳ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ାଳ ଯାଏବର୍ତ୍ତ ଉପଦେଶ
ଦେଇଲା କିମ୍ବାର ପତ୍ରଗ କଲେ ।

ଏଥୁବ ପୂର୍ବ ସକଳମାନଙ୍କ କେନାପଡ଼ି-
ସବୁ-ମବେ ଉତ୍ତରପଥର ଗଠିତ ଶାଖା ସବୁ
ସ୍ଵାପନ କରିଗାର ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯେଉଁମନେ
ତହର ସବୁ କରିଦିନୀଥାବଦି ଦେବେ ସେମାନଙ୍କ
ନାମର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ବହିଲେବ ପ୍ରଥମ କ୍ଲାନ୍
ଠାରୁ ସେ ଅଧିକ ପୋଣ୍ଡଗାରେ ବିଛି ବହି
ପାଶରେ ନାହିଁ ମେଉଳିଷେପାଲିଶୀର ଅଭ୍ୟାସୀର
ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୟାଖର ପ୍ରଜକାର ନମ୍ବର ସବୁର
ବିବୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ କେବଳଅଛି । ଭର୍ତ୍ତମନ
ବିଭିନ୍ନପିତ୍ର ଲିଖି ଅଭ୍ୟାସ ଅଛିଶ୍ୟୁଦ୍ଧାଦିଅଛି ।
ନେବଳ ଅକ୍ଷୟ ଅନୁମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଧ୍ୟାନ
ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତୃତକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୂରି ଦେଇଅଛି ।
ତାଙ୍କୁରବନାର ଖଣ୍ଡ କମାଗଲ ବଢ଼ିଅଛି ତାଙ୍କୁ
କ୍ଷପରେ ଧରି ବାକକାହିଦ୍ୟାନୟ । ତାଙ୍କୁର
ଶାନ୍ତି ହାତ କେବଳର ଦ୍ୟାଖର ଦେଇ ନାହିଁ ।
ତାଙ୍କୁର ଆଶିଷ ଦେମନ୍ତ କୁଳମାନଙ୍କ ରାହାର
ଦେଖ ବୈହିପତି ଦୂରି ହେବ ପାଇଁ ନେବଳ
ଅଭ୍ୟାସ କଞ୍ଚାର ଦ୍ୟାଖର ଦେବାଦି କରିବ
ଦେଇଅଛି । ସାମାଜିକ ଅଭ୍ୟାସଙ୍କର ଦ୍ୟାଖୀ-ଜ୍ଞାନ
ମାନାତେ ଅଛି । ଏହାରା କୁଳମାନଙ୍କ ନେବଳ
ଯହିବାର କୁଳମର୍ତ୍ତି ଦ୍ୟାଖ ବାହି ହେବୁବିନ୍ଦ-
ଦାମକୁଣ୍ଡିଲ କରି ପଲାକାର ପାଇବାର ଆଶାରେ
ତେବେ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ ଏମନ୍ତ ଧର୍ମବ୍ୟକ୍ତି
ହୋଇଲା ରଘୁବାବୁ ଅନ୍ଧାର ଦେଇ ନେବଳକ
ନୁହାର ଯଥାର୍ଥ ଅଛି—କବା ଜାହା ସ୍ଥିତୀ
କୁଣ୍ଡିନା ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ହେଲେ ସାଧାରଣ ହିଁ
ନମେତା ଯହି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇ ମେହି
ତଦେଶର ଏଠାବୁ ଅଧିକରିତ । ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ଜାହା ସାଧାରଣକ ଧ୍ୟାନର ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।

କାରୁ ସ୍ଵଦଶଳ ମାହାତ୍ମୀ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁ-
ମୋତକ କରି କହୁଲେ କି ଏଠା ମଧ୍ୟରେ ସ
ପାଲିଟାର କରୁଥିବାକୁ ଅନେକ ବିଚାର
କରିଲେ ତୋଇ ଆହାତ୍ମୀ ବେଳେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଏଠା ଦୃଷ୍ଟିକ ଅବସ୍ଥା ବିଲ୍ଲ
ବୁଝୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବାହାରକରି ଦିଆ-
ଯାଇଥାରୁ ହୃଦୟ କମାରପ ହବି କେଉଁଥାରୁ
ଏହି କୋରି ଦିନ' ଅଧିକ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରକୁ

ମୁଖସି ଇମନାନଙ୍କାଳ ଓ ମୁଖସି ରମାନବକୁ
ଚାଲଇଗାନା ବଦରପ୍ରାତହାର ଲେବରର

କଞ୍ଚୁ ଓ ଅସୁରଥାର ବହୁନା କର ଲହୁଲେ ବ
ଏକପ୍ରାତରେ ଛିନ୍ନ ମୂସଳମାର ପ୍ରଭାତ ମନସ୍
କୁଡ଼ା କୁକୁର ସାଥ ଦେଇ ମେଘନାସିଆଲଟୀର
ସବୁ ଦେଖିବାର ରହିବାର କର୍ମକୁ ଦୋଷ-
ଅଛି । ଉତ୍ତରପ୍ରାତ ବିଷୟରେ ଡାକୁରଙ୍ଗର ବଜା
କାଣ ! ଅସୁ ଦୂର ଶବ୍ଦରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସଜା
ମେଘନାସିଆଲଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଅବେଳାଇ । ଦେବୀର ।

ମୁଦ୍ରି ମରବୁଳ ଅଳ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କ
ମେହନ୍ତିପାଲିଟି ଅଭଗଗୁରୁର ବିହିତ ପ୍ରକାଶାର
ଲୋଡ଼ିଙ୍ କମିଉ ଗୋଟିଏ ସବ୍ବମେହି ଗଠିତ
ହେଲୁ ଓ କାବୁ ମଧ୍ୟପୁରୀ ଦାସ ବାବୁ ଗମଣି-
ବର ଘୟ କାହି ସୁଭରଜ ମହାନ୍ତି ବାବୁ
ସମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ମୁଲ୍ଲିଷ ଏବରମ ଅଳ ନେହି
ମରବୁଳ ଅଳ ଏବା ବକ୍ରମବାବୁ ତହୁଁର
ସତ୍ୟ ଦେଇବ ।

ମନ୍ତ୍ରସି ଏକାମ ଶଳ ଏ ପ୍ରସାଦ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମୋଦଳ କଲେ ଏହି ସମ୍ମାନ ସମ୍ମରଣେ
ଆହା ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ଏଥୁରତ୍ତାରୁ ଗାନ୍ଧି ମାନ୍ସାଦର ମହାନ୍ତି
ଏକ ଶାରୀ ପଦ୍ମନାଭ ମହାନ୍ତି ସାହେବ ପାଦାଳ
ବଲେ ଯେ ମିଛନିଷିଳାଙ୍ଗଳ କହିରୁଣ୍ଡି
ଏଠା ମିଛନିଷିଳାଙ୍ଗାର ସାମା ବଜାର ଦୟା
ସାମାଞ୍ଚା। ଅଛି ଜଳା ପ୍ରଭତ ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାମ
ସବୁ ଅଛି ଓ ସର୍ବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲ ଗଧିଲେ
କୁର ଏକ ଘର ଆହୁ ଖାତାର ଦେଇଲୁ ଗ୍ରାମ
ମାନ୍ସାଦର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା

କେବେ କେବେ ରହୁଥିଲୁ ଜାତିଶିଥିଲୁ
ମେତାଗେଷ ଦନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଭବୁଦ୍ଧ
ଅଟଇ । ଦେବକର ଅଭ୍ୟାସକ ଦୃଷ୍ଟି କ ରହି
ଦିନେଶ୍ଵରମାନେ କେବଳ ବାଣୀର ଗୋ
କଢାଇଅଛନ୍ତି । କଥିତ ଉପରେ ପକ୍ଷର
ସେମନ୍ତ କରସମାଜ ପରିରେ ନଥ ତେମା
ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ଅଟଇ ।

ପରିଶେଷରେ କାଳ ନିଧି ସ୍ଵଦତ ଦାର ସତ
ପତକୁ ବିଶେଷ ସହାୟତା ଦେଖାଇ ଅଛେ
ଆସି ଦେବ ବହୁଲେ କି ହେ ସଫଳ ସାଧ
ରଙ୍ଗକ ସେବା ସମବାଲୁ ପ୍ରମୁଦ ଅଛି
ସେତେବେଳେ ଯେହି କାର ଉତ୍ସବ ଦେ
ଜାହାନ୍ତ ଚାରାଇଲେ ସେ ସଥିରାଖ ଭାବେ
ପରିଶେଷ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ଏହି କଥା କରି
ମନୁଷର ସମ୍ମାନ କରି ଦିଲେ । ବୋଲିବା ବାଜାର

ଏ ସତ୍ତା କହି ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲି ଏହି ଯେମେ
ନୁହାବସହିତ ଲୋକେ ଏହାକୁ ସ୍ଵାପକ କରି

ଦେହପର ଏହାକୁ ରଙ୍ଗ ବରିବେ ହେବେ
ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଦେବ ଏକ ଏପରି
ସତାମାଳ ଶ୍ରୀଗାର ଅଳ୍ପ ସକଳକଳରେ
ଶ୍ରାପିତ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକତା ସଠା ଲୋକ-
ମାନେ ସାରେ କଷୟରେ ଯହିବାକୁ ଦେଲେ
ଶ୍ରୀଗାର କର୍ଣ୍ଣାର ହୃଦୟବସ୍ଥା ଅଧିକଦିନ
ଦେବାକୁ ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର କଗେ ପ୍ରଥାର କୁନ୍ତିତାର ବାବୁ
ସଜଳାସୁଣ ଦାସ ପ୍ରଶ୍ନାଭୁରମାଳା ଲାମରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରତିକ ସବୁଯୁକ୍ତ ମୁହଁତକର କିନା
ମୁଖ୍ୟରେ ବିରାମ ବରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମେମା
କେବହଁ ବୁଝି * ଶ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ରଦେବାର ବିହଙ୍ଗା
ସହିତ ସାରାଚ ବରୁଅଛି ପ୍ରଶ୍ନାଭୁରମାଳା
ଆହୁ ଶକ୍ତିଶର୍ମୀର ବିରାମ ଗୋଟିଏ ଟା
ଫ୍ଲୋକବିଷ୍ଣୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗପୁରୁଷ । ପ୍ରଶ୍ନାଭ
ଶ୍ରୋବରେ ଜୀବ ଓ ଜୀବିଷପ୍ରୟକ୍ତ ଉପରେବର
ମାଳ ପ୍ରତି ଓ ଜାତର କୁଳରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦୋଷାଥକ । ତୁରିଜାରୀ ଅନୁମାତ ସହିତ
ଏ ସୁପ୍ରତି ତମାର ପୁଅ ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର
ଜହିନ ପ୍ରତି ମାନୁଷ ଯନ୍ମରୁରେ ଦୂର
ଦୋଷାଥକ । ପୁଅ ଶ୍ରୀର ଶକ୍ତି ହେବାରେକେ
ଶକ୍ତିଶର୍ମୀର ଅଟେ ପାଠକରେ ଅନେକ ଜପ-
କାର ଦେବ ଏହାକେତୁ କାହିଁ ମହାଶ୍ରୀଏହାକୁ
କିତାମୁକ୍ତମରେ ବିଜୟର ବରୁଥିବାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତାର
ଜୀବନ ଅଟନ ।

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠି ବୋଲିର ସ୍ଵାତମ୍ଭକ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତାରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଜୀବା
ଦେଖିଛନ୍ତି । ବାହୀ ଗୋଲେବିଦୁଳୁ ବୋଲିର ଯଥଠାରେ ଶୋଇ
ପାଦଶ୍ରୀର ମନ୍ଦରେ ଏଥର ଠାରୁର ମିଳନ ଦେଇ ମାଟ୍ଟ ।
କିମାହିତର ଏପରି ମହାର ପତ୍ରରୀରୁ ଧିବାରୁ ଗାନ୍ଧି
ବାଜା ଗୋଲେ ଏତେବେଳେ ବୋଲିର ଅଧିକ କୋଣ ଗୋଲେ
ଦେଇଲୁଣ୍ଠ ।

ପରିମାଣରେ ୧୦ର ଛନ୍ଦଗତେ ମହାପ୍ରସର
କରିବାର ଦଶାତି ଉଚଳିବେ କରୁଥିବାରେ ଏ
ଅମୋଦ ବୋଲିଯାଇବାକୁ

ପୁଣ୍ୟମହା ଦତ୍ତନେ, ତୈଥିଅକଳାଦିଗୁ ଏକରହା
ତତ୍ତ୍ଵଜୀବ ଖାତ ଅନୁଭବୀ ଦତ୍ତନାନ୍ଦ ଦଶ୍ମତା ଦୂର
ସୁଲଭକାଳ ଏଥିର ପଦମ୍ଭ ଦେଇଶଙ୍କ ରହିଲ ଦର୍ଶନ
ଯାଇ ହାତେ ।

ମୟୁରଦେବ ପତ୍ରପତ୍ରିଶୁଦ୍ଧ କୁଳର ମାନ୍ଦ୍ର ସାହେବ
ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର ପାଠୀ ଲାଭେ । ଏଥିର ଫର୍ଦ୍ଦୋକ ପରେ
ଶୁଦ୍ଧ ଗ୍ରାମକରଣମାନେ କରିବାକ ଆବେଦିବ ସ୍ଵର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧ
କରିବାର ।

ଯେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଥିଲି ନିଷେଧ କରସିବ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟେତିତ କରିବାକୁ ହେବ ।
ସେବେ କେହି ଶୁଣ୍ଡରିବରେ କିନ୍ତୁ କରେ
ଗାନ୍ଧା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ସଦି ମାତ୍ରଜୀବ
ବଂସାଳକୁ କିନ୍ତୁ କରିଥାଏ ତେବେ ତାକୁ
ଗୋବିଧ ପ୍ରାୟେତିତ କରିବାକୁ ହେବ ଗ୍ରାମବିଷ୍ଣୁ
ମାନେ ତାକୁ କେହି ସର୍ବ କରିବେ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ଜଳପ୍ରଦରଣ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ପ୍ରିର କଲା
ଭାବରେ ଦେବାର ଦୟବୋଲ ଖୁଲ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ସରାରେ ପାଇଁଗତିରୁ ଅଥବା ଲେକ
ଏବତ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ
ଦୂରଧର କ୍ରାତ୍ରିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟକିମ୍ବ ଜାତି ପ୍ରାୟ
ଜୀବିତ ହୋଇଥିଲେ । ତା ପାଇମର ମହା-
ପାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଦିନୋଚନ ଦିପାଠି ଏବଂ ଶ୍ରୀ କାଳନା-
ପତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଣ୍ଡିତମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଗାଁ ଜଣ କ୍ରାତ୍ରିକ ମାତ୍ରଜୀବଙ୍କି
ପଣ୍ଡିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ସରାହି ଅସାନ୍ତ
ଗୁରୁଙ୍କ ସମୟରୁ ଶବ୍ଦ ଟାଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟପିଥିଲା ।
ଏ ସରାରେ ସେ ଦେବଳ ଘୋରିଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ସମ୍ମନ ନୁହେ । ସମନାୟକ ନାମକ
ଜଣେ ତଣା ନାଥଙ୍କ ଦୁର୍ଵିଷରେ ଜୀବତୁଳ
ହୋଇ ଅର୍ପନ୍ତୁ ଦୟାରୁ ଜାତ ହୋଇ
ଥାବୁଳ ଥିଲା । କାହିଁ ଜଗବୁଳ ମହାଶ୍ରୀ ଅର୍ଥ-
ଶାହାସଦ୍ଵାପ ଛାଇ ସରାର ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତ
ମନୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦରଣ କରି ପ୍ରାୟେତିତ ବିଧ-
ଅନୁସରେ ଭାବାକୁ ଜାତି କରିବାକୁ ଅନୁ-
ମଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ବାହୁନର ଏପରି
ଦେଶହତେଷିଲା ଥରୁ ପରେପକାର ଦିନ
ଦିରଦୂର ଦୁଃଖାପନୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଠାର
ସମସ୍ତ ଲେବେ ସର୍ବତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ଧନ୍ୟବାଦ
ନ ଦେଇ ରହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ କିବରା
ଲୋକମାନେ ବଂସାର ବା ମାତ୍ରଜୀବଙ୍କଙ୍କ
ହେତେ ଗୋରୁ ବିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଏ ଘଟନା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଗନ୍ଥରେ କହୁଳବୁଝେ
ସମ୍ମାଦଳ ଦେଇଥିଲା । ଆଶା କହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର
ନାଏବ ମହାଶ୍ରୀ ଘୋରେନ୍ଦ୍ରିଯାଥ ମୁଖ୍ୟମା
ଗୋଟିଏ ଗୋରିଣୀ ସବୁ କରି ରହି ପ୍ରଥା
ନିବାରଣ କରି ଦେବେ । ଆମ୍ବାକଙ୍କର
ପରଶେଷରେ ବିମାର ରାବରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମହାଶୟ

ନମ୍ବ ଲିଖଇ କେବେକ ପଂକ୍ତିକୁ ଅପଣାକର
କଗଦୁ ବିଶ୍ୱାଳ ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦାନ କର
ଚିର ବାୟୁର କରିବା ହେବେ ।

କଳଇ ମାସରା ୨୧ ରିଖ ଅପରାହ୍ନରେ ଥପର
ପ୍ରାତିମେଘ ପରାଶାରେ ଯେଉଁ ଦୂରୋଳ ପ୍ରଶୁ
ଦିଆହୋଇଥିଲାଗା ତାଙ୍କେ ଦଶ ବର୍ଷିଷ୍ଟ ଜୀବି-
କମାନଙ୍କ ପଥରେ ଅଛିଶୟ କଞ୍ଚକର ହୋଇ-
ଥିଲା । ୨୨ ପ୍ରଶୁରେ ପରାଶକ ମହାଶୟ ପରାର-
ଥିଲା ଯେ ଲୁପାଶକା ଅନ୍ତରପଠାରୁ ଉଦ୍‌ବର-

ମହାୟାଗର ପ୍ରସର, ସରଳରେଣ୍ଟ ଟାଣିଲେ
କେଉଁ ଦେଶ, ନାନ, ପରାମରି ଉପର ଦେଇ
ଯିବ ? ଏଥରେ ଅମର ବକ୍ତ୍ଵାବ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଦୁଇରମହାୟାଗର ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟିଶୀ ବିଦ୍ୟା
ମୁଦ୍ରିତକା ନୁହେ । ଗାହା ପୁଷ୍ଟିଶାର ସମୁଦ୍ରାଯୁ
ଦତ୍ତରାଶକୁ ବ୍ୟାପିଥିଲା । ଓ ମଧ୍ୟ କୁମାରକା-
ଅନୁଶାପଠାରୁ ସମୟ ସ୍ଥାନକୁ ସରଳରେଖା
ଟଣାଯାଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ପରାମରି ମହାପଦ୍ମ
ଦୁଇରମହାୟାଗରର କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନ
ନିରୂପିତ କରିଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସ୍ମୃତିନ୍ଦ୍ରି-
ବାଲକମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତର ସବଳକେ
କରିପାରିବେ । ଶ୍ଵର ପରାମରି ବ୍ୟାପାରସ୍ଥ
କନ୍ଦମାନ୍ତି, ବିକାରଗୋଟି, ଓ ଅଟ୍ଟିଯୁଦ୍ଧ ଓ
ହେତୁପିଅଗୋ, ଏମାନେ କଣ ? ଓ କେଉଁ
ପାରେ ଅଛନ୍ତି ? ଲଭ୍ୟସେଷରେ କେଉଁ
ଦେଖିମାନ ସରକମରେ ପ୍ରଥାନ ? ଅର୍ଥ ପ୍ରଶ୍ନରେ
ଅଞ୍ଚୁଲିଆର ଲେକବିଷ୍ଣବ ଓ ପାଇମନ୍ତେ

ଭାବରେ କରିବାର ପଥ,
କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଖାତିଯାନମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵଧୂମ
ଲବ୍ଧାଦି । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହିମୟ
ଆଦୋ ସ୍ମୃତିର ନିଷାଚର ଧାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସରଳ
ତୁମ୍ଭେଲରେ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ପୁଣ୍ୟକ
ଛବି ପରାମର୍ଶକ ମହାଶୟକର ବିଦ୍ୟାର ପଞ୍ଜାନ
ମାତ୍ର ଏହା ସରଳମର ବାଲକମାନଙ୍କୁ ପଣ୍ଡାନ
ବସି ନୁହେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବାର
ଭବେଶନ ମାତ୍ର ନ ପାଇଁ କେବଳ ଶିତ ଏବଂ
ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଉଦ୍‌ଦିତ କର ପାରିବାହାନ୍ତି
ସବ ପରାମର୍ଶକ ମହାଶୟ । କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାର ପଞ୍ଜାନ
ନ ଦେଇ ବାଲକମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର ପଣ୍ଡାନ
କରିଥାନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଲେଖି ଅମ୍ବକୁ ଏହେତୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀର କହ
ଲେଖିବାକୁ ହୋଇ ନ ଆଜ୍ଞା ଓ ସେ ମନ
ବାଲକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରିଦ୍ୱାଦ୍ସାର ହୋ

ନ ଆନ୍ତେ ! ବାଲକମାନେ ସେବେ ଏପର
ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ପାଶ କର ନ ପାରନ୍ତି
ତାହା ଦେଲେ ସେଥିର ମାତ୍ର କିଏ ?
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଖାତିରାଗର ତେଷଟି ଇନ୍ଦ୍ରାଳେ
ଠର ଠ ଜୀବନ ଇନ୍ଦ୍ରାଳେଟର ମହାଶୟମାନଙ୍କ
ସାନୁନୁୟିରେ ପ୍ରାର୍ଥ କାମେ ସେମାନେ ସ୍ତୁମାର-
ମନ୍ତ୍ରବାଲକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁକଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ
ପୂର୍ଣ୍ଣର ଏଥର ପ୍ରଳାପାର କର ସେମାନଙ୍କର
କୃତଜ୍ଞତାପାତ୍ର ଦୁଆନ୍ତରୁ ! ଇନ୍ଦ୍ର ।

କଟକ }   ବନ୍ଦମୁଦ
୨୨୩୮୮ }   ଶ୍ରୀ ପରଦୋଷାନ୍ତେଷ୍ଠବାସ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ନୂନ ପ୍ରେସ୍ ।

କେନ୍ଦ୍ରିକାଳ ନାଟକ ।

(ପ୍ରକଳ୍ପନ)

କେଟକ ପ୍ରବିଳୁ ଖାନକ ସହାଯୀରେ
ବିଜ୍ଞାର୍ଥ ପ୍ରସତ ଅଛି

ମୁଖ କୁରିଥାଏ । ମୋତ୍ସଲକୁ ପଠଇବା
ବାରଶ ଦୁଇପଲଯାର କୋହନିକିଲି ଦରିବ ।

ପୋରାଷିକ ଅନୁଧାତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଅଳକୁଳୁତ ଓ
ପଦକ ।

ଏ ସବୁ ପୂର୍ବା ଗୁପ୍ତା କମ୍ପ୍ୟୁ ଲିଖା ରଙ୍ଗ ସାଥୀ
ଦୟା ଓ ପାଶରେ କଟେଇଛା । କୁରି କଣ୍ଠୀ କାହିଁ,
ଘୟ ଅର୍ଥ ମୁହଁ । ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବାର ଭିନ୍ନାବ
ଲୋହଠା ପଦିକ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଛବିରେମର ଅବ୍ୟାପ
କିଷିଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରରେ ଥାଇଲା କଲେ ସମ୍ଭାବର
ବଳ ଜାରି କାହିଁ ଓ ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷ
ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଅଳକ୍ନୁବତ୍ତିଲାଭାବ ଦିନକାତେଜୀ
ଦିବାରୀ କରେ ଯୋଗିଛଠାରୁ ପାପ୍ର ଓ ଶାବା-
କର ଅଛି ଅଛି ଯେ ମେଗନ୍ତୁ ମୁଲ୍କ କେବେଳେ
କୌଣସି ଦେବାଳ୍ୟରେ ସଥାଯାବ୍ଦ ପତ୍ର
ଦେବାଳ୍ୟ ଦେବି ।

କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶନ ପରିଦିର୍ଘ ମୁଦ୍ରଣ

ପରିଦିର୍ଘ

ବ୍ୟାଙ୍ଗନ ପାତ୍ର

ସାଧାରିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିପତ୍ରି

ପ୍ରକାଶନ
ପରିଦିର୍ଘ

୩୦ ଅଠ ମାହ ମାତ୍ର ପରିମାଣରେ

ଅପ୍ରମାଦ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫
ପରିଦିର୍ଘ ଟ ୨୫

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ମଳ୍ଲସଂ ଅଗମି ଅପ୍ରେଲମାସ
ତା ୨ ଜାନ୍ମତା ବସିବାର ଗବ୍ରୀମେତ୍
ମନ୍ତ୍ର ବହିଅଛନ୍ତି ଅଧାରର ଏବର୍ଷ କିମ୍ବା
ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟର ପରିମାଣ ଦେ-
ଆଗଲେ ଦେଖିବ ଉନ୍ନତିଗୁଡ଼ ହେବ ।
ଅମ୍ବାଜନକ ବିବେଚନାରେ ଏବର୍ଷ ପରିଷା-
ହକାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଇ ଏବ ଯେପୁଣେ
ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ କ ଥିବାକୁ ଦେବତାର
ଭିତ୍ତିରେ କଷ୍ଟ ଦେଇଥାଏ ସେପୁଣେ ଏବର୍ଷ-
ଥାରେ ପ୍ରମୁଖ ମୋହକମାନ ଦେଇ ଦେବତା
ନେବାକିକଣ ଦୂର କ କରିବାର ବିଶ୍ଵ
ସ୍ଵର୍ଗର ଦେଇ ନାହିଁ ।

ସରକାରୀର୍ଥାର୍ଥକ ସମିତିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ-
କର ସେହି ପିପୋର୍ଟ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ-
ପୁଣ୍ୟ ସେତେଇର ଅନୁମତି ଦେଇଲେ ପରିଷା-
ହକାରେ ଗୋବରତେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କରିବେ
ବୋଲି ମହାନାନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଉତ୍ସବର ଅନ୍ତର
ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ବିନ୍ଦୁର ଏବ ଭାବ-
ପରିବାଦକୁ ପଢାଇ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ସବରକର
କୌଣସି ଅପରି ନ ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁରୁ ଭାବିଷ୍ୟ
ସେବନ୍ତରେ ପରିମାଣ ପରିମାଣ ଉତ୍ସବର
ପିପୋର୍ଟ କରିବେ ବୋଲି ବହିଅଛନ୍ତି । ପିପୋର୍ଟ
ପରିଷାର କରିବା ବିଷୟରେ ବିନ୍ଦୁ ଭାବିଷ୍ୟ
ଶର୍ତ୍ତ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତ ବିନ୍ଦୁର ଆପରିବ
ଅପେକ୍ଷା କରିବା ମନ ବିନ୍ଦୁରେ ନଥିଲ । ଧଳରି

ଏବୁପ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଗା ଦେଇଅଛି ଯେ
ପିପୋର୍ଟ ଶିଶୁ ସାଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବ ।

ଏ ନଗରର ଗୋବିଧିବାରାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ବରେ ଅମ୍ବାଜନ କାହାର ଧାନ୍ତାରୀ ବିଦେବୀ-
ପାଞ୍ଚମ୍ବୁଦ୍ଧ ପେନ୍ଦର ନେବାର ପରିପର୍ଵତୀ ଦେଇ-
ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ ସହିତ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କେବେବ
ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ପାରିଷାରକ ଏଠାରୁ ପେନ୍ଦର
ହୋଇଥାଏ ପରିପର୍ଵତ କାମକ
କଲିବାର ଖଣ୍ଡିଏ ସକାତପରେ ଉତ୍ସବ
କରିବ ପ୍ରକାଶ କରି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ର-
ବ୍ୟବରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଆନ୍ଦୋଳନ ସେ-
ରୂପ ଭାବରେ କର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲୁ ତାହା
ବିବେକ ଓ ଧାରତାର ସୀମାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିଷାର
ଏବ ଭାବାକୁ ଉପରେ କ କଲେ ତକ୍ତାରୁ ବିପଦ
ପାଇପାରେ । ପ୍ରାଣୀଦର୍ଶନ ଅନୋକନ
କବିକା ପ୍ରତିଷେଷେପିଲେ ପରିଷାର ସକଳାଙ୍ଗୁ-
ବାପାଙ୍ଗ ବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବସନ୍ତପରେ
କଟକ ନଗର ଭାବାକୁ ଉତ୍ସବ କ୍ଷେତ୍ର
ଦେଇ ନାହିଁ । ସେ କଟକ ପରି ବିନ୍ଦୁରକାରୁ
ବଦଳ ହୋଇ ଅଧିକେ ଭାବାକୁ ବିଲ
ଦେବ ଭାବର ସେଠାରେ ଭାବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧର
ଲେବ ଅଛନ୍ତି । କଟକରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

କଲିକରା ବସନ୍ତଦିନର ଯେଉଁ ପରିଷାମାନ
ଗତ ସେମାର ଥରମ୍ବ ଦେଇ କହିରେ
ଡ୍ରିଶାର କଲେଜ ଓ ଭାବୁ ମୁଲ୍କ ଭଲି-
ଭିତ ସଂଖ୍ୟକ ଶତମାନେ ପରିଷାର ଦେବାର
ଉପରୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯଥା—

କି, ଏ ପରିଷାର ।
ରେବନ୍ଧୀକାଳେଜ ଜ ୨ ଶ । ଶିକ୍ଷକ ଜ ୧
ଏଣ୍, ଏ ପରିଷାର ।
ରେବନ୍ଧୀକାଳେଜ ଜ ୧୮ ଶ । ବାହାରଙ୍ଗରୁ ଜ ୧
ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାର ।

କଲିକଟିଶ୍ୱୁଲ ଜ ୩ ଶିକ୍ଷନ ମୂଲ୍ୟ ଜ ୪
କଟକଏକାଡେମୀ ଜ ୨ ଶିଶୁ, „କଟ
ପୁରାଜିଲ ମୂଲ୍ୟ ଜ ୮ ପାଇସୁର, „କଟ
କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର, „କଟ ବାହାରଙ୍ଗରୁ ଜ ୩
ଭଦ୍ରାଶ, „କଟ ଭାବାକୁ ଜ ୩
ତୁମ୍ଭାରୁ ଜ ୨୭

ବାଲେଶ୍ୱର ଓ ଲୟାଙ୍ଗନାଥ ମୂଲ୍ୟର ପରିଷାର
ମାନେ ବିଟକରେ ପରିଷାର ଦେବାନମିତ ଅସ୍ତ୍ର
ନ ଥିବାକୁ ସେମାନ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଏ ଭାବାରେ
ଦସି ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତର୍ବାଦ ନବୀନ୍ୟମାନ ଦେବାନମିତ
ଅନ୍ତର୍ବାଦ ରାଜମାନ ଟ ୧୫, ଲବାନ୍ୟ
ଟାକ୍, କେବେବିଲ ଟାକ୍ କରିବା । କାନ୍ଦାରବିମ
ଟାକ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଇଥିଲୁ ଏଥିରୁ ଉପରେ
ପରିଷାର ପାଇସୁରଙ୍ଗରୁ ଦେଇପଠାରରୁ

ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବାହ ଉପରେ କର ବିଧା-
ନିଲେ ବର୍ଷରେ ଦିବଦିଵରେ ଜୀବନରେ କାହାର
ଲକ୍ଷ ବିବାହ ହେବା ପ୍ରକେ ଅନୁଭବ ମାତ୍ରେ-
ମେଳାର ଶଂଖ ଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା ଲବ ମୋହପାରେ
ସହଯୋଗୀ ଶ୍ଵେତପାନ କହୁନ୍ତି ଏଥି ମେଲେ
ବିବାହରେ ଅନେକପ୍ରକାର ଅଧିକାରୀ କରୁଥିଲା
ପ୍ରକେ ଏକାକୁ ଦେଖିଲୁ କାହାର ଅଧିକାରୀ
କରିବେ କାହିଁ ତ କିନ୍ତୁ ମହାମାନଙ୍କ ହେବ
ଓ ମୋଗଲମାନଙ୍କ ସମୟରେ କାହାର ଟାକ୍ତ ମଧ୍ୟ
ଅୟର ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଥିଲା । ଏଥରୁ ପ୍ରମ୍ଭ
ଜଣା ଯାଇଥିଲା ସେ କର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
କେବକୁ ଏହେ ବାଧୁଅଛି ସେ କେଉଁଠାକୁ
ହେଲେ ସୁବିଧା ହେବ ସମୟେ ଷେଷର
ଆମ୍ବିଲାଚରରେ ବସୁ ଅନ୍ଧରୀ ଓ ଯାହାକୁ ଯାହା
ସହିତ ଓ ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ ଦସ୍ତିତ୍ତ ସେ ଭାବା
କରୁଣଶାହ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃତେ ପ୍ରବର୍ଷିତ ଉତ୍ସମ୍ପଦରୁ
ପାଠକମାଳକ ଅବଶ୍ୟ ହେବେ ସେ ଶୟ-
ବାହାଦୁର ଶାର୍କ ବୈଚନୀଥ ପଣ୍ଡିତ ଏଠା-
କଲେଜ କାଳକାଳର ସମ୍ବାଧମୌଳିକ ଶାଶ୍ଵାସ୍ୟ
ମିତ୍ର ଓ ୯୦ ଜୀ ଦାନ ଦିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତିକ୍ରି କବା ଏମନ୍ତ ବନୋପ୍ତ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତ
ବରଗୀର ମୁଖ ହୋଇଥାଏ ସେ ତଥାର ଏକ-
ହାତରେ ଦୂରଶତ ଧିଲ ଝେଳବାକୁ ସମର୍ଥ
ହେବେ । ନାହିଁ ଓ ତଥାର ଶିଖ ବିଷୟକ
ଅଦ୍ୱୀତମେସାଙ୍ଗ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାହାରାହ ପଞ୍ଜୀୟ
ଶୟ ବାହାଦୁରଙ୍କର ଏତକାର ପ୍ରାସାର କାଳ
ଅକରତ ଶୋଭାମ୍ଭୟ ହୋଇଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ
ଶାଶ୍ଵାସହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଣ୍ଡିତବାଜାଦୁର
ସେମନ୍ତ ଅପ୍ରସର ଓ ମୁକୁତପ୍ରେସ୍ ଏତୁବେଳେର
ଅନ୍ତର ବାହାରବ ତୋର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଗାଇ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେଳାକ କମାଲର ଏହାକର ପ୍ରଥମର
ଶାୟିନ ଉତ୍ସବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଦିତି ମୁଖୀ
ହୋଇଥାଏ ମାହ ଦୁଇଜାଇ ବରଷା ସେ ଅତ୍ୟ
ଗବହୀନେବା କରିଦୁଇଗୁମେ ଏହାର ବନ୍ଦାଳକତା
ଏବଂ ଦେବହତେଷିତା ସୁଖମାନ ଶାକାର
ବରବାକୁ ପଦ୍ଧତି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଭେଦପ୍ରକାଳନେବ୍ରତସ୍ଥ ଧରିଥାରି ବୟସହେ-
ଦିଲ୍ଲୀଯକ କାମ୍ପନ ଶିଖିଲ କଥିବା ଛାଗଣ ଏଠାରୁ
ଜ୍ଞାନୀୟ ଅବେଦନପରି ଲବ୍ଧିମେଘକୁ ଯାଇ-
ଥିବାର ପାଠମାଳିକ ଜଣା ଅଛୁ । ଦିଲ୍ଲୀଯ

ମହେଶ୍ୱର ପାତ୍ର ସେ ଉଦ୍‌ଧର ଦେଇଅଛନ୍ତି
ପାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରକାଶକ ହେଲ, ସାଥୀ—
ASSESSMENT DEPARTMENT.

No. 859 A
FROM, J. WARE EDGAR ESQ^E C. S. I.
CHIEF SECY. TO THE GOVT.
OF BENGAL.

To THE COMMISSIONER OF ORISSA.
Dated Calcutta the 18th Feby. 1888.
Sir, I am directed to acknowledge the
receipt of your letter No. 63 R. dated
the 14th Ultimo forwarding a memo-
rial from certain ministerial officers
employed in the Orissa Division pray-
ing for a relaxation in their favor of
so much of rule 2 of the rules for the
admission of candidates into the
subordinate executive service as
restricts the age of candidates to 21
years.

2. In reply I am to say that the request of the memorialists cannot be considered this year as the candidates of the examination were fixed in June last, but that, it will receive full attention in the event of any future examination being held.

I have &c.
Sd. J. WARE EDGAR
Chief Secretary to Govt. Bengal.

ଏଥେରୁ ଶ୍ଵାସ ଜଣାଯାଉଥିବି ସଥା ସମ-
ସୃରେ ଅବେଦନପତ୍ର ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଫଳ
ବୋଲାଯାନ୍ତା । ପଶ୍ଚାରୀମାନେ ଗତ ଜ୍ଞାନ-
ପାତ୍ର ଲିଖାପବ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବର୍ଷ ହିତ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ କାହିଁ । ସେବେ ଦ୍ୱଦ୍ୱାରେ
ଏପରି ପଥାରୀ ଗୁମ୍ଫ ହେବ ତେବେ ଆବେ-
ଦନପାତ୍ର ବିବର ହେବ ତୋଲ କେବଳ
ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରୁତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତେଷଟାକିଲେକୁଠରୁପଦାଚାତ୍ରିକର ଏଥାରୁ
ହେବ ବି ଲାଞ୍ଛି ସନ୍ଦେହପ୍ରକାଶ ଅପାର । ସମ୍ବନ୍ଧ
ସରକାରୀବାର୍ତ୍ତବିଷୟର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହାର
ଧ୍ୟାନରୁ ପ୍ରାବ କର କାହାନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପ
କୌଣସି ନିୟମ ଉତ୍ତରବା କାରଣ ସବୁମେହନ୍ତି
ଅନ୍ତରେଥ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏକବୟବ ଗୋଧୁମାହିରରେ ବନ୍ଦ
ଦୀଖାଳଣ୍ଡି ସହିତ ଜଣେ ଯା କର୍ବକଳାପୀଠ
ଆହୁବାଜିମ ହେବା ଏକ ଘୁଲିସ ପର୍ବତ
ବିଦଳ ବରୁଥିବା କଥା ମରିଷାନ୍ତରେ ଦେ-

ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବା । ଏପରି ଅବଶ୍ୟାରେ
କାହାର ରକ୍ଷା ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷା ଜଗନ୍ନାଥ ସନ୍ଦାତକଧର୍ମରାଜୀ-
୧୯୫୫-୧୯୫୬।

ଗରମାସ ଶା ୧୯ ଫିଲେର ଅଥବେଳକରେ
ପ୍ରତିପଦ ଶା ଶବ୍ଦରଦାମୋଦରଜାର୍ଥସ୍ଵାମୀ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଉପରୁଷରେ ନିଃ—
ଲଭିତ ବିଷୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଲା
ମେ—ନିର୍ଦ୍ଦିତ—ଏ ପୁଣ୍ୟହର ଚତୁର୍ବୀଶ
ପ୍ରାମନକଳରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଦୂରଦେଶର
କଣ୍ଠରୁକ୍ତର ମୁଷଳମାନମାନେ ଟଙ୍କାର ଅନି-
ମାନ ଧରି ଥାଳ୍ୟ ବଣ୍ଣିଲାଦି ଖରଦ କଲାଗାଏ
ଗୋରୁ ଖରଦକର କେଉଁଥିଲୁଛି ଏ ମଧ୍ୟରୁହିରେ
କାହାର ନିର୍ମାଣ ଯାଇଅଛି । ସତରଂ ହିନ୍ଦୁ
ମାନେ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ସଦସ୍ତରେ ବିଧ କରିବ
ଅଛି ସାମାଜିକ ଅର୍ଥନୈତିକରେ କଣ୍ଠରୁମାନଙ୍କ
ଦେବ ଚାକ୍ରହାର ବିଧ କରିଅଛି । ସତରଂ
ବିବେଚନାରେ ଏହା ଅତିଥର୍ମ ଦେଇଥିଲା
ଏତୁଲେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକର ପ୍ରଥାନ ଜ୍ଞମେଗାର
ମାଂଥାସ ଓ ବୃଦ୍ଧିଲେଖମାନଙ୍କର ଦେବ
କାହିଁଲେ କେତେବେଳ ପରିମାଣରେ ହିନ୍ଦୁଧର
ରତ୍ନ ଓ ଗୋରଥ ମାନର କୋଣପାଇବ ।

ପକ୍ଷୀଦଳ ଏହା ବିଜ୍ଞାପନଟାଗ ହିନ୍ଦୁଧାର
ଲାଗୁ କରି ବସଇବେ ।

—ନର୍ତ୍ତାରଣ—ଆମୁମାଳକର ହନ୍ତୁଧର
ସଂପ୍ରାଳ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଘର୍ଷିବେ ଶିଥାଳଦିଧ ତେ
ଧର୍ମଚର୍ଚା କି ସାବାରୁ ହନ୍ତୁଧର୍ମାଳକମାଳେ ସେଇବା
ନୀରୁ-ଦେଖିଥିଲୁଣି, ଏପରିହେଲେ ଅନୁଭାଳନ
ନାଥରେ ଲକ୍ଷ୍ମିଧର୍ମ ଭାବିତରୁ ଲୁପ୍ତପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଯିବ । ଏପରିଷ୍ଟଳେ ଆମେ ହନ୍ତୁଧର୍ମାଳକ
ମାଳେ ଅଗଣାଳୁ ଅପେ ଶାହିତ କି ଦେଲେ
ଏ ମନ୍ଦିର ଧର୍ମ ରଖି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ
ତେବେଳ ଧର୍ମବିଷୟରେ ବିରୁଦ୍ଧ କହିବାବାରିବ
ଦୁଇତି ସଙ୍ଗ ହେବା ଯାବନ୍ତିବ । ସଙ୍ଗ ଆମେ
କରିଲି ହନ୍ତୁଧର୍ମାଳେ ଏ ବିଷୟରେ ଉପରେ
ତେବେ ।

ଶ୍ଵର—ଶର୍ଵାରଣ—ପୁଣ ମହିନିଷିପାଳାତ୍ମା
ଅନୁଯାସକ ଅଧିକାର କେଉଁଥିବା ବିଷୟରେ
ଏ ସମ୍ବଲ ପ୍ରସ୍ତାବର କବଳ-ସମ୍ମାଦିବ ଗ୍ରୀ
ଟିଚ୍ଛବିରଣ ମହାନ୍ତି ପଣ୍ଡିତାକୁ ପଠାଇବାରୁ
ତାଙ୍କ ବିଜୁଳିତେ ସନ୍ଦର୍ଭା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରବିହାର
ପାଇଁବେଳେ ପଣ୍ଡିତାକୁ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ

ତହିଁର ମର୍ମ ପାଠମାକେ ଅବସଥ ଜୀବିତଥିବେ ।
ଦୁଇଲୟାପିକାସମ୍ଭାବ ମହାଶୟୁ “ସତର” ଛନ୍ତ୍ରପ୍ର-
ବାର ଦରଖାସ୍ତ କରିବା ଲାଗୁ ମୂର୍ଖରୀ ଓ ଅବ
ବେଳକଳାର ପରିଗ୍ରାୟକ” କେଳେ ଲେଖିଦେଉ-
ଥିଲୁ କେହି । ତହିଁର ମର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି ନ ପାର
ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୋହର ସେପର ଏହି ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନଥିବାର
ବୋଧଦେଇ । ଅର୍ଥବିଦ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଯତକୁ ଏହିକ-
ଷ୍ଟମ ସ୍ତର କରିବାର କି ଶ୍ଵପାଦେବାପରାଶ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାପିକାପ୍ରତିକଳକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍ତରକୁ
ସତର ଯେଉଁ କାଗଜ ପଠାଯିବ ସେ କାଣ-
କାରାମାନଙ୍କରେ ଅଦ୍ୟଦବସତାରୁ ସତର
ମୋହୋପଦିଗ୍ରିହେବ । ମୋହୋରଚିତ୍ତ ନ
ହୋଇ ସତର କାମ ବର କେହି କୌରାସ୍
କାମକ ପଠାଇଲେ ସେମାକେ ଦିଲେ ବାପ୍ତ
ହେବେ । ସେଥିସହାସ ସତର ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି ।
ମଧ୍ୟ ସେଇ ବାଗଜ ଶୁଣ ହେବାର ଉଚିତ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମେଟ୍ଟଗାଧୀ ସାହେବଙ୍କ ବିଚାର ।

ଅମ୍ବାକୁ କନେଶ୍ଵର ଶୟକୁ ମେଟିବାଣ
ସାହେବ ପାତିର ଦେବାରୁ କଲିତ ଯିବା
କନେଗରେ ଗତ ଶ୍ରଦ୍ଧବାର କଲିବକାଳୀ
ଶ୍ରୀର ପାଦ କଲେ । ଶମଜ ଓ ଶାସନ
ମେଟିବାପଙ୍କୁ ପଥା ସମ୍ମ ସହଜବଦାୟ ଦେବ
ଛୁପିଲାନ୍ତରେ ଏକଗରୁର କରେ ପ୍ରଧାନ ଛୁଟିଲ
ବାହୁ ସନ୍ଧୂଦଳ ଦାସ କର ସୋନବାର ଅପଣ
ଛୋଠିଠାରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଦ୍ଧର ମଜଲିସ କରୁ
ଥିଲେ । ମଜଲିସର ସମସ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ଆଚି
ମନୋଦର ହୋଇ ଥିଲା । ଭାବାଙ୍କ ଶୁଷ୍ଟିତ
କୋଠି ଶୁଜା ଦିଗାମରୀରେ ଦୃଦ୍ଧର ଗନ୍ଧାର
ଟଣାର ସତରିଗାଲିଶ ମେତ ଗୋବ ରହ୍ୟାଦ
ଦ୍ୱାରା ବଚୁପତ କରିଥିଲେ । ଗରୁମାନଙ୍କରେ
ନାକା ବର୍ଣ୍ଣର ଫାଲୁଷ ଟଙ୍କା ଦୋଇଥିଲ
ରାହାର ଅମରଶପରେ କଗରବାସି ପ୍ରାୟ ସମ୍ମ

ସାହେବ କବି ପିଲାମାନେ ଆଖିଥିଲେ ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ହାବିସ ତେବେ ଶିଷ୍ଟ ଜିନିବାର
ମହାକଳ ଓ ଅପରା ମାଳି ଗଣେ ଧରେଇ ହିନ୍ଦୁ
ମୁସଲମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ହଶ୍ଚା ବୃଦ୍ଧ ମତରୁ ଉତ୍ତାହେବ କାହିଁ । ଯାଂକି
ତମନ୍ତର ସବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଖାତାଗା ପିଲାକ
ପରାର୍ଥ ଓ ଦେଶୀୟଲେବଳ ସବାରେ ଲୁଗ
ମିଶ୍ରମାଦି ପ୍ରତିର ପରିମାଣରେ ରଖାଯାଇଥିଲା
ଓ ଯାହାର ସେମେ ଲାଗୁ ହେବେ ବେଳେ

କୁର ସବ୍ରିଦିବନ୍ଧ ର କରିଥିଲ । ହାତାକୋରୁକ-
ସକାଗେ ଛଂଗଜ ଗୋଜବାଳ ଓ ଦେଶୀୟ
ନାଗରଦେଲର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦୋଇଥିଲ ଓ
ପେଲମାଳେ ରହିବେ ବଶେଷରୁପେ ମାଙ୍କ-
ଥିଲେ । ଅଗ୍ରଭାଗ ଏ ଶ୍ଵା ସମୟରେ ମଜଳିର
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ତ ଶା ସମୟରେ ଫେର
ହେଲ । ପ୍ରଚୁର ଘରମାଣ ଘେରିଲାଇ ଓ
ଆଗସକାଳର ଅଗ୍ରବ କି ଥିଲ । ଧଳତଃ ମଜ-
ଲିପକୁ ସବାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦବା ପଞ୍ଚରେ
ବୌରସି ରୁହି ହୋଇ କହି ଓ ସମୟର
ବିବେଚନାରେ ହାତା ଅଗ୍ରଯନ୍ତୁ ସଫଳ ହୋଇ
ଅଛି । ମଧ୍ୟକାରୁ ଅପଣା କିମ୍ବୁ ଓ ସହରେ
ଏପବାର ପ୍ରାତିକର ଦୁଷ୍ଟ୍ୟଟି ଦେଖାଇବାକୁ
ଧନ୍ୟକାରୀ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଏବେବତ୍ ସ୍ଵଜର ମଜଲିଷ୍ଟଟି ବୃକ୍ଷାଳନ
ଶେଷ ହୋଇ ଲାଗୁ । କାହିଁ ମଧ୍ୟତାଳି ଥାଏ
ସୁଦେଶୀୟଙ୍କ ପରିଚ୍ୟ ବହିଲେ କି ଇଂରଜ ଓ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକାଳିତା ଏ
ବେଶର ପଥୋତିତ ହନ୍ତି ହୋଇ ପାରିବ
ଲାଗୁ । ଅନେକବେଳେ ସହିତ ତାହାଙ୍କର
ସବୁବି ଆହୁ ଓ ସେନାନୀଙ୍କୁ ଅପରମ ମାତା ପିତା
ପରି ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗଲିବକୁ । ଶାସନକର୍ତ୍ତା ମାନ୍ଦିଲ ସହିତ
ସବୁବି ଉପରିବାର ସବୁବା ଯହିବାନ୍ତି କେବଳ
କଲିବିତାର କେହିଁ କବ୍ୟବାକୀଠାରେ
କାହିଁ ଭାବାନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ । ଏଥୁରୁରୁ
ମେଟ୍ରିକାଫ୍ ସାହେବ ପାତର ହୋଇ କାହାର
କାହାର ଯାଉଥିବାରୁ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୁଃଖ
ପ୍ରକାଶକର ଜାହାଜର ଅଗ୍ରଗମ ନାହିଁ ପ୍ରା-
ର୍ଥନା ବିଲେ ଓ ଏହେଶୀୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରପ୍ରା-
ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମେଟ୍ରିକାଫ୍ କଣ୍ଠେସ ସହିବିଲା
ହୋଇଥିବାରୁ ଭାବାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରପର ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଇଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମେଟକାପ ସାହେବ ଉଚ୍ଛିତ୍ ଉଦ୍‌ଧରଣ ରବେ ବାରୁ ମଧ୍ୟଦୂନ ଦାସ ଓ ଜାହାଙ୍କ ବନ୍ଦୁ
ଓ ସବେଶୀୟଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ
ପିଲାମନି ପିଲା ଓ ଗୁରୀ ଏବେଷରେ ଯେବେ
ମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦେଶୀୟ ମେଲେବର
ସେପରି ସ୍ଵେଦପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ସେବମସ୍ତର
ତ୍ରିଶେଖବର କହିଲେ ବ ଏତେହେଲେ ଯକ୍ତା
ଏମନ୍ତଲେଇ ଏ ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ
ମାନେ ମେଟକାପଙ୍କୁ ଆପଣାର ମେଳ ଗୋଲ

ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ଏ ଦେଖୀୟଙ୍କ ଗଜରଙ୍ଗେ ବିଷ-
ସୂରେ ତାହାଙ୍କର କ୍ଷେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କାହାଁ ।
ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ସେ ଏ ଦେଖୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି
ସତ୍ତାକ ଦେଖାଇବା ଶାସନର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର ଅଟଳ
ଆର ଏ ଦେଖୀୟ ଏବଂ ଉତ୍ତରେଣୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସାବା କିଛି ମନାନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ ତାହା
ବେବଳ ମାତ୍ରିକୀୟର ତୃତୀୟ ଅଧିକ । ସେ
ଦରଶୀ କରନ୍ତି ଓ ଏହି ମନାନ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ର ଆଚୁଷ୍ଟ
ଦେବ ।

ଏହିରୂପେ ଏ ଫିଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଳନାରୂପେ
ଶେଷ ହେଲା । ତହିଁରୁଦ୍ଧରୁ ବିଧବାର ସକାଳ
ଏ ଏ ଆ ସମୟରେ ଗ୍ରନଟ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ମେଟ୍-
କାପକ୍ ଜୀବାଜୀରେ ବସାଇ ଜୀବାଜୀଠାରୁ
ମେଲଣୀ ହେବା ତାରଙ୍ଗ ନଗରଦାରି
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଓ ଦେଶୀୟ ସମ୍ପଦରୁ ଉତ୍ସବମନାଳ୍ପଦ
ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଡ଼ ଅମଳ ଓ ଅନ୍ଧଗୁଲ ପିଲା-
ଜାଳ ଓ ରମ୍ପୁରୁ ଅସିଥିବା ଉତ୍ସବମନାଳ୍ପଦ
ମାନେଛନ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଥିଲେ ଏବଂ ପୁଲାପର ପରିଷକ୍ଷ କୁତ୍ର
ହୋଇ ଥିଲା । ସାହେବ ଜୀବ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ
ଠାରୁ ବଦାୟଗୋଲ ଏ ୧୦ ଆ ସମୟରେ
ଜୀବାଜୀରେ ଚଢ଼ିଲେ ଏବଂ ଯାତା ଶେଷ
ହେଲା ।

ଏଥର କମ୍ପେସ୍‌ବସାହେବର ବିଦୟୁ ଯେମନ୍ତ
ସମୀରେତ ସହିତ ହେଲ ଥାଏ କେବେ ଲେଖନ୍ତି
ଦେଖା ଯାଇ କାହାର ଏବ ଏହର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍
ବୋଲି ଅନେବ ଶ୍ଵାଙ୍କରେ ବିଗ୍ରହ କରିଥିଲା ।
ଆମେମାଜନ ବିଗ୍ରହ କରୁଥିବ ଏହା ସମୟର
ହୁଳ ଅଥବା ସାହେବଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ କିମ୍ବା ପାତର
ଦୋଷ ଅନନ୍ତାଧିନ୍ଦବ ଯାତ୍ରାଥବା ପ୍ରମଳ ଭାଗ୍ୟ
ଅବା କିମ୍ବା ଦେବଜୀବି ଏବାର ପ୍ରଫେ
ଶ୍ଵାସକୁ ଏ ଆବେଦି ଦ୍ଵାରାସ୍ତର ସମ୍ମାଳ ସହିତ
ବିଦୟୁ ଚାଲିଥିଲେ । ଘାବାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲେବେ ସମ୍ମାଳ ଥିଲେ ଓ ଆହାରଣ ଦେବା-
ଦ୍ଵାର ପାହାର ସମ୍ମାଳ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ
କାହାର କିମ୍ବା ଯଥରେ କଥିଲ । କରଂ ସମୟେ
ଆଜନ୍ତୁର ଯୋଗ ଦେବଥିଲେ । ମେଟକାଣ
ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ଲେବକର ତେଣେ
ଶ୍ରୀଦିଗ୍ବିଜୟ ଦେବପାତା କାହାରୁ ଏବ ସବ୍ୟାପିନୀ
ଗଲ ଦୋଷମାରର ମଜାରସ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବୋଲି
କାହାରୁ ପାହେ ଯେ ଏହା ମଧ୍ୟବାଗ୍ର ଅପାଳା
ଦ୍ୱାସରେ ଅପଶାର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସମ୍ମାନ
କରିଥିଲେ ଏହି ପାହାର ଥମନ୍ତରେ କାହାରକୁ

ଅପର କନ୍ଦୁମାନେ ତହୁଁରେ ନୟାଗ ଦେଇଥିଲେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଥାମୀ ସ ଧାରଣ ନ ହୋଇ ଦସବ
ଥିଲା ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ମଧୁବାବୁ ଆପଣା-
ବକ୍ତୁବାରେ ସଦେଶୀୟଙ୍କ ପଛରୁ ସାହେବଙ୍କ
ସମ୍ମାନ କଲେ ତେବେବେଳେ ବିଥାମୀ ବିକ୍ରି
ବର୍ଷିଗଲା । ମଧୁବାବୁ କେବଳ ଆପଣାର ଓ
ଆପଣା ଦିପପୁଣି କନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ପଶକୁ କହି-
ଥିଲ ତର ହୋଇଥାଏନ୍ତା । ଯାହା ଦେଇ
ଅମେଗାନେ ଦୁଇଅଢ଼ି ପେ ଇଂରାଜ ଓ ଦେଶୀ-
ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହାବ ପ୍ରାପନ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ମଧୁବାବୁ ଏ ମଜଲିସ ରଚନା କରିଥିଲେ ।
ଏପର ମଜଲିସ କଟକରେ ନୃତ୍ୟ ନୃତ୍ୟ
କାରଣ ଏଥୁପୂର୍ବେ ବାବୁ ଜନନ୍ଦନଙ୍କ ସମ୍ମାନ
କିନିଥର ଏହ ବାବୁ ବିକାଶଗଲା ପଣ୍ଡିତ ଓ
ବାବୁ ବାଲାପିବ ବାନୁରୂପୀ ଥରେ ଲେଖାବାବୁ
ଏପର ମଜଲିସ କରିଥିଲେ ଓ ସେବମନ୍ତ ପରାମର୍ଶ
ଦେଲେହେଠି ବିଦ୍ୟାର ବୌଣ୍ଡି ପ୍ରାୟୀ ଫଳ
ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ ।

ଭାବକୁ ତେଣିପୁର ସମ୍ମିଳନ କରିଲୁ
ବାହୁମାୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତହିଁର ବିହିତ
ଛୁପାୟ ଅବସ୍ଥା ଆନନ୍ଦାର ହୋଇପାଇ ନାହିଁ
ଚେଷ୍ଟୁ କଲେ କୌଣସି ଛୁପାୟ ବାହୁମାୟରିବ
ଓ ଗାହା କି ରାହୁମାବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଳିଲସହାର
ଅମୂଳକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ଭିତର ଏବଂ
ଏଥୁପାଇଁ ଅମ୍ବେଳକେ ମଧୁବାବୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛି ।

ପୋବରାଟର କାଣ୍ଡକା ବିହି ଅଭିନନ୍ଦନପୁରେ
କହି ଯୁ ହୋଲଥିଲା ପୁରସ୍ପରେଷ୍ଟ କେତେ ବନ୍ଧ
ଅନୁଯାରେ ବେଳେ ଅମେରାଲେ ବହି କି ପାରୁ
କିନ୍ତୁ କେବଳ ଲେଖନେ ଯେବାଗର୍ଭରୁ ଛାତ୍ର ଅନ୍ୟ
ହୌରାରେ ଦାକମ ସେପରି ସମାଜର ଦେବାର
ଦେଖି ନାହିଁ । ଏଣିକି ଅବା ନାଥବନ୍ଧ ଦେବ
ଇଥିବ । ଅତି ଧର୍ମିକୁ ଉଚ୍ଚବର୍ମନ୍ତ୍ୟୁ ୬
ଅମ୍ବମାଲେ ପାଠ୍ୟର୍ଥିନ୍ତି ଯାଇ ଦିଦାତ
ଦେବାରେ ସାତ୍ତ୍ଵବନ୍ଧର ତ ଗୋବିବ ବଢ଼ିଲ
ଦୂରୀପାଇଁ ନାହିଁ । ଏପରିପଥା ସୁମାତରଙ୍ଗ
ପରରେ ବିଦାର ଅନ୍ତରୁଳ ନୁହଇ ଏହି ପେ-
ତେ ଶାଶ୍ଵତ ଉଚ୍ଚର ଦୋଷପାର୍ଯ୍ୟ ତେବେ ତମ
ବିତରଣ ଦାକମମାଲେ ପାଦା ଏପଥାର ହୋଇ
ଦେଖିଥାର ନାହାର ଅମେରାଲେ ଆମା

ଦୋଇଥିଲୁ । ହାତମାଳେ ଆପଣାଚାର
ସୁବ୍ରତ, ଦସଷା ଓ ଦୟାକୁତ ନିମ୍ନାନ କରି
ଲେବିକୁ ମେଲିଲାର ତେଣ୍ଟାକରନ୍ତୁ ଯେମାନ

ନିର୍ମଳ କରିବା ହୋଇ ତାହାର ହୃଦୟ ବିଶେ
ନେଇଛନ୍ତି ତାହାରେଲେ ଦେଉଥିବେ ସେ ସମ୍ମା
ବଦ ରୋକେ ତାହାର ପତ୍ରରେ ଗୋଡ଼ାନକେ
ଅଧିକାରୀଙ୍କର୍ମରୂପ ବା ଅମଲମନ୍ତର ସାହା-
ଯତରେ ବିଚାପୁକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧେ ବୁଦ୍ଧି
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ କାହାର ।

ବିଦ୍ୟାକୟମାଳକରେ ମାତ୍ରିଷୀର ବ୍ୟକ୍ତି ।

(ପୁଣ ପ୍ରକାଶକ ଲଭାରୁ)

ଭାଷ୍ଟୁଗୁରୁଗର୍ବ୍ରମେଣକୁ ନଚରେ ଏ ସବୁ
କିମ୍ବନ ଉଦ୍‌ଧିନ ଥିଲା । ପୁଅନ କିମ୍ବନ ହେଉଛି
ଏକମୂଳର ହୃଦୟରେ ପିଲା ଅଳ୍ପମୁକ୍ତରେ ସହି-
ଭାବେ ଉଚ୍ଚତା ଦେଖାଯାଇବା ନାହିଁ ଏହି
କି ସରକାରୀ କି ବେଶକାଳୀ ପମ୍ପରୀ ମୂଳରେ
ଏହି ମୟମ ଦୂରବ୍ୟେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା
କାହା ବିଜ୍ଞାନିଗାୟ ବର୍ମିଶାମାଳକ ସବାକା
ଦେଖିବେ । ସ୍ଵ ନିପୁନାଳ୍ବାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ
କୀଡ଼ା ଓ ବ୍ୟାଧିନରେ ହାତମାଳେ କିମ୍ବନ
ରହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଘରର କଳଣ୍ଠ ଏହି ନିମ୍ନ
ପ୍ରିୟ ରହିବ । ଅନ୍ୟାୟ ଆମୋଡ଼ ଲେଡ଼ି ବେ
ନାହିଁ । କୀଡ଼ାହୁମେ ଓ ବ୍ୟାଧିମାର ନିର୍ମିଳ
ନିମିତ୍ତ ସାଧାରଣ ସରକାର ତତ୍କବିଲରୁ ଧାରାଧ୍ୟ
ଦ୍ୟୁମ୍ନିକ ଓ ଧାରାଧ୍ୟ ଧକିମାଳେ ମଧ୍ୟ ଅଥବା
ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇବେ । ଉପସ୍ଥିତ ମୂଳବାନ୍ ପାଇ-
ଗୋଟିଏକହାବ ଶରୀମାଳକୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସର
ଭାବାତ ଦେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥବାଗତି ଅଟ୍ଟାଇ
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୟୁମର ମର୍ମ ଏହି କି ଧରଦର୍ଶକ-
ବର୍ମିଶାମାଳେ ଯେମନ୍ତ ବିଭିନ୍ନଶାଖାପାଇ
ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵଲ୍ପଶାଖାକପଢ଼ି ଦୁଷ୍ଟି ରଖିବେ ସେ-
କୁଣ୍ଡେ କି ତଥାର ପିଲାମାଳକ ତରହ ଓ ଲାଭ
ଗଠିତ ଓ ବନ୍ଦିତ ହେବ ।

ଶିଖାସମିତିଙ୍କ ଉପରଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବେଚନରେ
କରୁଥିବା ହେଲେ ଦେଖି କବନ୍ଧିମେଗଳକ ବିବେଚନ
କରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି କରିବେ
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବସାୟରେ
ଶାଶକ ଓ ସୁଲଭତିକା ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁଭାବରେ
ହୋଇ ପାଇବ କାହାଁ । ଅତିଏବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସାୟରେ
ମେହି କଲାନ୍ତିର ପରମର୍ଥମାନ ଦେଇ
ଅଛି । ସଥା—

୬। ଶୀଘରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର
ଉତ୍ତରମାନୀ ଦେବା ଲମ୍ବିତ ହେଲ କଲେଜମାନ
ପ୍ରସଳ କରିବା ଏହି ସେର୍କମିକେ ଉତ୍ସମ୍ଭବିତା
ପାରଥିବାର ସମ୍ଭାବନାକରନ୍ତେ ଦେଖିବା

ବେ ଦେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପିଲାକଷ୍ଟରୁ
ତୁ କରିବା ।

୨ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଓ ଅଦଳାଦା ଶିକ୍ଷାଦେବାର
ମ ବସ୍ତ୍ରାଳ କରିବା ।

୩ । କେତେଗତି ଏ ନିସ୍ତରଣ ନିଯମ ନୁଆଚର
ର ନିୟମ ଲାଗନାଥଙ୍କର ଦଶବିଧି
ଜୀ ।

୪ । ଦର୍ଶନରେକଣ୍ଠୁଳୀ ବିଜାପୁରରେବା ।

* । ସର୍ବକଣ୍ଠଙ୍କା ଅଥବା ଶାଖାଭିମାନ
କଙ୍କ ଦାନହାର ଯେତେବେଳେ ହୋଇଥିଲେ
ପାଥର ସଞ୍ଚାର କରି ଏବଂ ଶର୍ମିମାନଙ୍କର
କେବେ କହିବାର ସକଳ ବିମ୍ବାର କରିବା ।

୭ । ବଡ଼ଗୁଡ଼ିପ୍ରଥା ପ୍ରତି ବରବା ।

୨ । କିର୍ତ୍ତିଶ୍ଵର ଦୟାରେ ନିର୍ବିଶ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀକ
କ ପାରିବା ବାଲକଙ୍କ ଦିଦ୍ଧାଳୟରୁ
ମୁହଁ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦେହା ।

ସମୟର ଦଖଳା ଯେତେ ବୁଝି ହେବ ମହାମାନ୍ୟ
ଛେଷକଟ ସାହେବ ତେବେ ଅନନ୍ଦ ହେବେ ।

ସରକାଙ୍କ ଦ୍ୟାଳସୁମାନଙ୍କରେ ସୁନ୍ଦା ହୁଲ-
ସମୟ ଉତ୍ତରାବୁ ବିଶେଷ କିମ୍ପାନୁଷାରେ
ଧର୍ମଚିକ୍ଷା ଦୟାଙ୍କରେ ବଢ଼ିଲଟଙ୍କ ମରରେ

ଭଲ ହେବ । ଏପର କୌଣସି ସାମ୍ନାଦୟିତ
ଧର୍ମପ୍ରଚଳ ଲକ୍ଷ ଛ କରି ସାଧାରଣ୍ୟମର ମୂଳ-
ଭାବକୁ ଜାଣି ବର ଖ୍ରୀଏ ମାତ୍ରକଷେତ୍ରକ

ପାଠ୍ୟମୁକ୍ତ ପ୍ରଶାସନ କରିବାର ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନ ଶୈଖିକୀ
ସେବକଙ୍କାରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିର୍ମାଣ ପାଇବାର

ପୁଣ୍ଡକ ଖଣ୍ଡିଏ ହେବାର କତି ବାଜନୀଯ
ଅଟଇ । ପରିଦର୍ଶକର୍ମଗ୍ରହମାନେ ସ୍ଥଳ
ଦେଖିବା ସମୟରେ କେବଳ ଧରାପ୍ରତି

ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ନଶୀନ୍ତ ହେବେ ଲାଗୁ । ସୁଲକ୍ଷଣା
ପିଲାକଚରନ୍ତପ୍ରକଳ୍ପ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି
ନମ୍ବରେ ସୁଲକ୍ଷଣ ଶାସନ ହେବା ଉଚ୍ଛିତ ବ୍ୟାପକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାଳେ ଅପରାଧିତା ମାତ୍ର ବ୍ୟାପକ
ଅଳ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବକର୍ତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର କରିବାରେ ଅଳ୍ୟପାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଲାଗୁ କି ବେଅକ୍ତା ହେବେବେ
ଲାଗୁ । ସୁଲକ୍ଷଣାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ବାଚକ
ସେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେବ ତହିଁପରି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବାର ନାହିଁ ।

ମୁଲ ନିୟମଳୟ ଦାର ଦଶମରୂପ ଅଧିକାଂଶ
ସ୍ଵକରେ ଜ୍ଞାନମାତ୍ରା ବିଦ୍ୟାର ଦେଖା ଯାଏ
ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନମାତ୍ରାର ପ୍ରକରରେ ଜ୍ଞାନମାତ୍ରାର

ଦୟ ଦୟା କ ସାଇ ଖେମାଳଙ୍କ ପିଲା ଚ
ମୁରିଶାଳୁ କିମ୍ବାଥାଏ । ସୁହିର ତକାର ସକାଳେ
ପିଲାଙ୍କ ଦୟ ଦେବା ଅଳ୍ପତିତ ଅଟଳ । ବଡ଼
ଧୀନଙ୍କ ପଞ୍ଜରେ କେବେ । କଣ୍ଠମାଳା ବିହୁର
ଦୟ ଦୋହ ପାରେ ଏଥିପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଦୟର
ଏବାବେଳକେ ଭାତାର ଦେବା ସମ୍ମବ
ଯେଉଁ ସୁଲରେ ଶାଶକଳ ଦୟ ଦେବା
ଦୟର ଅଛି ସେଠାରେ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ତିହିର କିମ୍ବା ଅନ୍ତର
ଯାଧାରଣମଳ ଦେହକଣଶର ପ୍ରତିକୁ
ସେଠାରେ ପାଠଦୟ ଅଥବା ଦୂରର
ସାଧିଲୀଙ୍କ ପଞ୍ଜରେ ମୁଖ୍ୟମତର ବିରୁଦ୍ଧ
ଦେଲେ ଦେହର ଉପସ୍ଥିତ କିମ୍ବା

ଇତ୍ୟାପି ଦିଶୁ ଦେବକୁ ହେବ ଓ ନମ୍ବାରୀ
ଏ ପୂଜାଃ' ଅପରାଧସୁଲେ ପୂଜୁରୁ ବାରା
କର ଦେବକୁ ଦେବ । କିନ୍ତୁ ଦିଶୁ ଦେବକ
ଶିଥିମୁ ପିଲମାଳାକର ଉତ୍ତମ ଶରୀରକ କାହା

କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସାମାନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତପଣ
ପିଲାମାନଙ୍କର ସଦାପୂର ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତ ହେବ
ସଦାଦା ତହୁଁର ବେଶ୍ମା କରିବା ଶିଖବଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଳ ଏବଂ କେତୋ ପିଲାର ପରିଚ
ବିପରି ଅଟଳ ଘାହା ଜ୍ଞାନୀବା କାରଣ ଖଣ୍ଡେ
ଚରଚ୍ଚରେକଷ୍ମୀତି ଉତ୍ସବାରୁ ହେବ । ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷକ ସମୟ ରେ ଏହି ରେକଷ୍ମୀତିରେ
ପିଲାର କରିବ ଲେଖି ରଖିବେ ଏବଂ ଅଭିଶାଳକ
ହେଲେ ତହୁଁର ସମେତଲିଙ୍ଗ ଘାହାର
ପାଳନକୁ ପଠାଇବେ । ବର୍ଷରେଷରେ
ଘାହାର ଚରଚ୍ଚ ସଙ୍ଗାପେଶା ବଲ ହେବ
ଘାହାର ଏମନ୍ତ ମୂଲ୍ୟର ପାଇଗେଣିକ ଦୟା—
ଯିବ କି ଯହୁଁ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିପାଦିତ ଜ୍ଞାନ
ହେବ । ଏମନ୍ତ ଜୟୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ସେ
ପିଲାମାନେ ଥୁଲ ଶତି ସରକାରାକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଉଚିତ ହେବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏହି
ଚରଚ୍ଚରେକଷ୍ମୀତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନାର ବସ୍ତର ଦେବ ଏବଂ ଅପର ଲୋକ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଶତରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା—
ହେଲେ ସେହି ରେକଷ୍ମୀତି ଦେଖିଲେ
ସମେବକ ଜ୍ଞାନୀ ।

ଶ୍ରୀକାରଙ୍ଗ ଲାହ ବିଶେଷ କରି ଶୁଦ୍ଧାର
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିଳାହଁ । ଧୈମାନେ
ସେବେ ଅଞ୍ଚାର ଦରେ ନ ରହ ଶ୍ରୀକାରଙ୍ଗ-
ମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତରେ ଲାହା ହେଲେ ବକାଶର
ଘାଟକ ତରଥ ପ୍ରଭ ତୃତୀ ରହିବ ଏବଂ
ସେମାନେ ବେଆଡ଼ା ଦେଖିପାରିବେ ନାହଁ ।
ଶ୍ରୀକାରଙ୍ଗରୁ ଦୃଢ଼ ନିନିତ ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କର
ସାହାଯ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ଏହ ବହୁରେ
ଥିଥା ଗୁମନଙ୍କର ସୁମାତ ଓ ପାପପରିଷରେ
ଶିଥାବୁଗର ବଠିନ ତୃତୀ ରହି ।

କବିତାର ପ୍ରଥାର ଲବ ଏହାର ସରଳତାକୁ
ଶିଖମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବେ ବିଷୟକୁ କଲେ ସେମାନେ
ଦୂର ସମୟ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ପଢ଼ିବୁ
ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜିତରେ ଭାଗିବେ
ଓ ଶିଖବକୁ ସେମାନଙ୍କ ଚରଣର କଥା
କଣାଇବେ । ତିଲାବିରାମୀଙ୍କୁ ସମବିଲମ୍ବାକେ
ବିବେଚନା ପୂର୍ବର ଏଥର ବନୋବସ୍ତୁ
କରିବେ ।

କେବଳୀମର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ପେଣ୍ଡମାନେ ପଢ଼ାଯୁଗୀ ତଳକ କରିବେ
ଥେବାକିମ୍ବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚିନ୍ତା କରିବାକୁମୁହଁ
ଉପରେ ଲାଗୁ ପାଇଁ ହେଉ ନାହିଁ ଅଛି

